

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 116

I Legislatura

Any 1982 (segon període)

Presidència
del Molt Honorable Sr. Heribert Barrera

Sessió Plenària núm. 57

tinguda dijous
9 de desembre de 1982

SUMARI

S'obre la sessió a tres quarts i sis minuts d'onze del matí.

Per indicació del M. H. Sr. President, l'I. Sr. Secretari Primer dona lectura a les preguntes que podran ésser formulades en aquesta sessió (p. 3458).

Es passa al primer punt de l'ordre del dia, que és la Discussió i votació del Dictamen de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana sobre el Projecte de Llei de Col·legis Professionals, de les esmenes i vots particulars reservats per a defensar en el Ple, i de les esmenes subsegüents al Dictamen del Consell Consultiu. En nom del Consell Executiu, fa la presentació del Projecte de Llei l'H. Sr. Conseller de Justícia (p. 3459).

S'entra en la discussió del text de l'article 1. L'esmena núm. 1, la defensa el Diputat I. Sr. Luna, del G. p. de Centristes (p. 3460). La I. Sra. Ferrer i Mallol, en nom del G. p. de Convergència i Unió, retira l'esmena del seu Grup (p. 3460). Posada a votació l'esmena núm. 1, és aprovada per unanimitat (p. 3460).

Als articles 2 i 3 no hi ha cap esmena presentada; es voten conjuntament i són aprovats per unanimitat (p. 3460).

El Diputat I. Sr. Luna intervé per defensar una esmena d'addició del seu Grup a l'article 4 (p. 3460). Es posa a votació l'apartat primer del dit article 4, el qual és aprovat per unanimitat (p. 3461). El Diputat I. Sr. Casares, del G. Socialista, defensa l'esmena núm. 7 —coincident amb les esmenes núms. 8 i 9, dels G. p. d'Esquerra Republicana i del PSUC— a l'apartat segon de l'article 4 (p. 3461). Les dites esmenes són aprovades per unanimitat (p. 3461). Es vota l'article 4 del text del Dictamen, que és aprovat per unanimitat (p. 3461).

El Diputat I. Sr. Casares intervé per defensar una esmena d'addició d'un nou article 4 bis (p. 3461). Posada a votació l'esmena, és aprovada per 104 vots a favor, 9 en contra i cap abstenció (p. 3462).

Es vota directament l'article 5, que és aprovat per unanimitat (p. 3462).

El Diputat I. Sr. Casares defensa conjuntament les esmenes 27 i 28, d'addició d'un nou article 5 bis (p. 3462). La I. Sra. Ferrer i Mallol

en fa el torn en contra i presenta una **esmena transaccional** a l'**esmena núm. 28** (p. 3463). Posada a votació l'**esmena núm. 27**, és rebutjada per 38 vots a favor, 50 en contra i 23 abstencions (p. 3464). L'**esmena transaccional** del G. p. de Convergència i Unió és acceptada pel G. Socialista i admesa a tràmit pels altres Grups, però se n'ajorna la votació fins a arribar a l'**article 10**, en el qual s'inclouria la dita **esmena** (p. 3464).

A l'**apartat primer** de l'**article 6** hi ha una **esmena de modificació** del G. p. de Centristes que el Diputat I. Sr. Luna retira conjuntament amb d'altres (p. 3464).

Es passa a la votació conjunta dels **articles 6 i 7**, que són aprovats per unanimitat (p. 3464).

Pren la paraula el Diputat I. Sr. Casares per anunciar que el G. Socialista retira una **esmena** a l'**apartat primer** de l'**article 8**, (p. 3464).

El Diputat I. Sr. Casas-Salat, del G. p. d'Esquerra Republicana, intervé per defensar l'**esmena núm. 18**, a l'**apartat segon** de l'**article 8** (p. 3465). L'**esmena núm. 19**, al mateix **apartat**, la defensa la Diputada I. Sra. Sallés, en nom del G. p. del PSUC (p. 3466). I l'**esmena núm. 20**, també al dit **apartat**, és defensada pel Diputat I. Sr. Luna, del G. p. de Centristes (p. 3466). La I. Sra. Ferrer i Mallol fa el torn en contra de les tres esmenes anteriors (p. 3466).

Es passa a votació l'**apartat primer** de l'**article 8**, fins a la paraula «corresponent», que és aprovat per unanimitat (p. 3466). Es posa a votació la darrera frase, que és aprovada per 59 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció (p. 3467). Tot seguit es vota l'**esmena núm. 18**, del G. p. d'Esquerra Republicana, a l'**apartat 2**, que és rebutjada per 26 vots a favor, 86 en contra i 4 abstencions (p. 3467). L'**esmena núm. 19** es considera decaiguda.

L'**esmena núm. 20**, del G. p. de Centristes, és rebutjada per 7 vots a favor, 90 en contra i 29 abstencions (p. 3467). Es vota l'**apartat 2** de l'**article 8** del text del Dictamen, que és aprovat per 95 vots a favor, 7 en contra i 4 abstencions (p. 3467).

L'**apartat 3** de l'**article 8** s'aprova per unanimitat (p. 3467).

El Diputat I. Sr. Casas-Salat fa la defensa de l'**esmena núm. 21**, al **primer apartat** de l'**article 9** (p. 3467). La I. Sra. Ferrer i Mallol renuncia al **vot particular núm. 22** i presenta en lloc d'aquest una **esmena transaccional** (p. 3467). L'I. Sr. Luna defensa l'**esmena núm. 23** (p. 3467). Es passa a votació l'**esmena núm. 21**, del G. p. d'Esquerra Republicana, que és rebutjada per 10 vots a favor, 102 en contra i cap abstenció (p. 3468). Es passa a votar l'**esmena transaccional** del G. p. de Convergència i Unió (p. 3468), que és aprovada per unanimitat. Tot seguit es vota l'**esmena núm. 23**, del G. p. de Centristes, que és aprovada per unanimitat (p. 3468). Atès el resultat de la votació, queden decaigudes les **esmenes núm. 11**, del G. Socialista, i **12**, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 3468).

L'**apartat 1** de l'**article 9** és aprovat per 103 vots a favor, 10 en contra i cap abstenció (p. 3468). Els **apartats 2 i 3** són aprovats per unanimitat (p. 3468).

La Diputada I. Sra. Sallés, del G. p. del PSUC, defensa l'**esmena núm. 28**, d'addició d'un **apartat 1 bis** a l'**article 10** (p. 3468). L'I. Sr. Casares, del G. Socialista, retira l'**esmena núm. 30** i defensa la **núm. 31**, a la **lletra b)** de l'**apartat 2** (p. 3469). La I. Sra. Sallés defensa l'**esmena núm. 33**, també a la **lletra b)** (p. 3469). La I. Sra. Ferrer i Mallol intervé en el torn en contra (p. 3470).

L'I. Sr. Luna fa la defensa de l'**esmena núm. 34**, del G. p. de Centristes, a la **lletra c)** del mateix **apartat 2** (p. 3470).

La I. Sra. Ferrer i Mallol defensa l'**esmena transaccional** que el seu Grup havia presentat a la **lletra d)** de l'**esmena núm. 14** (p. 3471). Es passa a la votació de l'**apartat primer** de l'**esmena núm. 28**, del G. p. del PSUC, que és aprovat per unanimitat (p. 3471).

Es vota tot seguit l'**apartat primer**, que és aprovat per unanimitat (p. 3478).

L'**esmena núm. 31**, del G. Socialista, a l'**apartat segon** és aprovada per unanimitat (p. 3471). L'**esmena núm. 33**, del G. p. del PSUC, és aprovada per 61 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció (p. 3471).

L'**esmena núm. 34**, del G. p. de Centristes, a la **lletra c)**, és aprovada per unanimitat (p. 3471).

Posada a votació l'**esmena transaccional** a la **lletra d)** que havia presentat el G. p. de Convergència i Unió, és aprovada per unanimitat (p. 3471).

Els **apartats núm. 2 i 3** del text del Dictamen, posats a votació conjuntament, són aprovats per unanimitat, amb la qual cosa queda aprovat l'**article 10** (p. 3471).

Es passa a l'**article 11**, que es vota conjuntament amb el **12**, el qual és aprovat per unanimitat (p. 3471).

L'H. Sr. President, atès que s'ha esdevingut una avaria en el subministrament d'electricitat, suspèn la sessió quan manquen dos minuts per tres quarts d'una del migdia. La sessió es reprèn a la una i deu minuts (p. 3472).

Retirades les **esmenes núm. 40 i 41**, es passa a votació l'**article 13**, que és aprovat per unanimitat (p. 3472).

El Diputat I. Sr. Luna, del G. p. de Centristes, defensa l'**esmena núm. 43**, a l'**apartat primer** de l'**article 14** (p. 3472). Les **esmenes núms. 44, 45 i 46** no són defensades per coincidència amb l'anterior. El Diputat I. Sr. Luna defensa l'**esmena núm. 47** (p. 3472). En fa el torn en contra l'I. Sra. Ferrer i Mallol (p. 3473). Es posa a votació l'**esmena núm. 43**, que és aprovada per unanimitat (p. 3473). L'**esmena núm. 47**, també posada a votació, és rebutjada per 8 vots a favor, 103 en contra i cap abstenció (p. 3473).

Es vota l'**apartat primer** de l'**article 14**, que és aprovat per 104 vots a favor, 8 en contra i cap abstenció (p. 3473). Els **apartats 2 i 3** són aprovats per unanimitat (p. 3473).

El Diputat I. Sr. Luna defensa l'**esmena núm. 51**, a la **lletra i)** de l'**article 15** (p. 3474). El Diputat I. Sr. Casas-Salat defensa l'**esmena núm. 54**, del G. p. d'Esquerra Republicana, a la **lletra k)** (p. 3474). El Diputat I. Sr. Casares, en nom del G. Socialista, defensa simultàniament les **esmenes núms. 55, 56 i 57** (p. 3474). Fa el torn en contra la Diputada I. Sra. Ferrer i Mallol, del G. p. de Convergència i Unió (p. 3474). Es passen a votació les **esmenes núms. 51, 52 i 53**, que tenen textos coincidents, i són aprovades per unanimitat (p. 3475). L'**article 15** del text del Dictamen és aprovat per unanimitat (p. 3475). Es passa a votació l'**esmena núm. 56**, que és rebutjada per 47 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció (p. 3475). Tot seguit es vota l'**esmena núm. 57**, que és rebutjada per 47 vots a favor, 59 en contra i 8 abstencions (p. 3475).

El Diputat I. Sr. Casas-Salat defensa l'esmena núm. 59 a l'apartat primer de l'article 16 (p. 3475). En fa el torn en contra la Diputada I. Sra. Ferrer i Mallol (p. 3475). El Diputat I. Sr. Luna defensa l'esmena núm. 62 a l'apartat segon (p. 3475), i l'I. Sr. Casas-Salat la núm. 63 (p. 3475). La Diputada I. Sra. Ferrer i Mallol en fa el torn en contra (p. 3476). El Diputat I. Sr. Valentín, del G. p. del PSUC, defensa l'esmena núm. 65 (p. 3476), de la qual fa el torn en contra el Diputat I. Sr. Casares (p. 3477). El Diputat I. Sr. Luna defensa l'esmena núm. 66 (p. 3477).

La sessió se suspèn a les dues i quatre minuts i es reprèn a un quart i un minut de sis de la tarda (p. 3478).

El Diputat I. Sr. Casas-Salat defensa l'esmena núm. 67, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 3478) i el Diputat I. Sr. Luna defensa l'esmena núm. 68, al tercer apartat (p. 3478). Es posa a votació l'esmena núm. 59, que és rebutjada per 18 vots a favor, 96 en contra i cap abstenció (p. 3478).

Es vota tot seguit l'apartat segon del text del Dictamen, que és aprovat per 98 vots a favor, 18 en contra i cap abstenció (p. 3479). Havent quedat decaiguda l'esmena núm. 62, es passa a votació l'esmena núm. 63, que és rebutjada per 18 vots a favor, 98 en contra i cap abstenció (p. 3479). Finalment es vota l'esmena núm. 66, que és rebutjada per 7 vots a favor, 109 en contra i cap abstenció (p. 3479).

El M. H. Sr. President fa una proposta d'esmena tècnica a l'apartat 2 i intervenen per sengles qüestions d'ordre les Diputades i Diputats I. Srs. Luna (p. 3479) i Capdevila (p. 3479), l'H. Sr. Armet (p. 3480), l'I. Sra. Ferrer i Mallol (p. 3480), i l'I. Srs. Casares (p. 3480), Capdevila (p. 3480), el M. H. Sr. President (p. 3481) i novament, l'I. Sr. Capdevila (p. 3481). Es passa a votació l'esmena tècnica a l'apartat 2 de l'article 16, que és aprovada per 75 vots a favor, 8 en contra i 36 abstencions (p. 3481).

Tot seguit es vota la primera part de l'article 16 del text del Dictamen, que és aprovada per 106 vots a favor, 10 en contra i cap abstenció (p. 3481). La segona part queda aprovada per 74 vots a favor, 24 en contra i 19 abstencions (p. 3481). L'esmena núm. 67, d'addició, és rebutjada per 11 vots a favor, 106 en contra i cap abstenció (p. 3481). L'esmena núm. 68, també d'addició, és rebutjada per 7 vots a favor, 99 en contra i 11 abstencions (p. 3481). Finalment, es vota l'apartat tercer de l'article 16, que és aprovat per unanimitat (p. 3481).

L'I. Sr. Viñals demana la paraula per a una qüestió tècnica (p. 3482). El M. H. Sr. President indica que el Diputat I. Sr. Viñals defensarà conjuntament les esmenes que tenia pendents, que són la núm. 42, la núm. 48, la núm. 49, la núm. 60 i la núm. 61, cosa que l'I. Sr. Diputat fa tot seguit (p. 3482). Fa el torn en contra la Diputada I. Sra. Ferrer i Mallol (p. 3483). Posades a votació conjuntament les esmenes núms. 42, 48, 49, 60 i 61, són rebutjades per 8 vots a favor, 108 en contra i cap abstenció (p. 3484).

El Diputat I. Sr. Casares, del G. Socialista, intervé per retirar l'esmena núm. 71 (p. 3484). Posat a votació l'article 18 del text del Dictamen, és aprovat per unanimitat (p. 3484).

El Diputat I. Sr. Luna defensa les esmenes núms. 72 i 73 a l'apartat 2 de la Disposició Transitòria (p. 3484). Intervé el Diputat I. Sr. Casas-Salat per anunciar la retirada de l'esmena núm. 74 (p. 3485). La Diputada I. Sra. Ferrer i Mallol defensa l'esmena núm. 75 (p. 3485) i l'I. Sr. Casares retira l'esmena núm. 78 (p. 3485). El Diputat I. Sr. Valentín defensa l'esmena núm. 77 (p. 3485).

Es vota l'apartat primer de la Disposició Transitòria, que és aprovat per unanimitat (p. 3486). Tot seguit es voten, simultàniament, les esmenes núms. 72 i 73, que són rebutjades per 9 vots a favor, 106 en contra i cap abstenció (p. 3486). Posada a votació l'esmena núm. 75, és aprovada per 98 vots a favor, cap en contra i 11 abstencions (p. 3487).

L'esmena 77 també s'aprova per 98 vots a favor, 9 en contra i 12 abstencions (p. 3487).

Intervé el Diputat I. Sr. Luna per a una qüestió d'ordre (p. 3487). Es passa a votació l'apartat 2, que és aprovat per 98 vots a favor, 9 en contra i 12 abstencions (p. 3487).

Tot seguit es voten conjuntament els apartats tercer, quart i cinquè de la Disposició Transitòria, que són aprovats per unanimitat (p. 3487).

El Diputat H. Sr. Espasa, del G. p. del PSUC, defensa l'esmena núm. 81 a la Disposició Addicional Primera (p. 3487). En fa el torn en contra la Diputada I. Sra. Ferrer i Mallol (p. 3488). El Diputat I. Sr. Luna defensa el vot particular núm. 84 a l'apartat segon de la Disposició Addicional Primera i presenta una esmena transaccional (p. 3488). Posada a votació l'esmena núm. 81, és rebutjada per 29 vots a favor, 29 en contra i 2 abstencions (p. 3488). L'apartat primer de la Disposició Addicional Primera del text del Dictamen és aprovat per 92 vots a favor, 29 en contra i cap abstenció (p. 3489). L'esmena transaccional al segon apartat de la Disposició Addicional Primera és aprovada per 104 vots a favor, cap en contra i 17 abstencions (p. 3489).

Es vota la Disposició Addicional Segona del text del Dictamen, que és aprovat per unanimitat (p. 3489).

Tot seguit es passa a votació la Disposició Final, que és aprovada per unanimitat, així com el títol de la Llei (p. 3489).

En el torn d'explicació de vot intervenen la Diputada I. Sra. Ferrer i Mallol, en nom del G. p. de Convergència i Unió (p. 3489), el Diputat I. Sr. Casares, en nom del G. Socialista (p. 3489); el Diputat I. Sr. Casas-Salat, en nom del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 3490); la Diputada I. Sra. Sallés, en nom del G. p. del PSUC (p. 3491), i el Diputat I. Sr. Luna, en nom del G. p. de Centristes (p. 3492).

Es passa al punt següent de l'ordre del dia, que és la Discussió i votació del Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre el Projecte de Llei de concessió d'un crèdit extraordinari destinat a les instal·lacions del tercer canal de televisió i d'una xarxa de freqüència modulada. El M. H. Sr. President adverteix que en el text hi ha uns errors i anuncia que es passa a discutir el Dictamen (p. 3493). Intervé el Diputat I. Sr. Lucchetti, del G. p. del PSUC, el qual retira les esmenes que el seu Grup havia presentat (p. 3493). Tot seguit es posa a votació el Dictamen sencer, que és aprovat per unanimitat (p. 3494).

Intervenien en el torn d'explicació de vot el Diputat I. Sr. Clotas, pel G. Socialista (p. 3494); el Diputat I. Sr. Pedrós, pel G. p. de Centristes (p. 3495); el Diputat I. Sr. Porter, pel G. p. d'Esquerra Republicana (p. 3496); la Diputada I. Sra. Calvet, pel G. p. del PSUC (p. 3496), i el Diputat I. Sr. Subirà i Claus, pel G. p. de Convergència i Unió (p. 3497).

El tercer punt de l'ordre del dia és la presa en consideració de la Proposició de Llei de modificació de la Llei del Parlament, del President i del Consell Executiu de la Generalitat. En nom dels Diputats que l'han presentada, pren la paraula el Diputat no adscrit I. Sr. Viñals (p. 3498). En fa el torn en contra el Diputat I. Sr. Hortalà (p. 3499). En nom del G. p. del PSUC intervé el Diputat I. Sr. Ribó (p. 3500). El Diputat I. Sr. Molas ho fa en nom del G. Socialista (p. 3501). Posada a votació la presa en consideració de la Proposició de Llei, la votació dona un resultat de 60 vots a favor, 11 en contra i 46 abstencions (p. 3503).

Tot seguit es vota afirmativament una modificació de l'ordre del dia, per la qual s'entra directament al capítol de preguntes amb resposta oral, la primera de les quals, que formula el Diputat I. Sr. Lucchetti, del G. p. del PSUC, és feta al Consell Executiu sobre la intervenció de la Conselleria d'Economia i Finances en les Caixes d'Estalvis (p. 3503). Li respon l'H. Sr. Conseller d'Economia i Finances (p. 3504). Intervenien en sengles torns de rèplica el Diputat I. Sr. preguntant (p. 3506) i l'H. Sr. Conseller (p. 3506).

La pregunta a l'H. Sr. Conseller de Treball sobre les gestions fetes amb l'INEM és formulada per la Diputada I. Sra. Barenys, del G. Socialista (p. 3506) i resposta per l'H. Sr. Conseller de Treball (p. 3506). Intervenien en sengles torns de rèplica la I. Sra. Diputada (p. 3507) i l'H. Sr. Conseller (p. 3507).

La pregunta al Consell Executiu sobre les errades en una edició del Servei central de Publicacions de la Generalitat és formulada pel Diputat I. Sr. Folch, en nom del G. p. del PSUC (p. 3507), i resposta per l'H. Sr. Conseller Adjunt a la Presidència (p. 3508).

La pregunta al Consell Executiu sobre la relació entre el futur ens públic Corporació Catalana de Ràdio i Televisió i la indústria i el comerç cinematogràfics de Catalunya, és formulada pel Diputat I. Sr. Porter, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 3508) i resposta per l'H. Sr. Conseller Adjunt a la Presidència (p. 3509). Intervenien en sengles torns de rèplica l'I. Sr. Diputat preguntant (p. 3510) i l'H. Sr. Conseller (p. 3510).

La pregunta al Consell Executiu sobre les detencions relacionades amb la Llei Antiterrorista és formulada pel Diputat I. Sr. Porter, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 3510) i resposta per l'H. Sr. Conseller de Governació (p. 3510). L'I. Sr. Diputat preguntant fa ús del torn de rèplica (p. 3511).

El M. H. Sr. President aixeca la sessió quan manquen quatre minuts per a les deu de la nit.

La sessió s'obre a tres quarts i sis minuts d'onze del matí. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat de la Vice-Presidenta Primera, el Vice-President Segon, el Secretari Primer, el Secretari Segon i el Secretari Tercer. La Mesa és assitida per la Lletrada Sra. Folchi.

Al banc del Govern seu el M. H. Sr. President de la Generalitat, acompanyat dels H. Srs. Consellers Adjunt a la Presidència, de Governació, de Sanitat i Seguretat Social, de Política Territorial i Obres Públiques, de Justícia, i de Comerç i Turisme.

Ordre del dia

1. *Discussió i votació del Dictamen de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana sobre el Projecte de Llei de Col·legis Professionals, de les esmenes i vots particulars reservats per a defensar en el Ple, i de les esmenes subsegüents al Dictamen del Consell Consultiu.*

2. *Discussió i votació del Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre el Projecte de Llei de concessió d'un crèdit extraordinari destinat a les instal·lacions d'un tercer canal de TV i d'una xarxa de freqüència modulada, de les esmenes reservades per a defensar en el Ple.*

3. *Presa en consideració de la Proposició de llei de modificació de la Llei del Parlament, del President i del Consell Executiu de la Generalitat.*

4. *Proposta de la Junta de Portaveus de reiterar la presentació davant la Mesa del Congrés dels Diputats de la Proposició de Llei que autoritza el Govern a crear i a cedir a la Generalitat de Catalunya un tercer canal de TV de titularitat estatal, i de ratificar*

els Diputats designats perquè la defensin.

5. *Preguntes amb resposta oral.*

El Sr. PRESIDENT : Comença la sessió. Senyores i senyors Diputats, normalment donem per llegida la llista de preguntes, ja que ha pogut ser distribuïda amb temps entre els senyors Diputats. Avui, com que hi ha unes preguntes arribades abans d'ahir a darrera hora i la llista de les preguntes encara no ha pogut distribuir-se, el senyor Secretari procedirà a donar lectura de les preguntes que, en principi, podrien ser formulades en aquesta sessió.

El Sr. SECRETARI : Pregunta al Consell Executiu sobre la intervenció de la Conselleria d'Economia i Finances a les Caixes d'Estalvis, que formularà el Diputat I. Sr. Antoni Lucchetti, del Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Pregunta a l'H. Sr. Conseller de Treball sobre quines gestions ha fet a l'INEM la Conselleria de Treball, per a obtenir d'aquest organisme bé serveis d'informació i de reentrenament professional, o bé les subvencions necessàries per al desenvolupament d'actuacions formatives, que formularà la Diputada I. Sra. Rosa Barenys, del Grup Socialista.

Pregunta al Consell Executiu sobre les errades en una edició dels Servei Central de Publicacions de la Generalitat, que formularà el Diputat I. Sr. Xavier Folch, del G.p. del PSUC.

Pregunta al Consell Executiu sobre el futur ens públic Corporació Catalana de Ràdio-Televisió i Indústria i Comerç cinematogràfic de Catalunya, que formularà el Diputat I. Sr. Miquel Porter, del Grup d'Esquerra Republicana.

Pregunta al Consell Executiu sobre les recents detencions relacionades amb la Llei Antiterrorista, que formularà el Diputat I. Sr. Miquel Porter, del Grup d'Esquerra Republicana.

Pregunta al Consell Executiu sobre un curset per a formar membres d'equips documentals amb vídeo, que formularà el Diputat I. Sr. Miquel Porter, del Grup d'Esquerra Republicana.

El Sr. PRESIDENT : Anem doncs a començar amb el primer punt de l'ordre del dia : Discussió i votació del Dictamen de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana sobre el Projecte de Llei de Col·legis Professionals, de les esmenes i vots particulars reservats per a defensar en el Ple, i de les esmenes subsegüents al Dictamen del Consell Consultiu.

Debat

sobre el Projecte de Llei de Col·legis Professionals

A l'article primer hi ha diverses esmenes de modificació presentades pel Grup parlamentari de Centristes, pel Grup Socialista, pel Grup d'Esquerra Republicana... (*L'H. Sr. Conseller de Justícia demana per parlar.*)

El Sr. CONSELLER DE JUSTÍCIA (*De l'escó estant.*) : Senyor President, en representació del Consell Executiu, desitjaria presentar la llei, el Projecte de Llei.

El Sr. PRESIDENT : Abans d'entrar en la discussió, el representant del Consell Executiu, l'Honorable senyor Conseller de Justícia, farà la presentació del Projecte.

El Sr. CONSELLER DE JUSTÍCIA : Molt Honorable senyor President, senyores i senyors Diputats, compareixo avant la Cambra per presentar el Projecte de Llei de Col·legis Professionals. M'ha semblat adient de fer aquesta presentació, per tal com aquest Projecte va ser elaborat abans, és a dir, molt abans que se'm confiés la Conselleria de Justícia i crec que és portuna la constatació pública que assumeixo íntegrament el treball d'aquest Projecte. Com assumeixo també el Dictamen de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana sobre el Projecte esmentat. Aquesta Comissió ha constituït el gresol en què s'han debatut les opinions dels diferents Grups parlamentaris, s'hi han afinat criteris, s'han transigit diferències i el seu treball intens i de llarga durada, perquè la gestió de la Llei, com correspon a una Llei important, ha estat llarga. El seu treball ha cristallitzat en el Dictamen que anem a debatre i que la Conselleria i el Consell Executiu assumeixen plenament. Si és a força de ser sincer —i crec que cal, és així, la sinceritat avant la Cambra— algunes de les esmenes introduïdes en el Projecte potser erosiona lleugerament el principi d'autonomia que es reflectia en el treball inicial, és ben cert que el Dictamen en el seu conjunt significa un enriquiment del Projecte inicial, en el sentit que n'eixampla el sentit, n'aixeca el sostre, com a conseqüència de la incorporació d'esmenes, d'opinions, dels diferents Grups parlamentaris, i per tant, amb més o menys mesura, amb una o altra direcció hi han estat introduïdes les opinions de tot l'ampli ventall polític representat en aquesta Cambra.

Voldria també assenyalar la importància i, tant com la importància, la necessitat d'aquesta Llei, que no és únicament l'exponent d'una voluntat política d'exercir unes competències exclusives que confereix a la Generalitat de Catalunya

l'Estatut d'Autonomia —en aquest cas, concretament, l'article 9, número 23— sinó perquè la seva necessitat és donada per la inadequació de la legislació de l'Estat vigent en el moment, en les circumstàncies actuals. La Llei de l'Estat sobre Col·legis Professionals de l'any 1974 i no obstant la reforma de què va ser objecte a l'any 1978, peca de poc democràtica per corporativista. És també excessivament intervencionista en detriment de la necessària autonomia i independència dels col·legis professionals, i, finalment, és també massa centralista, amb una marcada tendència a potenciar els col·legis generals, en perjudici de les atribucions dels col·legis particulars i, per tant, dels que actuen en el territori de les comunitats autònomes.

I, finalment la importància de la Llei resulta també de la importància dels col·legis professionals, que en són l'objecte. La vida col·legial, a Catalunya particularment, és molt intensa, molt viva i calia, per tant, una legislació que, recollint aquesta manifestació vital de caràcter col·lectiu i social, la regulés adequadament. I això és el que s'ha intentat en el Projecte de Llei, millorat, com he dit, pel treball de la Comissió de Justícia i Dret. I voldria també remarcar les grans directrius d'aquesta Llei, és a dir, els seus principis inspiradors fonamentals, que jo resumiria en tres grans apartats : en primer lloc, hem d'assenyalar el respecte a la realitat existent : els col·legis són molt anteriors a la Llei, alguns d'ells tenen una llarga història i una brillantíssima trajectòria, i tot això ha de ser respectat. No és missió de la Llei inventar o crear uns ens artificials de laboratori, sinó que el legislador, la Llei, ha d'auscultar aquesta realitat per induir-ne els principis pels quals naturalment es regeix i ordenar-los, regular-los i traduir-los en disposicions obligatòries.

És a dir, en una paraula, el dret, senyores i senyors Diputats, el fa el poble i el fa el poble cada dia, i el legislador i la llei s'han de limitar a recollir-lo, ordenar-lo i promulgar-lo. Conseqüència d'aquest respecte del projecte i del Dictamen a la realitat col·legial preexistent és, per exemple, el fet d'haver acceptat el principi d'obligatorietat de col·legiació, que és generalment acceptat en el nostre país, i el de la impossibilitat de coexistència de dos col·legis professionals de la mateixa professió dintre d'un mateix àmbit territorial.

En segon lloc, cal remarcar també el principi d'autonomia o d'independència dels col·legis, fruit de la confiança que mereixen, precisament per aquesta història, per aquesta trajectòria a què m'he referit, per la confiança que mereixen els professionals agrupats per raó dels seus interessos, que representen una intensa força de caràcter social, i perquè ningú com ells mateixos coneix la seva pròpia problemàtica i els remeis, les solucions que cal donar-li. Conseqüència de l'aplicació d'aquest principi és, per exemple, l'article 10 del Projecte i del Dictamen, en virtut del qual la Llei es limita a assenyalar aquells punts o extrems que han de ser objecte dels estatuts col·legials, tot deixant-los una àmplia llibertat per a reomplir el seu contingut.

I, per últim, el tercer gran principi en què es basa aquest Projecte és el d'atorgar el caràcter de corporació de dret públic als col·legis professionals. És a dir, els diferencia plenament d'un gremi, d'una associació merament professional, i els dona, per tant, una intervenció en els afers públics. I, com a conseqüència d'aquest principi, en neix també el de l'obligatorietat de col·legiació, que no tindria sentit que associacions merament

voluntàries, que podrien ser sense cap representativitat, tinguessin aquest caràcter de corporació de dret públic, i comporta també l'obligatorietat de constituir consells de col·legis que abastin tot l'àmbit del territori de Catalunya i que són precisament el mitjà de canalització de l'expressió dels col·legis i dels professionals prop de l'Administració pública, en aquest cas de la Generalitat de Catalunya.

Aquests tres principis donen unitat, donen coherència al Projecte de Llei —les esmenes i vots particulars del qual es van a debatre en aquest acte—, donen aquesta necessària coherència, que és consubstancial a tot text legal. Òbviament no és aplicable ni pot interpretar-se degudament un text jurídic, un text legal en què hi hagi antagonisme entre els seus diferents preceptes. I és per això que un retoc de detall pot posar, en algun cas, en perill tot l'edifici. Per exemple, si s'alterés aquest principi d'obligatorietat de la col·legiació per a l'exercici de les professions titulades, no tindria sentit que les corporacions nascudes sense aquest requisit tinguessin aquest caràcter de dret públic que el Projecte i el Dictamen els atorga.

I per això, i amb això acabo, demano a la Cambra simplement que aquests grans principis que he assenyalat de respecte a la realitat, de respecte a l'autonomia i a la independència dels col·legis, i aquesta condició de corporació de dret públic que se'ls atorga siguin tinguts en consideració, simplement demano que siguin tinguts en consideració en el curs del debat que anem a encetar.

Moltes gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Algun representant de la Comissió vol intervenir també, per presentar el Dictamen?

Bé, aleshores passem, com havia començat a fer, a veure les esmenes a l'article primer. Hi ha, en aquest article, quatre esmenes, tres de les quals, presentades pels Grups de Centristes, Socialista i Esquerra Republicana, són absolutament coincidents: La quarta esmena, presentada pel Grup parlamentari de Convergència i Unió, difereix únicament en el mot utilitzat, però també és coincident en el seu sentit. Per a defensar les esmenes, les primeres esmenes, algun dels senyors Diputats desitja fer ús de la paraula?

El senyor Luna, pel Grup Centrista.

El Sr. LUNA (*de l'escó estant*) : Señor Presidente, desde el escaño directamente, la enmienda número 1, consecuente al Dictamen del Consejo Consultivo de la Generalitat, tiene por objeto exclusivo la adecuación del texto a una de las conclusiones del Dictamen del Consejo Consultivo. Es una enmienda que, por otra parte, coincide con otras, como muy bien ha puesto de relieve el Muy Ilustre señor Presidente, presentadas por otros Grupos parlamentarios, y tiende simplemente a sustituir la palabra «íntegramente» del Dictamen por «exclusivamente», de acuerdo con los consejos del Consell Consultiu.

Muchas gracias, señor Presidente.

El Sr. PRESIDENT : És que el Grup Socialista o el Grup d'Esquerra Republicana desitgen defensar la mateixa esmena?

Bé, aleshores, el Grup de Convergència i Unió desitja defensar la seva esmena?

La Sra. FERRER I MALLOL (*de l'escó estant*) : Senyor President, la retirem en benefici de les altres.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé. Suposo que no hi ha cap torn en contra, vista la unanimitat de criteri, i podem passar,

doncs, a votació aquesta esmena, que significaria que en el text del Dictamen, a l'article 1, s'afegiria la paraula «exclusivament». Entenem que la votació de l'esmena, perquè si no no tindria sentit, inclou la votació del text del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord que es posin dempeus.

L'article primer, segons el text del Dictamen, amb l'esmena indicada, ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

Als articles 2 i 3 no hi ha cap esmena presentada. Si les senyores i els senyors Diputats no hi tenen inconvenient, passarem a votar-los conjuntament.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen pels articles segon i tercer, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

Els articles 2 i 3 han quedat aprovats per la unanimitat dels presents.

A l'article 4, apartat primer, hi ha una esmena del Grup parlamentari de Centristes, que proposa l'addició d'un nou apartat amb la lletra e). Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Luna.

El Sr. LUNA : Muy Honorable señor Presidente, señoras y señores Diputados, la enmienda número 5 del Grupo parlamentario de Centristas, antigua enmienda número 18, tenía por objeto añadir al artículo cuarto de la Ley, que se refiere a los fines esenciales de los colegios profesionales, un apartado una nueva letra e), que hiciera referencia al fomento o creación de organización con carácter general, de instituciones servicios o actividades de carácter promocional de los asociados o miembros de los colegios. No obstante, a lo largo de las reuniones de ponencia, y en la preparación de esta sesión de la Cámara, hemos considerado que la adición de este nuevo apartado dentro del artículo 4, que hace referencia a los fines esenciales, no era quizás demasiado adecuada por cuanto que ésta más bien es una función. En vista de lo cual, señor Presidente señoras y señores Diputados, puesto que hay una enmienda la número 6, presentada por el Grupo Socialista, que hace referencia a las funciones propias de los colegios profesionales por nuestra parte retiraríamos esta enmienda número 5 en favor de la enmienda número 6, que presenta el Grupo parlamentario Socialista, siquiera, señor Presidente, en el momento de la votación de esta enmienda número 6 nosotros pedimos, en el caso de que sea mantenida por el Grupo Socialista, que se voten separadamente sus diversos apartados.

Muchísimas gracias, señor Presidente.

El Sr. PRESIDENT : Havent estat retirada l'esmena, no hi ha, evidentment, torn en contra, i passem a votació aquest apartat primer de l'article 4, ja que a l'apartat segon hi ha diverses esmenes.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen per a l'apartat primer de l'article 4 que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra... Ah, perdonin, que diu que no s'ha pogut comptar encara.

Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen per a l'apartat primer de l'article 4, que es posin

drets. Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'apartat primer de l'article 4 ha estat aprovat per unanimitat.

A l'apartat segon hi ha diverses esmenes del Grup Centrista, de Convergència i Unió, del Grup Socialista, d'Esquerra Republicana i del Grup del PSUC. Aquestes són esmenes de modificació o de supressió, i després hi ha una esmena d'addició del Grup Socialista.

Comencem, doncs, amb les esmenes de supressió, que són l'esmena número 7, del Grup Socialista, l'esmena número 8, del Grup d'Esquerra Republicana i l'esmena número 9, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, que són totes tres coincidents i proposen, d'acord amb el Dictamen del Consell Consultiu, de suprimir les paraules «o dicti» en el text d'aquest apartat segon.

Algun dels senyors Diputats dels Grups que presenten aquestes esmenes vol defensar-la?

El senyor Casares té la paraula per a defensar l'esmena, en nom del Grup Socialista.

El Sr. CASARES (*de l'escó estant*) : Des de l'escó, senyor President. Si em permet el senyor President, concretar que l'esmena que defenso és la número 7, posterior al Dictamen del Consell Consultiu. És així, no?

El Sr. PRESIDENT : Sí, sí, que és una esmena absolutament coincident amb la número 8 d'Esquerra Republicana i amb la número 9 del Partit Socialista Unificat.

El Sr. CASARES : Es tracta únicament de proposar que se suprimeixi l'expressió «dicti» del text, que quedaria, per tant, de la següent manera. Bé, es tracta aquí de correspondre a una observació feta pel Consell Consultiu en el seu Dictamen. Hem optat per la fórmula més simple que aconsella el Consell, és a dir, la de suprimir la paraula «dicti» del text de l'apartat 2 de l'article 4, de tal manera que aquest dirà que : «Correspon als col·legis professionals i als seus col·legis informar de totes les normes que prepari el Govern de la Generalitat sobre les condicions, etc...»

D'aquesta manera, no hi ha cap possibilitat que es pugui interpretar aquest text en el sentit que els col·legis professionals i els seus consells han d'informar en certs casos sobre la norma que ja hagi estat dictada. És evident que aquest no era el sentit del text aprovat en el Dictamen de la Comissió, però, amb la nova redacció, a partir d'ara no en quedarà cap dubte.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Algun dels altres Grups que presenten una esmena coincident desitja prendre la paraula per a desdefensar-la? (*Pausa.*) Algun torn en contra d'aquesta esmena? (*Pausa.*) Passem, doncs, a votació, conjuntament, les tres esmenes, 7, 8 i 9, coincidents... (*Pausa.*) Bé, abans de votar això, passarem a defensar les altres esmenes sobre aquest apartat 2.

Hi ha una esmena de modificació del Grup Centrista. Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Luna.

El Sr. LUNA : Señor Presidente, la retiramos en favor de las enmiendas anteriormente indicadas.

El Sr. PRESIDENT : Hi ha també una esmena del Grup de Convergència i Unió. Per a defensar-la, té la paraula...

La Sra. FERRER I MALLOL : Senyor President, la retirem

en benefici de les altres.

El Sr. PRESIDENT : Retirada. Bé, aleshores, queda encara, per a aquest article, una esmena d'addició d'un nou article. Per tant, en aquest cas, podem passar a votació les esmenes anteriors, i ho veurem tot seguit.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acords amb les esmenes 7, 8 i 9, coincidents en el text amb la que ha estat defensada pel Diputat senyor Casares, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstinguin?

L'esmena ha estat acceptada per unanimitat dels presents.

I passem ara a votació el text del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, eliminades aquestes paraules «o dicti», que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen, amb l'esmena de supressió aprovada, ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

I passem ara a l'esmena núm. 22, del Grup Socialista, que proposa afegir un nou article, que provisionalment seria l'article 4 bis, i a favor de la qual havia estat retirada l'esmena del Grup de Centristes a l'apartat primer de l'article 4. Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Casares.

El Sr. CASARES : Senyor President, senyores i senyors Diputats, l'esmena que defenso proposa afegir, a continuació de l'article 4, un nou article, el 4 bis, en el qual s'enumerarien les funcions pròpies dels col·legis professionals per a assolir i realitzar els seus objectius. Com poden observar en el Projecte de Llei, aquesta important qüestió referent a determinar quines són les funcions dels col·legis professionals no s'hi havia col·locat.

En virtut de l'esmena centrista que ha quedat en aquest moment retirada ja quedava molt clar que, als ulls de molts, era convenient, si no necessari, de determinar aquestes funcions. Aleshores, el que em correspon és justificar, primer, per què parlar de les funcions; en segon lloc, per què fer-ho en un article a part.

Cal parlar de les funcions perquè la filosofia d'aquesta Llei, que evidentment se separa del que havia estat fins ara la concepció dels col·legis professionals en la legislació estatal tradicional, aconsella donar als col·legis una major autonomia. Des d'aquest punt de vista es podria pensar que ja seran els mateixos col·legis els que determinaran, perquè ho saben, quines són les seves pròpies funcions; però pel fet de saltar d'un extrem a l'altre, és a dir, pel fet de passar d'una situació en què els estatuts dels col·legis eren aprovats —ho són encara— en virtut d'una acta del Govern central a una situació de molta més autonomia, quedava la possibilitat que algun col·legi no fos prou fidel al que ha de ser el compliment dels objectius col·legials, i, per tant, eliminés de la seva actuació alguna de les funcions que els són pròpies o, tal vegada, pretengués exercir-ne algunes que no els corresponen. Per això nosaltres varem creure que era de tot punt indispensable col·locar a la Llei quines són les seves funcions. Això és el que pretén l'esmena núm. 22 que estic defensant. Però, a més a més, el que correspon és que això es faci amb una deguda separació respecte a l'article 4, perquè l'article 4 assenyala els fins

essencials dels col·legis, i, per tant, convé no confondre una cosa que té una jerarquia superior, com és la determinació dels fins, amb una altra que la té inferior, com són les funcions. D'aquí que nosaltres establím una enumeració que va de la lletra a) a la lletra l) de les funcions principals dels col·legis professionals.

El que haig de fer, senyor President, és fer constar que a l'apartat i), on diu «Visar treballs professionals dels col·legiats, quan així ho estableixin els estatuts», retiro l'incís que ve a continuació, que diu «de la respectiva federació o del col·legi únic, quan s'escaigui», perquè aquesta redacció correspon a una fase de tramitació d'aquesta Llei anterior, quan encara nosaltres sosteníem que convenia parlar de federacions i no de consells de col·legis. Finalment, nosaltres no hem mantingut aquest criteri, que no ha estat compartit majoritàriament, i, per tant, seria incongruent parlar aquí de federacions. El sentit és el mateix, doncs, si se suprimeix aquest incís al qual m'acabo de referir.

Res més, i moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Algun torn en contra respecte a l'esmena del Grup Socialista? (Pausa.) No hi ha torn en contra.

Aleshores, passem a votar aquesta esmena que proposa l'addició d'un nou article, que vindria a continuació de l'article 4 del Dictamen i amb el text que figura en... (La Sra. Ferrer i Mallol demana per parlar.) Perdó. Anava a dir que passàvem a votació, però és que hi ha un...

La Sra. FERRER I MALLOL : Senyor President, li volia demanar que a l'apartat f) es votés per separat l'incís «amb caràcter vinculant per als col·legiats».

El Sr. PRESIDENT : Molt bé.

La Sra. FERRER I MALLOL : Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem a votar, doncs, el text de l'esmena, amb la modificació indicada a l'apartat i) pel senyor Casares, i votem, doncs, primerament, l'encapçalament i els apartats a), b), c), d), e), f) —sense l'incís «amb caràcter vinculant per als col·legiats»—, i després g), h), i), j), k), l). (El senyor Casares demana per parlar.) El senyor Casares.

El Sr. CASARES : Senyor President, nosaltres retirem aquesta expressió de «caràcter vinculant», i, per tant, no caldrà fer votació separada.

El Sr. PRESIDENT : No caldrà fer votació separada. Molt bé. Bé, aleshores, havent estat retirat aquest incís «amb caràcter vinculant per als col·legiats» a l'apartat f), podem votar la totalitat de l'esmena, d'acord amb l'observació feta pel senyor Casares.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat aprovada per 104 vots a favor, 9 en contra i cap abstenció.

Continuem ara amb l'article 5 del Dictamen. Hi ha, en aquest article 5, un vot particular del Grup parlamentari de Convergència i Unió. (La Sra. Ferrer i Mallol demana per parlar.) Sí?

La Sra. FERRER I MALLOL : Senyor President, el retirem.

El Sr. PRESIDENT : Retirat.

La Sra. FERRER I MALLOL : Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Aleshores, com que les altres esmenes ho són d'addició d'un nou article, podem passar a votació l'article 5 en el text del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

I ara, hi ha unes esmenes proposant afegir un nou article que vindria després d'aquest article 5 del Dictamen : una, l'esmena núm. 27, del Grup Socialista, i una altra, l'esmena núm. 28, també del Grup Socialista. És a dir, es tractaria, doncs, d'afegir-hi dos nous articles. Per a defensar-la té la paraula el Diputat senyor Casares.

Senyor Casares, defensarà totes dues alhora?

El Sr. CASARES : Sí, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies.

El Sr. CASARES : Senyor President, senyores i senyors Diputats, l'esmena que defenso té un contingut molt breu. Pretén introduir un nou article que, en tot cas, en podríem dir el 5 bis, que diria senzillament això : «El Govern de la Generalitat vetllarà perquè els col·legis professionals adequin llur activitat als seus objectius legals i estatutaris.» És un text d'una gran brevetat, però jo m'atreveixo a dir que té la seva importància.

Aleshores, la justificació, el perquè d'aquesta esmena. Aquí, nosaltres introduïm la plasmació del que considerem que és un dels principis en els quals ens hem de moure : la funció de tutela del poder públic sobre els col·legis professionals. És evident, i això no ho discuteix ningú, i això està recollit a la Llei, que la definició més exacta de col·legis professionals és la de corporacions de dret públic. També és evident que estem a favor que aquestes corporacions funcionin de la manera més espontània possible. Doncs bé, entre aquests dos extrems cal trobar el lloc exacte on s'insereix la funció de l'administració del poder públic. Ens semblaria igualment greu partir d'una posició exageradament intervencionista sobre els col·legis, com d'una posició en la qual els col·legis apareguessin com a simples associacions privades on l'Administració pública no té res a veure.

Nosaltres pensem que la funció de tutela, de vetllar perquè els col·legis siguin fidels complidors de les finalitats que els marquen la llei i els seus propis estatuts, és absolutament indispensable donada aquesta naturalesa de corporacions de dret públic.

Fixin-se, senyores i senyors Diputats, que en el moment que els professionals s'incriuen en un col·legi tenen, de part de l'Administració, uns avantatges atorgats extraordinaris. Primer de tot, tenen un monopoli sobre l'exercici de la professió : poden impedir que altres exerceixin aquella professió mentre no estiguin col·legiats. I, a més a més, compleixen en part funcions de caràcter públic. És a dir, que si no existissin els col·legis professionals, seria l'Administració que hauria de realitzar aquestes funcions.

Crec, doncs, que això justifica —i no calen arguments per a entendre-ho—, que el poder públic no es desentengui dels col·legis.

Hi ha, a part d'això, un altre perill, que cal evitar, que és la tendència —l'assenyalo només com a tendència, però aquesta hi és en la realitat— que els col·legis professionals exagerin la seva línia de protecció gremial o estamental, que es vulguin convertir en zones tancades de privilegis d'aquells que ja són establerts. És un altre motiu pel qual es fa necessari que no hi hagi desviació de l'objectiu que han de perseguir i que, per tant, el poder públic el pugui tutelar.

I diria que encara hi ha un altre argument d'una importància extraordinària, que és que la missió dels col·legis professionals, almenys d'acord amb una sensibilitat moderna —jo diria amb una sensibilitat progressista—, serveixin tant els interessos dels professionals com que ho facin a favor dels interessos generals de tots els ciutadans. En definitiva, els ciutadans som destinataris dels serveis professionals que es presten en el si dels col·legis professionals. Un altre motiu, motiu de més. Qui, doncs, és capaç de vetllar per l'interès públic si no la mateixa Administració? Aquest, doncs, és un altre dels arguments que nosaltres col·loquem com a suplementaris.

I, finalment, em penso que hi ha un argument que ningú no pot deixar de ser-hi sensible. Quan demanem la intervenció del poder públic, evidentment estem demanant la intervenció del poder públic autònom, és a dir, de la Generalitat. Si hem de vertebrar, doncs, en la societat catalana els col·legis professionals, sembla ser de tota lògica i de tota coherència que procurem que des del poder públic català autònom es pugui exercir una funció de tutela i de vigilància sobre els col·legis professionals.

I, per acabar, només diré una cosa. No fa gaire, vàrem aprovar aquí una Llei de Fundacions Privades. Fundacions privades que són, com el seu mateix nom indica, entitats privades, això sí, amb un patrimoni que va destinat a servir finalitats de caràcter general. Doncs, bé, com tothom sap, les fundacions privades, segons la llei que vam aprovar, i com és general en la legislació de l'Estat, tenen un patronat que no és res més, ni menys, que un òrgan de l'Administració per a vetllar perquè aquell conjunt de béns patrimonials no es desviï de la seva finalitat.

Les facultats interventores que té un patronat sobre les fundacions són d'una extensió molt més gran i molt més detallada que allò que significa simplement el que aquí estem proposant : que el Govern de la Generalitat pugui vetllar perquè els col·legis professionals, etc., adequin llur activitat.

Això és el que proposem, i, per tant, els demanem que votin a favor d'aquesta esmena.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Senyor Casares, sobre la primera esmena, sobretot, que afecta la seva defensa.

El Sr. CASARES : D'acord, senyor President; bé...

El Sr. PRESIDENT : Vol la segona tot seguit, o ...

El Sr. CASARES : Sí, senyor President, moltes gràcies, havia oblidat la recomanació de defensar les dues esmenes...

El Sr. PRESIDENT : Potser per a simplificar el debat.

El Sr. CASARES : Molt bé, molt bé; de fet, la defensa de la segona esmena és senzilla en el sentit que es proposa un nou article que només és una conseqüència lògica d'allò que s'ha propugnat abans. És a dir, de la necessitat d'aquesta vertebració dels col·legis professionals dintre la societat, i, per tant, en desenvolupament d'aquest principi, nosaltres proposem

que s'estableixi que quan s'hauran esgotat les previsions estatutàries per a proveir els òrgans de direcció dels col·legis, si aquests continuen vacants —aquí diu la federació, però caldrà rectificar-ho i, coherentment, referir-ho a consells de col·legis— podran prendre les mesures que corresponguin per al compliment de les funcions del col·legi.

En aquest darrer cas, la Conselleria corresponent assumirà provisionalment totes les competències i funcions que corresponguin als col·legis afectats.

Per tant, es tracta només de preveure una eventualitat que és difícil de produir-se, però que es pot produir, en cas que els col·legis quedessin orfes de tota direcció. En aquest cas, entrarien els organismes de segon grau, és a dir, els consells de col·legis, o, en cas que no hi fossin, el Departament corresponent de la Generalitat.

Res més, moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Algun torn en contra sobre aquestes esmenes? La senyora Helena Ferrer té la paraula per al torn en contra.

La Sra. FERRER I MALLOL : Senyor President, senyores i senyors Diputats; el nostre Grup parlamentari està en contra de l'addició del nou article que proposa l'esmena socialista número 27, perquè va contra l'autonomia dels col·legis professionals, defensada per aquest Projecte de Llei, el qual ja preveu en el Capítol setè que el control sobre els col·legis professionals s'ha d'exercir a través dels Tribunals de Justícia, i no seguint directrius administratives, ja que segons quin fos el Govern podria instrumentalitzar els col·legis en una determinada direcció.

La mateixa línia d'autonomia dels col·legis professionals que defensem nosaltres era també la que defensaven els socialistes quan es discutia a les Corts de Madrid la reforma de la Llei de Col·legis Professionals de 1974, a fi d'adequar-la a la nova situació democràtica. En efecte, segons consta en el *Butlletí* de les Corts, del 4 d'octubre de 1978, el senyor Peces-Barba, representant del Grup Socialista i ara President del Congrés de Diputats, va dir textualment : «Nosotros entendemos, en una perspectiva de profundización de la democracia de los grupos sociales, que las competencias de la Administración en relación con los colegios profesionales no deben existir. Por esa razón, no nos parece conveniente que las tenga el poder central, pero tampoco nos parece conveniente que las tengan los órganos de las comunidades autónomas.

»Ya se ha dicho que en la situación actual estas competencias son prácticamente inexistentes, pero los socialistas pensamos que esa profundización de la democracia que propugnamos debe llevar a que los colegios profesionales tengan una autonomía que haga innecesaria la existencia de competencias de cualquier órgano de la Administración central o de las Comunidades autónomas.»

Quant a la segona esmena, senyor President, nosaltres presentaríem una esmena transaccional entre l'esmena número 14 del Grup Socialista —en la numeració antiga, la número 28—, d'addició d'un nou article, i l'article 10, apartat 2, lletra d) que, naturalment, comportaria la retirada de l'esmena socialista.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies. Bé, aleshores, havent-hi un tractament separat per a les dues esmenes, comencem, doncs, amb l'esmena número 27, i després passariem, suposant que

el Grup Socialista acceptés l'esmena transaccional, passàriem a l'esmena número 28, evidentment, si tots els Grups estiguessin d'acord a admetre-la a tràmit.

Però, senyora Diputada, potser seria preferible que primer passéssim a votació l'esmena número 27, que ha estat defensada pel Diputat senyor Casares, i sobre la qual hi ha hagut un torn en contra de la Diputada senyora Ferrer.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena número 27, d'addició d'un nou article, defensada pel Diputat del Grup Socialista, senyor Casares, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena d'addició número 27 ha estat rebutjada per 38 vots a favor, 50 en contra i 23 abstencions.

Passem, ara, a l'esmena número 28, sobre la qual el Grup parlamentari de Convergència i Unió proposa una esmena transaccional. Demano al senyor Secretari que en doni lectura, i, tot seguit, el Grup Socialista dirà si accepta aquesta esmena.

El Sr. SECRETARI PRIMER : És la lletra d).

«La convocatòria, la constitució i el funcionament de les juntes o assemblees generals i dels òrgans de govern, tenint en compte els supòsits en què es puguin produir vacants de més de la meitat dels seus membres, i la forma de prendre, en tot cas, els acords.»

El Sr. PRESIDENT : Bé, s'entén que l'esmena transaccional consisteix a modificar el text del Dictamen per la lletra d), de l'apartat segon de l'article 10, per tal d'incloure en certa manera alguna part del contingut de l'esmena número 28 del Grup Socialista.

És que el Grup Socialista estaria d'acord a retirar la seva esmena? (Pausa.) Sí? Molt bé, doncs, aleshores, és que els altres Grups parlamentaris estan d'acord a admetre a tràmit aquesta esmena transaccional? (Pausa.) No hi ha oposició a admetre a tràmit aquesta esmena transaccional.

Bé, en aquestes condicions, considerem retirada l'esmena número 28 del Grup Socialista, i quan arribem a l'article 10 votarem l'esmena transaccional respecte al text del Dictamen.

Arribem ara a l'article 6 del Dictamen, apartat primer, en el qual hi ha una esmena de modificació, del Grup de Centristes. Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Luna.

El Sr. LUNA : Muchas gracias, señor Presidente; señoras y señores Diputados, el Grupo parlamentario Centrista había presentado una serie de enmiendas, en función de que las modificaciones que tuvieran los colegios en cuanto a su denominación, ámbito, segregación, fusión, unión, etc., fueran controladas por el Consejo Ejecutivo de la Generalidad.

En vista de que progresivamente, durante la preparación de la Ponencia y la votación del Dictamen de la Comisión, se ha ido aproximando progresivamente y en altísimo grado hacia nuestro punto de vista la redacción del texto que actualmente se trae a la Cámara, nosotros anunciamos la retirada de la enmienda número 15, antigua 32; de la 16, antigua 34, y, asimismo, retiraremos una serie de enmiendas ligadas a éstas que, por comodidad de la Presidencia, indicaré en el momento oportuno.

Muchas gracias, señor Presidente; muchas gracias, señoras y señores Diputados.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Luna. No havent-hi, doncs, cap esmena a l'apartat primer ni a l'apartat segon de l'article 6, ni havent-hi tampoc cap esmena a l'article 7, proposo a les senyores i els senyors Diputats de votar-los conjuntament.

És a dir, anem a votar el Dictamen pels articles 6 i 7.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

Els articles 6 i 7 del text del Dictamen han estat aprovats per unanimitat.

A l'article 8, apartat primer, hi ha una esmena del Grup Socialista, la número 17 de la nova ordenació. Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Casares.

El Sr. CASARES : Senyor President, senyores i senyors Diputats, l'esmena que proposem a l'article 8 consisteix a demanar la supressió d'un incís que hi havia en el text del Projecte de Llei, quan deia, a continuació de l'expressió «qui ostenti la titulació que exigeixi la llei...—i afegia—... i sempre que reuneixi les condicions establertes en els respectius Estatuts, tindrà dret a la seva admissió en el col·legi professional corresponent.»

Estem davant d'un altre dels problemes essencials d'aquesta Llei. És a dir, qui té dret a exigir d'ésser admès en un col·legi professional? Tothom?, Tothom que tingui un títol? Tothom que tingui un títol —com assenyalen les lleis generals— i les condicions que les lleis generals assenyalen? Tothom que tingui tot això i, a més a més, compleixi aquelles condicions que els mateixos col·legis assenyalen?

Aquest és el problema. Evidentment, aquí va implícita, també, una altra concepció, un altre aspecte en la concepció dels col·legis professionals. Hem de procurar que els col·legis professionals puguin complir els seus objectius, i, en aquest sentit, hem de procurar que siguin conjunts socials homogenis; per tant, que hi entri tothom qui hi ha d'entrar, tothom qui compleixi les condicions necessàries per a desenvolupar aquella activitat professional, però ¿hem de consentir que els col·legis puguin arribar a posar barreres, dificultats, obstacles, per tal que aquells qui tenen les condicions generals de la titulació o aquelles altres que estableixen les lleis, es vegin impossibilitats d'entrar-hi?

És a dir : ¿hem d'actuar o no a fi d'evitar el perill de gremialització, d'estratègia de zona reservada en la qual, malauradament, aquells qui són dintre d'un lloc, gaudint de certs privilegis, poden tenir la temptació de seguir?

Aquest és el problema. Aleshores, en el text primitiu, el Projecte de Llei, era suficient formular la proposta de supressió d'aquest incís, i això hauria quedat reduït a aquesta expressió : «Qui ostenti la titulació que exigeixi la llei, i sempre que reuneixi les condicions establertes en els respectius estatuts» —això aniria fora—, «tindrà dret a la seva admissió en el col·legi professional corresponent». Ara bé, resulta que, en el text que ha sortit de Comissió, la redacció és diferent. Ara diu : «Tothom qui té la titulació acadèmica o professional, o reuneix els requisits que exigeix la llei, té dret a ésser admès en el col·legi professional corresponent.» I això ens sembla correcte; no solament ens sembla correcte, sinó que ens sembla

que ha millorat el text del Projecte de Llei. Aquí ja no es parla solament que un dels requisits ha de ser la titulació, sinó que han de ser, a més, aquelles altres condicions o requisits que determinen les lleis. Però, a continuació, hi ha l'últim incís, que diu : «Supeditant-se a les condicions que estableixen els estatuts respectius», i això ja no em sembla bé. Ja sé que es dirà i s'argumentarà que, d'alguna manera, els col·legis —com fa tota associació— han d'assenyalar determinats requisits per a formalitzar la inscripció. Bé; això és una cosa normal, que s'entén perfectament, tant s'entén que no cal ni dir-ho, però, en canvi, el que no pot ser és elevar l'exigència d'aquests requisits a la jerarquia d'un pressupost necessari per a obtenir la col·legiació.

Això, fixin-se que arribaríem a incongruències o a perills tan greus com serien, per exemple, que un col·legi, en els seus estatuts —i observem una cosa, que nosaltres hem fet una llei en virtut de la qual els col·legis faran els seus estatuts, els faran ells, no com ara, que s'han de supeditar a uns estatuts generals, estatuts generals que, al seu torn, són aprovats pel Ministeri. Per tant, hi ha una possibilitat, un risc molt major que, des dels col·legis, es vulguin posar barreres perquè no hi hagi entrada de gent nova, de gent jove en els col·legis. Imaginem, per exemple, aquesta temptació que ja hi ha hagut en alguns col·legis, concretament col·legis d'advocats, que exigeixen, per a col·legiar-se, acreditar, per exemple, dos o tres anys de passantia. Quina possibilitat hi ha de limitar en els estatuts uns requisits d'aquesta naturalesa, o d'altres, com poden ser el pagament d'una fiança o d'una quota d'entrada prou elevada que arribés a convertir els col·legis Professionals en clubs elitistes?

Això, realment, és un perill, i és un perill que es posa davant, en aquests moments, de les noves generacions que pretenen incorporar-se als col·legis, i en això hem de posar una cura extraordinària perquè, en aquesta Llei, aquest perill quedi eliminat. Aquesta és, diguem-ne, la base argumental de la nostra esmena. I, per tal de simplificar la votació, jo demanaria a la Presidència que m'admetés la retirada d'aquesta esmena i, aleshores, nosaltres demanàrem votació separada de l'últim incís del número 1 de l'article 8, a partir de «supeditant-se a les condicions que estableixin els estatuts respectius», de tal manera que la posició del nostre Grup seria votar la primera part i votar en contra de la segona part; és a dir que tots aquells Diputats i Diputades que estiguin disposats a donar suport a la posició que jo acabo de defensar, naturalment, el congruent, el lògic, serà que votin en contra del segon incís.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : D'acord amb el que indica el senyor Casares, donem per retirada l'esmena número 17 del Grup Socialista i es procedirà a la votació separada del darrer incís de l'apartat primer d'aquest article 8.

Continuem amb l'apartat segon, en el qual hi ha tres esmenes : del Grup d'Esquerra Republicana, la número 18; del Grup del Partit Socialista Unificat, la número 19 —les dues esmenes són coincidents, no en el text, sinó en l'esperit—, i l'esmena número 20, del Grup parlamentari de Centristes.

Per a defensar l'esmena núm. 18, del Grup d'Esquerra Republicana, té la paraula el Diputat senyor Casas-Salat.

El Sr. CASAS-SALAT : Senyor President, senyores i

senyors Diputats, Honorable senyor Conseller, lamento molt discrepar del que vostè ha dit quan ha exposat i ha defensat el Projecte de Llei. La posició que té el meu Grup és, precisament, la contrària.

Molt breument tractaré d'explicar en què consisteix la nostra esmena : senzillament, es tracta d'una addició. Una addició que comença posant un «no» en l'apartat segon i acaba amb un afegitó. Els ho llegiré perquè ho tinguin més clar. Segons la nostra versió, serà la següent : «No serà requisit indispensable per a l'exercici de la professió la incorporació al Col·legi de l'àmbit territorial del qual es pretén exercir la professió, excepte quan es determini per llei.» O sigui : en això discrepem; ho sento molt, Honorable senyor Conseller, però són punts de vista, i nosaltres ho fem perquè hem observat la realitat i ens sembla que supera el text que hi ha en el Dictamen.

Com veuen, en termes generals, estem pràcticament sols davant d'aquesta Cambra, si no ens fa companyia —i en el fons ens la fa— l'esmena del PSUC, que segueix la nostra. Jo suposo que, potser, el que estic preconitzant és una mesura que potser no ens farà massa populars de cara als àmbits col·legials de Catalunya, però, en fi, hem de ser honestos amb nosaltres mateixos, i, per tant, hem de mantenir aquests principis.

La motivació de l'esmena és donada, en primer lloc, per l'àmbit de la Llei, que és amplíssim, i va des de les clàssiques professions que ja tenen un col·legi des de fa anys, i que tenen un caràcter, i que ja tenien aquest caràcter a l'Edat Mitjana, fins a les professions més modernes, que abans no existien i que la vida moderna ha fet néixer, i d'altres que han nascut com a resultat de la descomposició dels sindicats verticals. Nosaltres considerem, doncs, que aquest és un argument que va la pena de tenir en compte quan es parla de la llibertat de col·legis i de col·legiacions.

En segon lloc, la necessària adequació a la vida moderna i a la realitat político-social actual : no oblidem que l'anterior règim concedia els col·legis com a vehicles electorals de participació en la democràcia orgànica. Recordem que la Llei del 74 —ara reformada, però que, a pesar de tot, continua tenint un caràcter corporativista—, en la seva Exposició de Motius i en l'article primer deia el següent : «Los colegios serán un cauce para la participación de los profesionales en las funciones públicas de carácter de representación.» O sigui que el col·legi no era concebut tan sols com una corporació per a defensar els interessos professionals, sinó com una eina molt diferent. Ara, la Constitució, en l'article 36, ens diu que la llei regularà les peculiaritats pròpies del règim jurídic dels col·legis professionals, i l'exercici de les professions titulades, l'estructura interna i el funcionament dels col·legis, que hauran de ser democràtics.

Queda, doncs, per determinar quin és l'àmbit de l'exercici professional. Aquí hi ha el *quid* de la qüestió, i aquesta és una de les coses que segurament aquest Parlament s'haurà de plantejar algun dia : fins a on va i d'on ve l'exercici de la professió. Per tant, no es poden posar dintre d'un mateix cistell situacions tan diferents com les que jo he anat dient, que neixen, moltes d'elles, d'un corporativisme que ara ja ha quedat caducat per culpa de la Constitució. Ens sembla, doncs, que seria excessiu obligar una certa gent que treballés en aquest sentit.

I queda, a l'últim, un altre aspecte per considerar, quan parlem de l'exercici de la professió: una cosa és l'exercici de la professió concebuda com a professió liberal, com, per exemple, pot ser un advocat, però també queda aquell professional que treballa per a tercers, i la seva situació és, potser, més a prop d'una situació sindical que no pas d'una situació col·legial. Ja sé que la Llei no és en contra d'això, però, no obstant, nosaltres requeriríem també aquest aspecte.

És per tot això que considerem, doncs, que caldria establir un règim de llibertat i d'acceptació d'aquelles professions titulades, només posant una cautela, que és la que posem i que els he llegit abans, que diu, concretament: «Excepte quan es determini per llei»; o sigui, quan aquelles professions siguin titulades i les funcions que hagin de realitzar siguin de tal importància que la llei hagi de vetllar per elles.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra (*Pausa.*)

La Sra. FERRER I MALLOL (*de l'escó estant*): Senyor President, demanaria per fer el torn en contra conjuntament a les tres esmenes.

El Sr. PRESIDENT: D'acord.

La Sra. FERRER I MALLOL (*de l'escó estant*): Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Aleshores, hi ha l'esmena número 19, del Grup parlamentari del PSUC. Per a la defensa? (*Pausa.*)

(*La senyora Sallés demana per parlar.*)

La Sra. SALLÉS: Molt breument, senyor President, des de l'escó, per a reproduir realment els mateixos arguments del Diputat senyor Casas-Salat, ja que les esmenes són pràcticament iguals; l'únic que passa és que la d'Esquerra Republicana estava redactada en sentit negatiu i la nostra en sentit positiu, però creiem que l'aprovació de qualsevol de les dues esmenes portaria, evidentment, una millora al text del Dictamen.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. Aleshores, hi ha l'esmena número 20 del Grup parlamentari de Centristes. Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Luna.

El Sr. LUNA: Muchas gracias, señor Presidente. El objeto de la enmienda número 48, actual número 20 de la ordenación general preparada por los Servicios del Parlamento, tiene por objeto introducir sobre el texto del Dictamen, en el artículo octavo, apartado segundo, algunas matizaciones que mi Grupo parlamentario considera importantes. En efecto, señoras y señores Diputados, este apartado segundo del artículo 8 comienza diciendo que: «Es requisito indispensable para el ejercicio de la profesión», y nuestra enmienda tiene por objeto introducir, después de decir que «es requisito indispensable para el ejercicio de la profesión», las palabras «per compte propi o per compte de tercer, sigui en entitats públiques o privades», y, asimismo, después de la frase «la incorporació al col·legi», «la incorporació com a professional exercent». Es cierto que podría entenderse, bien que con una interpretación un tanto forzada, que los añadidos propuestos por el Grupo parlamentario al que tengo el honor de representar, ya están implícitos en el texto del Dictamen de la Comisión, pero mi Grupo propone estas adiciones de detalle y de concreción por considerarlas muy convenientes en un precepto cuya finalidad es el ejercicio colegiado —y sólo

colegiado— de las profesiones, y estos añadidos que nosotros proponemos tienden, por otra parte, a evitar el intrusismo de los no-colegiados.

Si los colegios tienen la misión de velar para que no haya intrusismo; si es conveniente —y así se ha determinado ya en algún artículo anteriormente aprobado— que se evite la competencia desleal por parte de profesionales que ejercen la profesión no estando colegiados, como puede ocurrir en la realidad y podría ocurrir sensiblemente de no aceptarse estos detalles y estas concreciones que proponemos, me parece que podría darse a entender que estos añadidos y detalles que proponemos mejoran notablemente esto, por cuanto que deja la posibilidad de un intrusismo o de una competencia desleal a todas luces.

La aceptación de esta enmienda, señores y señoras Diputados, creemos que determinaría y clarificaría la significación de la Ley. Clarificaría y determinaría la significación y alcance normativo del precepto en un tema, por lo demás, de capital importancia si se tienen en cuenta las argumentaciones que he querido poner de relieve ante la Cámara. Por eso, señor Presidente, por eso, señoras y señores Diputados, nuestro Grupo pide el voto favorable para esta enmienda número 20, 48 de la ordenación anterior.

Muchas gracias, señor Presidente.

El Sr. PRESIDENT: La senyora Helena Ferrer té la paraula per a un torn en contra contra les tres esmenes, 18, 19 i 20.

La Sra. FERRER I MALLOL: Senyor President, senyores i senyors Diputats, el nostre Grup parlamentari és partidari de mantenir la situació actual quant a l'obligatorietat de col·legiació, que va lligada al fet de ser els col·legis professionals corporacions de dret públic —segons l'article 2, aprovat per unanimitat—, de tenir delegades funcions de l'Administració i d'actuar com a interlocutor vàlid de l'Administració, ja que, segons reconeix l'article 4, representen els interessos generals de la professió i poden informar de totes les normes que prepari el Govern de la Generalitat sobre les condicions generals de l'exercici professional. Si la col·legiació no fos obligatòria, serien meres associacions que no tindrien per què ser corporacions de dret públic, i la seva representativitat aniria lligada al nombre dels seus col·legiats. Per mantenir la situació actual, ens oposem, doncs, tant a les esmenes 45 d'Esquerra Republicana i 46 del PSUC, que demanen que una altra llei determini en quins casos és obligatòria la col·legiació, com a l'esmena 48 de Centristes, que explicita, més encara que el Projecte de Llei, l'obligatorietat de col·legiació, ja que l'exigeix per a exercir la professió per compte propi o per compte de tercers, siguin entitats públiques o privades.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Bé, passem ara a votació l'article 8. Primerament l'apartat primer del text del Dictamen, fins a la paraula «corresponent».

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquest text, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'apartat primer de l'article 8 fins a «col·legi professional corresponent» ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Passem ara a votació la darrera frase, la que diu «supeditant-

se a les condicions que estableixen els estatuts respectius».

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin a favor del text del Dictamen, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen ha estat aprovat per 59 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar l'esmena número 18, d'addició, del Grup d'Esquerra Republicana. És a l'apartat 2, és a dir, l'esmena a l'apartat 2, del Grup d'Esquerra Republicana, que portava abans el número 45 i que ara porta el número 18.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 26 vots a favor, 86 en contra i 4 abstencions. Entenem que l'esmena número 19 ha quedat decaiguda pel resultat d'aquesta votació. I passem ara a votar l'esmena número 20, del Grup de Centristes.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 7 vots a favor, 80 en contra i 29 abstencions.

Passem ara a votar el text del Dictamen per l'apartat 2 d'aquest article 8.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen a l'apartat 2 ha estat aprovat per 95 vots a favor, 7 en contra i 4 abstencions.

Passem ara a votar l'apartat 3 del text del Dictamen, sobre el qual no hi havia cap esmena.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els que s'abstenen?

L'apartat 3 de l'article 8 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Continuem amb l'article 9. A l'apartat primer hi ha una esmena d'Esquerra Republicana, un vot particular de Convergència i Unió i quatre altres esmenes, resultants del Dictamen del Consell Consultiu, presentades pel Grup de Centristes, pel Grup Socialista, pel Grup d'Esquerra Republicana i pel Grup de Convergència i Unió. Comencem, doncs, amb l'esmena número 21, anteriorment esmena número 50, del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana. Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Casas-Salat.

El Sr. CASAS-SALAT : Senyor President, senyores i senyors Diputats, l'esmena que vaig a defensar ara fa referència, com vostès poden veure, a l'apartat primer de l'article novè, i en essència nosaltres seguim la línia que havíem marcat en l'anterior article, o sigui que som conseqüents, encara que pugui semblar el contrari. En aquesta esmena

nosaltres estudiem el problema sobretot de l'àmbit territorial que està present en la Llei i que nosaltres resollem de la forma següent : «Quan la inscripció al col·legi sigui necessària, els professionals inscrits en qualsevol col·legi que tingui la seva seu a Catalunya podran exercir la professió en l'àmbit territorial d'un altre col·legi català. Els estatuts de cada un dels consells de col·legis establiran la necessitat o no de requisits especials per a una habilitació sota el principi de reciprocitat». Aquesta, en línies generals, és l'exposició. Una diferència que voldria fer notar als Il·lustres Diputats, en relació amb el text que figura al Projecte de Llei i que avui discutim, és que nosaltres no considerem que sigui el col·legi d'origen el que hagi d'habilitar, sinó que, en aquest cas, s'haurà de contemplar el que es digui en els estatuts dels consells i no altra cosa, que poden o no contemplar la necessitat d'aquesta habilitació.

Per últim, i respectuós, en aquest cas, amb el Dictamen del Consell Consultiu, faig notar que el Consell Consultiu ha fet una referència en què tal vegada no sigui constitucional la seva seu, o sigui que nosaltres, quan sigui el moment, i ho anuncio ja ara, ens decantarem per l'esmena de Centristes, que diu «que tinguin la seva seu a Catalunya». O sigui, que la redacció seria «Quan la inscripció al col·legi sigui necessària, els professionals inscrits a qualsevol col·legi que tingui la seva seu a Catalunya, podran exercir la professió en l'àmbit territorial d'un altre col·legi català. Els estatuts de cada un dels consells de col·legis establiran la necessitat o no de requisits especials per a una habilitació sota el principi de la reciprocitat».

Moltes gràcies, senyor President, moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Algun torn en contra? No hi ha torn en contra. A continuació l'esmena número 22, més ben dit, el vot particular número 22, per a mantenir el text del projecte primitiu. Per a defensar-lo té la paraula la senyora Helena Ferrer.

La Sra. FERRER I MALLOL : Senyor President, nosaltres presentem una esmena transaccional entre el nostre vot particular i el text aprovat en Comissió, que consisteix a suprimir les paraules «del col·legi d'origen».

El Sr. PRESIDENT : És que els Grups parlamentaris estan d'acord a admetre a tràmit l'esmena transaccional que proposa la senyora Helena Ferrer? (Pausa.) No hi ha objecció. Per tant, s'entén que el vot particular que porta el número d'ordre 22 queda retirat i que, eventualment, quan arribem a votar el text del Dictamen es votaran separatament aquestes tres paraules «del col·legi d'origen», de manera que tindrem en compte l'esmena transaccional.

Continuem amb l'esmena número 23 del Grup parlamentari de Centristes, que ja fa referència al Dictamen al Consell Consultiu.

El Sr. LUNA : (De l'escó estant.) Esta enmienda tiene un exclusivo objeto que es la adecuación del texto del Dictamen a las recomendaciones del Dictamen del Consell Consultiu. És una enmienda que coincide básicamente con otras presentadas por otros Grupos parlamentarios y en concreto con la 24 del Partido Socialista, la 25, d'Esquerra Republicana, y la 26, de CiU. Solamente para defenderla en el sentido indicado, señor Presidente. Muchísimas gracias.

El Sr. PRESIDENT : L'esmena número 11, del Grup Socialista, es vol defensar? (Pausa.) No cal.

L'esmena número 12 del Grup parlamentari d'Esquerra

Republicana..., tampoc no és necessari.

L'esmena número 13 del Grup parlamentari de Convergència i Unió?

La Sra. FERRER I MAYOL : Senyor President, la retirem en benefici de l'esmena centrista. Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Aleshores, no havent-hi altres esmenes en aquest article, passem a votar l'esmena número 21, del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 10 vots a favor, 102 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar l'esmena transaccional que ha presentat la senyora Helena Ferrer, en nom del Grup parlamentari de Convergència i Unió, que consisteix a suprimir del text del Dictamen les paraules «del col·legi d'origen». (*El senyor Casas-Salat demana la paraula.*)

Senyor Casas-Salat?

El Sr. CASAS-SALAT : Nosaltres demanàrem una votació separada

El Sr. PRESIDENT : Però és que ja es vota l'esmena, ara, «del col·legi d'origen», no crec que es pugui separar res en aquesta esmena. (*El senyor Capdevila demana la paraula.*)

Senyor Capdevila?

El Sr. CAPDEVILA : Senyor President, voldria saber si la supressió és només «d'origen» o també «del col·legi d'origen».

El Sr. PRESIDENT : «Del col·legi d'origen».

El Sr. CAPDEVILA : Bé, gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Passem ara a votar l'esmena núm. 23, del Grup parlamentari de Centristes. La que es refereix ja al Dictamen del Consell Consultiu.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Crec que, aprovada aquesta esmena, queden decaigudes, per tal com el sentit és el mateix, l'esmena número 11, del Grup Socialista, i l'esmena número 12, del Grup d'Esquerra Republicana. La 13, del Grup de Convergència i Unió, havia estat ja retirada.

No havent-hi altres esmenes i vots particulars, passem a la votació del Dictamen.

L'apartat 1, per al qual hi havia hagut totes aquestes esmenes, es desitja que es voti separatament o podem votar els tres apartats conjuntament? (*Hom manifesta que separatament.*)

Separadament? Bé, aleshores votem l'apartat 1 en el text

del Dictamen, tenint en compte ja que hi ha hagut una supressió de les paraules «del col·legi d'origen» d'acord amb l'esmena aprovada.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen ha estat aprovat per 103 vots a favor, 10 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votació els apartats 2 i 3, sobre els quals no havia cap esmena.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Els apartats 2 i 3 de l'article 9 han quedat aprovats per unanimitat.

Passem ara a l'article següent, a l'article 10.

A l'apartat primer hi ha actualment tres esmenes, l'esmena núm. 27, del Grup parlamentari de Centristes, l'esmena núm. 28, que en realitat no és a l'apartat primer sinó que proposa afegir un nou apartat, que seria el primer bis, provisionalment, i que ha estat presentada pel Grup parlamentari del PSUC, i en fi l'esmena transaccional, que havia presentat la senyora Helena Ferrer, relativa a la redacció de la lletra d).

Comencem, doncs, amb l'esmena núm. 27, del Grup de Centristes.

El Sr. LUNA (*De l'escó estant.*) : Señor Presidente, ésta es una de las enmiendas que he anunciado antes que retiraría a lo largo del debate para mayor comodidad de la Presidencia.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé, per tant, doncs, el senyor Luna ens acaba de manifestar que aquesta esmena està retirada.

Continuant amb el text de l'apartat 1 tal com està en el Dictamen, correspon ara l'esmena transaccional de modificació de la lletra d). La senyora Helena Ferrer vol defensar-la?

La Sra. FERRER I MAYOL : Senyor President, hi ha una confusió, és a l'apartat 2.

El Sr. PRESIDENT : Ah, perdó, és a l'apartat 2, té raó. Sí, sí. Ha estat un error meu en mirar el Dictamen ràpidament. Aleshores, podem ja passar a l'esmena núm. 28, del Grup parlamentari del PSUC, que proposa l'addició d'un apartat 1 bis.

La senyora Sallés té la paraula per a defensar-la.

La Sra. SALLÉS : Senyor President, senyores i senyors Diputats, molt breument, perquè em semblaria realment ofensiu per a aquesta Cambra haver-los de convèncer que l'estructura interna i el funcionament dels col·legis Professionals han d'ésser democràtics. Nosaltres vam proposar aquesta esmena —a pesar que sabem que les discrepàncies amb els altres Grups no són de concepte ni de fons, sinó que són senzillament d'oportunitat de tornar a repetir el text constitucional en la Llei de Col·legis Professionals de Catalunya—, nosaltres insistim que remarcar que els col·legis Professionals han de ser democràtics no molesta, sinó tot al contrari, gairebé és necessari. I això mateix devien pensar els legisladors que van fer la Constitució, perquè aquesta expressió, a pesar de fer la declaració que Espanya es constitueix en un Estat social i democràtic de dret en l'article primer, aquest incís de dir que

la seva estructura interna i el funcionament hauran de ser democràtics es repeteix a l'article sisè, quan parla dels partits polítics; ho torna a reproduir a l'article setè, quan parla de sindicats i associacions empresarials; de nou ho torna a repetir a l'article 52, en parlar d'organitzacions professionals, i, evidentment, a l'article 36, quan parla de col·legis professionals. Per tant, veiem que aquest incís que nosaltres volem afegir aquí, que no és un incís, sinó que realment és fonamental, que el funcionament i l'estructura dels col·legis siguin democràtics, hi ha de constar, perquè no solament cada vegada que es llegeixi la Llei s'hagi de recordar, sinó perquè tots sabem que això ha estat una aspiració dels col·legis professionals, que tots els col·legis professionals han lluitat durant molts anys perquè la seva estructura interna i el seu funcionament fossin democràtics; encara avui els consells de col·legis Professionals, la seva estructura i el seu funcionament disten bastant de ser realment democràtic, per tant, creiem que el constar no sobra, sinó tot el contrari, farà que recordem una lluita que els col·legis i els professionals hem mantingut durant molts anys, i, a més a més, fixem-nos que la Constitució ho remarca en unes institucions —que realment sempre són les que es té més temptació a manipular des del poder—, partits polítics, els sindicats, els col·legis professionals i les organitzacions professionals. Per això demanem el vostre vot afirmatiu a la nostra esmena.

El Sr. PRESIDENT : Algun torn en contra sobre aquesta esmena? (Pausa.) No hi ha torn en contra. Bé, passem ara a l'apartat 2, començant, doncs, amb l'esmena número 29, del Grup de Centristes. Senyor Luna?

El Sr. LUNA : Señor Presidente, retiramos esta enmienda en función de la número 31, del Grupo Socialista, y en favor de la misma.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé. Aleshores, passem a la lletra b), d'aquest apartat 2. Hi ha l'esmena número 63, del Grup Socialista, i l'esmena número 15, també del Grup Socialista, i l'esmena número 16, del Grup de Convergència i Unió. Aquestes dues darreres, motivades pel Dictamen del Consell Consultiu.

Comencem, doncs, amb l'esmena número 30, del Grup Socialista, que proposa la supressió de la lletra b). Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Casares.

El Sr. CASARES : Senyor President, senyores i senyors Diputats, l'esmena que defenso en aquest moment, que porta el número 30, era una esmena de supressió, encaminada al fet que, d'aquest article 10, apartat 2, on es diu que : «els estatuts dels col·legis han de regular necessàriament els requisits, la titulació i les condicions necessàries per a formalitzar la integració d'acord amb allò que disposa l'article 8.1», quedés suprimit totalment aquest apartat, aquesta lletra. Vostès poden entendre que era coherent amb la posició que hem expressat defensar una esmena relacionada amb l'article 8, és a dir, tot allò que fa referència a buscar que els col·legis professionals no puguin posar barreres i dificultats a l'entrada de nous col·legiats portava com a conseqüència el fet que suprimís la necessitat que els estatuts consignessin els requisits, les condicions necessàries per a col·legiar-se. Com que la posició que nosaltres havíem mantingut en relació amb l'article 8 no ha prosperat, no ens sembla que sigui lògic, ara, mantenir aquesta esmena, i, per tant, anuncio ja des d'ara que la

retirarem; la retirem, en concret. No obstant això, jo vull explicar que tal com està redactat l'apartat b) d'aquest número 2 de l'article que estem estudiant, dóna, en certa manera —en certa manera només, però sí en certa manera— satisfacció a les nostres preocupacions, perquè, com és fàcil d'advertir, quan es diu que s'assenyalaran o es regularan els requisits i les condicions necessàries per a formalitzar la integració, s'utilitza ja aquí, com a conseqüència de modificacions que es van introduir en el treball de Comissió, una matisació molt important : la formalització de la integració és un acte purament accessori en relació amb un requisit essencial. En conseqüència, entenem que, malgrat que hauria estat millor, segons el nostre punt de vista, deixar aquest problema resolt en la forma en què nosaltres propugnàvem, m'interessa molt deixar constància que a partir d'aquí crec que ningú no pot dubtar que la interpretació que aquesta Cambra dóna en aquest text és aquesta, i és que cap col·legi no pot posar condicions a l'entrada de qualsevol persona que pretengui ingressar-hi, sempre que compleixi aquelles, que són les del títol exigít i les requerides per la llei, i que tota la resta que demani, que podria anar, per dir-ho molt vulgarment, des de la presentació de fotografies fins a un certificat de vacunació, són requisits formals, són aquells requisits necessaris per a formalitzar la integració. Des d'aquest punt de vista, nosaltres ens donem per satisfets, doncs, d'aquest redactat, si no fos que, a continuació, tenim presentada una esmena, que si no ho he entès malament el senyor President m'ha demanat de defensar conjuntament, que és l'esmena 31.

L'esmena 31, doncs, és ja una esmena en relació amb aquest text que nosaltres acabem d'acceptar i que té com a finalitat adequar aquest text a les observacions que el Consell Consultiu ens ha fet en el seu Dictamen. De tal manera que la proposta que ara fem seria la següent : l'apartat b) diria que : «Els estatuts han de regular necessàriament els requisits —se suprimiria la titulació— i les condicions necessàries per a formalitzar la integració d'acord amb allò que disposa l'article 8.1.» I a continuació s'hi afegiria —addició— : «Així mateix hauran de fer constar el títol professional necessari per a la col·legiació.» D'aquesta manera eliminem els escrúpols del Consell Consultiu en tant que creu que era impropï d'aquesta Llei dir que els estatuts podran regular la titulació necessària per a col·legiar-se. Tots sabem que la titulació és un requisit que només pot ser establert per llei. Per tant, d'aquesta manera, aquest altre precepte es limitarà a dir que els estatuts hauran de fer constar el títol professional necessari per a la col·legiació.

Res més. Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé. Queda, doncs, retirada l'esmena número 30 i defensada l'esmena número 31.

Per a defensar l'esmena número 32, té la paraula, en nom del Grup de Convergència i Unió, la senyora Helena Ferrer.

La Sra. FERRER I MALLOL : Senyor President, la retirem en benefici de l'esmena 31, del Grup Socialista.

El Sr. PRESIDENT : I, finalment, hi ha per aquesta lletra b) l'esmena número 33 del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat.

La senyora Sallés té la paraula per a defensar-la.

La Sra. SALLÉS : Senyor President, senyors i senyores Diputats, continuant en la línia que ha marcat el Diputat senyor Casares, nosaltres també hem fet una esmena a aquesta

Llei, el nostre Grup ha fet una esmena en el sentit de no condicionar l'ingrés en un col·legi de cap professional, sempre que no sigui l'exigència de la seva titulació i de la seva capacitat, però que no puguin establir-se condicions totalment accidentals, que no tenen res a veure amb l'exercici de la professió. En aquests moments, la realitat col·legial dels professionals en el nostre país és molt variada. N'hi ha molts que, realment, més que professionals liberals, en aquests moments, són persones que estan treballant per compte d'un altre. Aquest cas és claríssim en el tema dels llicenciats, en el tema dels professionals de l'ensenyament. Realment, la majoria d'ells són treballadors per compte d'un altre. En canvi, en les professions més tradicionals, com poden ser metges, advocats, arquitectes, també cada vegada és més freqüent el professional que viu d'un sol client, l'empresa en què treballa, o l'Administració a què serveix com a funcionari. Aquesta realitat fa que, realment, els col·legis professionals avui dia hagin de tenir un funcionament molt diferent al que havien tingut abans, i que les necessitats que han de cobrir als seus col·legiats siguin molt diferents. Però amb aquesta mateixa realitat ens trobem que cada vegada és més freqüent que els estatuts dels col·legis professionals estableixin que cal pertànyer a una determinada mutualitat per poder exercir la professió. Això, en alguns col·legis, va establert per llei, com en les professions sanitàries, els metges, els farmacèutics. La mateixa llei estableix que han d'estar en una determinada mútua per a exercir la professió. En altres, com el cas dels advocats, ni tan sols se'ls obliga per llei. Els advocats, per un senzill decret en què s'aproven els estatuts de la nostra professió, se'ns diu que per a poder exercir la professió hem de pertànyer a la Mútua General de la Previsió de l'Advocacia, i així podríem anar veient moltes situacions diferenciades. Com que això és una realitat, i jo crec que aquesta llei neix en un moment que ha de tenir molt en compte què és el que està passant en el nostre país, de quina manera estan evolucionant les professions, fins i tot les dites professions liberals, que cada vegada són menys liberals, no es pot mai condicionar...

(Hi ha una avaria elèctrica que interromp l'enregistrament uns instants.)

El Sr. PRESIDENT : No podem continuar perquè no estem segurs que l'enregistrament tingui lloc. Sembla que ha estat una avaria de caràcter general i, per tant, no sabem el temps que pot durar.

Bé, l'enregistrament funciona, de manera que podem continuar endavant sense angúnia, si la senyora Diputada no hi té inconvenient.

La Sra. SALLÉS : No, no. Davant d'aquesta realitat, nosaltres hem cregut que no es pot condicionar —seguint amb l'argumentació anterior— el fet de pertànyer a un col·legi amb el fet que s'hagi de pertànyer necessàriament a una mútua. Per altra banda, aquesta obligació va contra, realment, la pròpia essència de les mútues, ja que les mútues de per si tenen com a base la voluntarietat. El nostre Grup té molt clar que fora de la Seguretat Social, tota previsió social és de tipus privat. Llavors, no es pot condicionar l'exercici d'una professió al fet de pertànyer a una entitat privada o tenir una assegurança privada en una determinada mutualitat.

Per altra banda, si els col·legis fan obligatori, com a corporació de dret públic, estableixen com a obligatori el fet de

pertànyer a una mútua, les quotes que es paguen per aquest concepte no es pot dir que siguin quotes col·legials. Llavors, la gent més autoritzada en la matèria creu que es tracta de veritables impostos especials, que és l'únic concepte que es podria donar a la quota que es paga per pertànyer a una determinada mutualitat, i llavors és totalment inconstitucional pensar que per un decret o per una ordre ministerial es poden establir uns nous impostos per a un grup determinat de ciutadans. Per això creiem que cal que consti aquest incís, sabem que a Comissió no va tenir més suport que el nostre, i, probablement, el d'Esquerra Republicana, el del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana, però sí que voldríem, almenys, fixar la nostra posició en aquest sentit, creure que ha de constar aquí, i esperar que realment quan aquest Parlament legisli sobre el tema de les professions titulades, es pugui tractar molt més a fons aquest tema, però que, de moment, sí que seria urgent que en la nostra llei, la llei que es fa a Catalunya i, a més, és molt sentida per tots els professionals, sobretot per determinats professionals, que se'ls obligui a estar en una determinada mútua, en contra de la seva llibertat, en contra de la seva llibertat de treball, perquè, realment, contra el que està atemptant això és contra la llibertat de treball, se'ls suprimeixi aquest condicionament. I això no és del règim anterior, perquè els estatuts Generals de l'Advocacia, aprovats el 24 de juny d'aquest any, de l'any 1982, estableixen aquesta condició a nivell d'Estat. Per això nosaltres creiem que, vista des de la Catalunya autònoma, sí que podem fer una llei molt més adequada a les necessitats dels professionals.

Res més, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Algun torn en contra?

La senyora Ferrer per a un torn en contra.

La Sra. FERRER I MALLOL : Senyor President, senyores i senyors Diputats, nosaltres estem en contra que consti a la Llei l'addició que proposa l'esmena 65 del PSUC, perquè estem a favor de l'autonomia dels col·legis per a decidir si volen o no tenir una mutualitat obligatòria. Aquesta és una possibilitat que pot interessar algun col·legi, i si s'aprova aquesta esmena cap col·legi no podria obligar els seus col·legiats a pertànyer a la seva mutualitat. D'altra banda, aquesta esmena va contra una realitat existent i també contra la Disposició Addicional Segona, aprovada per unanimitat en Comissió, que diu : «La present llei no afecta les entitats de previsió existents, formades per professionals. Les normes que es puguin dictar en matèria de mutualitat han de respectar els drets adquirits dels professionals.»

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Passem ara a la lletra c) d'aquest mateix apartat 2. Hi ha també diverses esmenes, motivades totes elles pel Dictamen del Consell Consultiu. La primera és l'esmena número 34 del Grup parlamentari de Centristes.

El senyor Luna té la paraula.

El Sr. LUNA *(de l'escó estant)* : Señor Presidente, como en otras ocasiones el objeto exclusivo de esta enmienda es la adecuación del texto del Dictamen de la Comisión al Dictamen del Consell Consultiu. Esta enmienda, por otra parte, es una enmienda coincidente con la de otros Grupos parlamentarios y la mantengo en esta significación.

Muchas gracias, señor Presidente.

El Sr. PRESIDENT : La següent és l'esmena número 35,

del Grup parlamentari de Convergència i Unió, que coincideix exactament amb l'esmena del Grup Centrista. No hi ha defensa? No cal. L'esmena següent és l'esmena número 36, del Grup Socialista. No cal defensa.

Continuem ara amb l'esmena a la lletra d), que és l'esmena transaccional que havia estat presentada per la senyora Helena Ferrer, relativa a l'esmena número 14.

La senyora Ferrer desitja defensar-la? Té la paraula la senyora Helena Ferrer.

La Sra. FERRER I MALLOL : Senyor President, senyores i senyors Diputats, el nostre Grup considera que el cas de vacants en els òrgans de direcció dels col·legis i la forma de proveir-les han d'estar previstos en els estatuts. L'article 10, apartat 2, lletra d) ja diu que els estatuts han de regular necessàriament la convocatòria, la constitució i el funcionament de les juntes o assemblees generals i dels òrgans de govern, en especial la forma de prendre els acords. Per si aquest redactat no deixava prou clara la qüestió, nosaltres hem proposat l'esmena transaccional que s'ha llegit abans i que diu : «La convocatòria, la constitució i el funcionament de les juntes o assemblees generals i dels òrgans de govern, tenint en compte els supòsits en què es puguin produir vacants de més de la meitat dels seus membres i la forma de prendre, en tot cas, els acords.»

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Algun torn en contra? *(Pausa.)* No havent-hi torn en contra, passem, doncs, a l'apartat 3, al qual hi ha una esmena del Grup parlamentari de Centristes, la que porta el número d'ordre 37.

Senyor Luna, desitja defensar-la?

El Sr. LUNA *(de l'escó estant)* : Señor Presidente, la enmienda número 37 y la enmienda número 38 son de las que había anunciado al principio de la sesión que retiraría a lo largo del debate para comodidad de la Presidencia.

Muchas gracias.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. Podem passar ara ja a les votacions d'aquest article 10. A l'apartat primer hi ha només pendent l'esmena número 28, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquesta esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstinguin?

L'esmena ha quedat aprovada per unanimitat dels presents.

Amb això, doncs, havent estat aprovada l'esmena, queda substituït el text del Dictamen, i podem passar a les votacions relatives a l'apartat segon *(Pausa.)* Ah, sí? És un nou apartat. Aleshores, caldrà votar l'apartat primer, perquè això és una addició d'un nou apartat.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'apartat primer del text del Dictamen?

Els que hi estiguin en contra?

Els que s'abstinguin?

L'apartat primer ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

I passem a l'apartat segon. Havent estat retirades les esmenes 29, 30 i 32, queden les esmenes 31 i 33. Comencem per votar l'esmena número 31, del Grup Socialista.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

L'esmena ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Hi ha, després, en aquest mateix apartat, l'esmena número 33, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquesta esmena, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat aprovada per 61 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció.

Passem ara a la votació de les esmenes a la lletra c), començant per l'esmena número 34, del Grup de Centristes.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquesta esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena número 34 ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Evidentment, el seu text coincidia amb l'esmena número 35 i, per tant, és innecessari votar-la. En canvi, l'esmena número 36, del Grup Socialista, no era exactament coincident. El Grup Socialista la manté? *(Pausa.)* No. La retira.

Bé, aleshores podem passar a votació l'esmena a la lletra d), que és l'esmena transaccional que ha estat defensada per la senyora Ferrer.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Passem ara a votació el text del Dictamen per l'apartat 2, tenint en compte ja les esmenes aprovades, i, si no hi ha inconvenient, votariem simultàniament l'apartat 3, al qual no hi ha esmenes.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen pels apartats 2 i 3, que es posin drets.

Els que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El text del Dictamen ha estat aprovat per unanimitat dels presents pel que fa als apartats 2 i 3.

I passem ara a l'article 11. Queda pendent el vot particular del Grup parlamentari de Convergència i Unió, que porta el número d'ordre 39.

La Sra. FERRER I MALLOL : Senyor President, el retirem.

El Sr. PRESIDENT : Retirat.

No queda, doncs, cap esmena a l'article 11 ni vot particular, ni hi ha tampoc cap esmena ni vot particular a l'article 12. Proposem, doncs, de votar conjuntament els articles 11 i 12 segons el text del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els que s'abstinguin?

Els articles 11 i 12, segons el text del Dictamen, queden aprovats per unanimitat dels presents.

I ara, senyores i senyors, ja que continua l'avaria en el subministrament d'electricitat, i que estem funcionant amb un sistema de seguretat del Parlament pel que fa referència a la gravació, l'autonomia del qual no va més enllà d'un quart d'hora, i havent passat ja pràcticament un quart d'hora, em veig obligat a suspendre la reunió fins que es restableixi el corrent.

Se suspèn la reunió.

(La sessió se suspèn a dos quarts i tretze minuts d'una del migdia i es reprèn a la una i deu minuts.)

El Sr. PRESIDENT : Es reprèn la sessió. A l'article 13 hi ha dues esmenes motivades pel Dictamen del Consell Consultiu, que són la número 40, del Grup parlamentari de Centristes, i la número 41, del Grup parlamentari de Convergència i Unió.

Per a defensar l'esmena número 40, té la paraula el Diputat senyor Luna.

El Sr. LUNA : Señor Presidente, habiendo considerado, y no sólo nuestro Grupo, que esta enmienda subsiguiente al Dictamen del Consell Consultiu podia estar motivada por unas, quizá excesivas, preocupaciones del Consell Consultiu, esta enmienda número 40 subsiguiente al Dictamen la retiramos.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé, l'esmena queda retirada. L'esmena número 41, presentada per Convergència i Unió.

La Sra. FERRER I MALLOL *(de l'escó estant)* : La retirem per les mateixes raons.

El Sr. PRESIDENT : Retirada pel mateix motiu. Aleshores, no hi ha cap altra esmena a l'article 13 i podem passar, doncs, a la votació del text del Dictamen per l'article 13.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

L'article 13 ha quedat aprovat per la unanimitat dels presents.

A l'article 14, apartat primer, hi ha diverses esmenes, la primera de les quals és l'esmena del Diputat no adscrit senyor Ramon Viñals, l'esmena número 42. El senyor Viñals té la paraula per a defensar-la.

El Sr. VIÑALS : Senyor President, aquesta esmena, en el Dictamen de la Comissió, està consignada com de modificació. Després dels treballs en Comissió, i havent estat conforme que dintre de la llei quedin reflectides la composició i funció dels consells de col·legis de Catalunya, voldria defensar aquesta esmena i altres que li són següents com a esmena d'addició.

El Sr. PRESIDENT : No hi ha cap inconvenient, senyor Viñals.

El Sr. VIÑALS : Llavors, senyor President, amb el seu permís, donat que ja no es tracta de votar en contra dels articles 14 i següents, de la composició dels consells, potser seria adient veure aquestes esmenes d'addició després del capítol sisè perquè, si fossin aprovades es convertirien en un capítol setè.

El Sr. PRESIDENT : És a dir, per comptes de ser una esmena a l'article 14, passaria a ser un capítol setè...Hi ha un

capítol setè. Seria un article nou del capítol setè? Exactament.

El Sr. VIÑALS : Exactament, senyor President, i llavors això...

El Sr. PRESIDENT : Un nou capítol després del setè.

El Sr. VIÑALS : Sí, acumulant, segons l'ordenació del Dictamen, les esmenes 84, 87, 92, 117 i 118, que fan, totes elles, el conjunt del consell intercol·legial de Catalunya, que defensaré.

El Sr. PRESIDENT : 84, 92, 117 i 118?

El Sr. VIÑALS : No, senyor President, la 87 entre 84 i 92. Per tant, 84, 87, 92, 117 i 118.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé, moltes gràcies. Aleshores, les valorem després d'haver vist el capítol setè.

Aleshores passem, doncs, a les altres esmenes de l'apartat primer de l'article 14, que són les esmenes números 43, 44, 45, 46 i 47. Les quatre primeres, 43, 44, 45 i 46, fan referència al Dictamen del Consell Consultiu i queden en un sentit similar, encara que el text no sigui idèntic.

La primera és l'esmena número 43, del Grup parlamentari de Centristes. Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Luna.

El Sr. LUNA *(de l'escó estant)* : Muchas gracias, señor Presidente, y desde el escaño, para mantener esta enmienda, cuyo objeto exclusivo es la adecuación de las conclusiones del Dictamen de la Comisión a las conclusiones del Dictamen del Consell Consultiu.

Esta enmienda 43 es una enmienda que tiene una práctica coincidencia con las 44, del Grupo Socialista, 45, del Grupo d'Esquerra Republicana, i 46 de Convergència i Unió, y la mantengo en el espíritu con que he hecho estas consideraciones.

Muchas gracias, señor Presidente.

El Sr. PRESIDENT : L'esmena 44, del Grup Socialista, és realment molt coincident. No cal defensar-la. L'esmena núm. 45, d'Esquerra Republicana, igualment no cal defensar-la. L'esmena núm. 46, del Grup de Convergència i Unió, és pràcticament coincident amb el text. Tampoc no cal defensar-la.

I passem ara a l'esmena número 47, del Grup parlamentari de Centristes, que també fa referència a aquest apartat primer. Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Luna.

El Sr. LUNA : Muchas gracias, señor Presidente. Señoras y señores Diputados, esta enmienda —número 47— tiene por objeto añadir al apartado primero del artículo 14 —que dice que los diferentes colegios de una misma profesión radicados en Cataluña se integrarán necesariamente en el Consell de Col·legis de Catalunya de la misma profesión o de la profesión respectiva— las palabras «en condiciones de igualdad». Esta enmienda de adición tiene por objeto precisar el modo de la integración de los colegios profesionales, de los diversos colegios profesionales de una misma profesión en el Consell de Col·legis de Catalunya. Como saben los señores Diputados, los colegios profesionales son corporaciones de derecho público, y, por tanto, todos tienen y deben tener, y deben seguir conservando, el mismo nivel, el mismo carácter público y la misma cualificación jurídica.

Por ello, deben ser iguales ante la ley, que no los puede ni los debe discriminar, pues al discriminarlos se modificaría su estatuto jurídico. En efecto, unos pasarían a ser de mejor condición que otros, y otros pasarían a ser de peor condición

que otros. Es decir que, sin la previsión de que la integración en el consell de collegis de Catalunya sea en condiciones de igualdad, se podría discriminar y, por lo tanto, modificar su estatuto jurídico, que debe ser igual por el mismo carácter público y por el mismo nivel de los diferentes colegios profesionales.

La legislación estatal, propia de épocas ya pasadas, como ponía muy bien de relieve el propio Conseller de Justicia en la defensa inicial de esta Ley, podía contener algunas discriminaciones: por ejemplo, en cuanto a la presidencia del consell general, atribuida a un determinado colegio, u otras de esta misma significación. Entonces, nosotros no debemos seguir la línea de la discriminación. Línea discriminatoria que se correría el riesgo de que se siguiera si esta Ley discrimina a los colegios de unas circunscripciones —los pequeños— en favor de colegios de otras circunscripciones —los grandes. Decía acertadamente el señor Conseller de Justicia que no teníamos que buscar una ley centralista; tal como va el texto del Dictamen de la Comisión, podemos hacer una ley centralista, y de esto son conscientes todas las señoras y señores Diputados.

Esta enmienda, por otra parte, contiene una clara significación comarcalista. En el Parlamento se hace referencia continuamente a la actitud comarcalista de todos los Grupos. Nosotros quisiéramos que en esta ocasión se reflejase esta actitud comarcalista tantas veces proclamada, y a veces no cumplida, con la que a veces son incongruentes algunos de los Grupos que más reiteradamente la manifiestan.

Nosotros queremos que se respete a los colegios de las provincias y comarcas de toda Cataluña, y queremos que no se haga otra vez profesión de comarcalismo, y sin embargo, actitud política de cercenamiento y disminución de las propias comarcas. Esta enmienda que nosotros aportamos al artículo 14.1 del texto del Dictamen es una enmienda que tendrá una serie de continuaciones interviniendo por nuestra parte. Es decir, que nosotros no queremos que se cambie un centralismo por otro, que no queremos que se cambie el centralismo de Madrid por el centralismo de Barcelona, y eso sólo se consigue si, de acuerdo con su propia significación, de ser organismos de derecho público, del mismo nivel, del mismo carácter público y de la misma cualificación jurídica, todos los colegios se integran en el consell de collegis de Catalunya en la misma situación, en condiciones de igualdad.

Por todas estas razones técnicas, pero también de carácter político, pido el voto favorable de los señores y señoras Diputados a nuestra enmienda.

Muchas gracias, señor Presidente.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra (*Pausa.*) Hi ha dos tornos en contra demanats. La senyora Helena Ferrer.

La Sra. FERRER I MALLOL: Senyor President, senyores i senyors Diputats, el nostre Grup parlamentari s'oposa a l'esmena núm. 86, de Centristes, per dues raons. Primera, perquè aquesta esmena introdueix en l'article 14 una qüestió, com és la representació de cada col·legi en el seu consell de collegis de Catalunya que és tractada específicament en un altre article, el 16, concretament; segona, perquè estem d'acord amb el text de l'article 16, aprovat en Comissió, que preveu una representació proporcional convenientment matisada per a evitar la preponderància d'un sol col·legi sobre tots els altres.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Havent estat reordenada l'esmena número 87, del Diputat senyor Viñals, que serà discutida després del capítol setè, no queden altres esmenes a aquest article, i podem, doncs, passar a votació.

Comencen per votar l'esmena número 43, del Grup de Centristes, a l'apartat número 1.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquesta esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha quedat aprovada per unanimitat dels presents.

Aleshores, s'entén que queden decaigudes, perquè tenen el mateix contingut, les esmenes 23, 24 i 25.

Passem ara a votació l'esmena número 47, del Grup parlamentari de Centristes, que ha estat defensada pel senyor Luna.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha quedat rebutjada per 8 vots a favor, 103 en contra i cap abstenció.

Ara, tenint en compte que l'esmena aprovada en aquest article ha estat aprovada per unanimitat i que l'esmena rebutjada, del Grup de Centristes, era una esmena d'addició, suposo que no hi ha inconvenient a votar conjuntament els tres apartats de l'article 14.

Per tant, doncs... (*El senyor Luna s'aixeca per parlar.*)

El Sr. LUNA (*de l'escó estant*): Nuestro Grupo pediría votación separada.

El Sr. PRESIDENT: Separada? Sí? El punt tercer? (*Pausa.*) El primer, el primer.

Bé, doncs, comencem votant l'apartat primer de l'article 14.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'apartat primer de l'article 14 ha quedat aprovat per 104 vots a favor, 8 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar conjuntament els apartats 2 i 3 d'aquest mateix article segons el text del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

Els apartats 2 i 3 de l'article 14 han quedat aprovats per unanimitat dels presents.

Passem ara a l'article 15. A l'article 15, l'esmena número 92, del senyor Viñals, ha quedat per a més endavant, i hi ha ara les esmenes 50, 51, 52 i 53, totes elles referides a la lletra i), que han estat motivades pel Dictamen del Consell Consultiu. La primera, la número 50, és del Grup parlamentari de Convergència i Unió. Per a defensar-la, té la paraula la senyora Ferrer.

La Sra. FERRER I MALLOL (*de l'escó estant*): Senyor President, la retirem en benefici de l'esmena següent, que coincideix amb les altres.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : L'esmena següent és l'esmena 51, del Grup de Centristes.

Per a defensar-la, té la paraula el senyor Luna?

El Sr. LUNA (*de l'escó estant*): Señor Presidente, esta enmienda, como otras muchas, tiene el objeto exclusivo de la adecuación a las conclusiones del Dictamen del Consell Consultiu, y es, por otra parte, coincidente con otras enmiendas, como ya se ha puesto de manifiesto, y en este sentido la mantengo, exclusivamente.

El Sr. PRESIDENT : Suposo que no hi ha cap torn en contra, i les esmenes 52, d'Esquerra Republicana, i 53, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, coincideixen exactament amb el text de l'esmena centrista. Per tant, suposo que no hi ha defensa.

Bé, ara hi ha, a la lletra k), l'esmena número 54, del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana. Per a defensar-la, té la paraula el senyor Casas-Salat.

El Sr. CASAS-SALAT : Des de l'escó, senyor President, per anunciar, en bé de la brevetat que s'ha fet necessària per culpa de l'apagament de llum que hem sofert, que el nostre partit la retira, però no tan sols per aquest motiu, sinó perquè hem reconsiderat la qüestió i hem comprès que «legislació» és un terme molt més ampli que «lleí», i per a complir les funcions de vegades s'han d'integrar les ordres ministerials, els decrets i altres disposicions d'altre rang, i deixant-ho referit solament a llei, tal vegada perjudicariem el bon sentit del precepte.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies. Bé, després hi ha tres esmenes del Grup Socialista, que proposen addicions de sengles lletres : la lletra l), la lletra m) i la lletra n). Per a defensar la primera, l'esmena número 55, té la paraula el Diputat senyor Casares, i el senyor Casares jutjarà si es volen incloure en la defensa les esmenes següents.

El Sr. CASARES : Senyor President, senyores i senyors Diputats, en relació amb l'article 15, efectivament, el Grup Socialista havia proposat tres esmenes, que consistien a afegir altres tres apartats, amb les tres lletres que els haurien correspost, la lletra l), la m) i la n), però haig de dir que, en relació amb la lletra l), que correspon a l'esmena 55, nosaltres anunciem la retirada d'aquesta esmena; anunciem la retirada d'aquesta esmena perquè, en proposar-se dotar els Consells dels Col·legis de Catalunya de la facultat d'intervenir en el que en podríem dir les crisis de govern dels col·legis i atès que això ha estat objecte d'una esmena transaccional que ha passat a integrar l'article 10, si no m'equivoco, en tant que els estatuts dels col·legis hauran de fer aquest tipus de previsions, no tindria sentit, em penso, insistir en aquesta esmena, i, per tant, l'esmena 55 queda retirada.

No així pel que fa a les altres dues esmenes restants, que —si m'ho permet el senyor President— defensaria conjuntament. L'esmena 56 pretén que els consells de col·legis de Catalunya tinguin, a més a més de les funcions que han estat enumerades al llarg de les lletres a) a k), tinguin concretament, en aquest cas, aquesta : «Vetllar perquè es compleixin les condicions legals i estatutàries per a la presentació i proclamació de candidats per als càrrecs dels òrgans de direcció i govern dels col·legis.» Bé, jo el que voldria dir aquí no és tant que és dins

de la lògica i que és propi dels consells de col·legis exercitar aquesta funció, sinó que hauríem de buscar que el conjunt de les funcions que realitzen els consells de col·legis s'inscrivís dintre d'una visió que en podríem dir vertebradora de tot el conjunt professional.

Si estem en una posició, que compartim en part i de la qual en part discrepem, que és la de donar la màxima autonomia als col·legis, però al mateix temps evitar els defectes i els inconvenients que de l'exageració d'aquestes característiques podrien derivar, ens sembla que és molt bo que el conjunt de col·legis de la mateixa professió es trobin i a través dels organismes que els regeixen, és a dir, els consells de col·legis d'aquella professió, incorporin ells la totalitat dels problemes que viu la professió i hi donin un tractament globalitzat. Per això, ens sembla que no és gens desencertat, que és bo que una de les funcions dels consells de col·legis sigui la que en podríem dir de vetllar per la puresa dels processos electorals que es desenvolupen dintre dels col·legis del seu àmbit. Aquesta és la finalitat d'aquesta esmena 56, que nosaltres els demanem que votin a favor.

L'última, la 57, afegeix ja l'última lletra, és a dir, l'última funció que segons el nostre punt de vista haurien de desenvolupar els consells de col·legis, que seria aquesta : establir les normes i adoptar les mesures adequades per a la defensa dels interessos dels destinataris dels serveis professionals dels col·legiats. Jo ja sé que se'm dirà que vetllar pels interessos públics dels destinataris dels serveis professionals està ja consagrat en aquesta Llei, és una de les finalitats dels col·legis professionals, que no està negligida aquesta obligació dintre d'aquesta Llei, però enllaçant amb el que acabo de dir abans, crec que no és el mateix que sigui simplement el mateix col·legi el que estableixi les condicions per les quals s'estableix aquest equilibri entre l'exercici professional, amb un interès simplement privat, i la satisfacció dels interessos públics, no és el mateix que ho faci només el col·legi, que això es discuteixi en el conjunt, en l'àmbit global de totes les professions dintre del territori de Catalunya. I aquí crec que és on els consells de col·legis tenen realment la seva missió a complir. Aquesta missió essencialment de coordinació es compagina i exigeix una contemplació global de tots els interessos socials. Em sembla que serà molt més útil per a la salvaguarda dels interessos generals que això es faci a un nivell superior que no pas que es faci a un nivell inferior.

Aquest és el motiu pel qual nosaltres demanariem que es donés suport a aquesta esmena 57, que dona una funció, crec, molt interessant, molt convenient als consells de col·legis.

Res més, i moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Algun torn en contra? Per al torn en contra té la paraula la senyora Ferrer. Per al torn en contra de les dues esmenes.

La Sra. FERRER I MALLOL : Senyor President, senyores i senyors Diputats, el nostre Grup parlamentari s'oposa a les dues esmenes d'addició, 110 i 111, del Grup Socialista, en primer lloc perquè representen una ingerència dels consells en el funcionament intern dels col·legis que hi estan representats, ingerència que s'estalviarien els col·legis únics a Catalunya. En segon lloc, perquè és un intent de treure competències reconegudes als col·legis en altres articles del Projecte de Llei. En efecte, i pel que fa a l'esmena 111, ja es preveu a l'article

12 del Projecte que els col·legis han de vetllar, molt especialment, pel compliment de les normes deontològiques pròpies de la professió per part dels seus col·legiats.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Passem ara a les votacions. Primerament anem a votar les esmenes 51, 52 i 53, que són de textos coincidents, que fan referència a la lletra i) de l'article. Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquestes esmenes, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els que s'abstinguin?

Les esmenes han quedat aprovades —és a dir, l'esmena, ja que és un sol text—, han quedat aprovades per unanimitat dels presents.

Les esmenes 56 i 57 essent esmenes d'addició, votarem primer el text del Dictamen de l'article 15.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els que s'abstinguin?

El text del Dictamen, de l'article 15, ha estat aprovat per unanimitat dels presents. I passem ara a votació les esmenes 56 i 57, primer l'esmena 56, que proposa el Grup Socialista, d'afegir una nova lletra, que ara seria la lletra «l», encara que el text de l'esmena deia la «m». Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha quedat rebutjada per 47 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votació l'esmena número 57, també del Grup Socialista, també d'addició d'una nova lletra en l'article. Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 47 vots a favor, 59 en contra i 8 abstencions.

Passem ara a l'article 16. A l'apartat primer hi ha dues esmenes —tenint en compte que l'esmena número 60, del senyor Viñals, queda per més endavant— : l'esmena número 115, del Grup de Centristes, i l'esmena 116, del Grup d'Esquerra Republicana. La 115 i la 116, en la numeració anterior, són la 58 i 59 de la nova numeració. Per a defensar l'esmena número 58 té la paraula el Diputat senyor Luna.

El Sr. LUNA : Para anunciar su retirada, señor Presidente, porque es una de las que ya anuncié la retirada al principio del debate.

Muchas gracias.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. Aleshores, l'esmena número 59, del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana. Per a defensar-la té la paraula el Diputat senyor Casas-Salat.

El Sr. CASAS-SALAT : Senyor President, senyores i senyors Diputats, el text de la nostra esmena és de total modi-

ficació del text del Projecte de Llei, que estableix que seran els estatuts dels consells de col·legis de cada població els que determinaran el nombre de representants i la forma d'elecció d'aquests, principi que admet la representació múltiple en el consell, que nosaltres creiem poc funcional, i que considerem que és molt millor que sigui ostentada per un sol representant. Ara bé, la raó que ens fa esmenar és el mateix text del Projecte, que en acabar aquest apartat primer diu que «es tindran en compte les circumstàncies previstes en l'article 10», i en el precepte citat, en el seu apartat tercer, es diu textualment : «La representació del col·legi correspon al degà, president, síndic o càrrec equivalent». És per això que considerem contradictori el text del Projecte i l'esmenem en el sentit següent : «Constituiran els consells els degans, presidents, síndics o càrrecs equivalents, pels seus respectius col·legis», tot per a mantenir una coherència interna de la Llei.

Moltes gràcies, senyor President, moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Torn en contra? Té la paraula la senyora Ferrer, per al torn en contra.

La Sra. FERRER I MALLOL : Senyor President, senyores i senyors Diputats, el nostre Grup parlamentari abona el text actual de l'article 16, que és fruit d'una esmena transaccional aprovada en Comissió, entre el text original i diverses esmenes, i per això s'oposa a totes les esmenes reservades en el Ple i a les subsegüents al Dictamen del Consell Consultiu. Estem d'acord amb l'apartat primer perquè permet que la representació de cada col·legi en el consell respectiu sigui formada per una sola persona amb vot múltiple, o bé per diverses persones amb un vot cadascuna. El tipus de representació no s'imposa per llei, sinó que es deixa la decisió a cada professió, dintre de la línia de donar la màxima autonomia als col·legis per organitzar la seva participació en el consell respectiu.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Passem ara a l'apartat segon d'aquest mateix article, en el qual també hi ha diverses esmenes presentades. De les que hem de discutir ara, la primera és l'esmena 62, del Grup de Centristes. Per a defensar-la té la paraula el Diputat senyor Luna.

El Sr. LUNA : Muchas gracias, señor Presidente, siendo nuestra enmienda 62 —antigua 119, según la ordenación preparada anteriormente— coincidente con la número 59 —antigua 116, del Grupo d'Esquerra Republicana—, lógicamente, como se ha de votar con prioridad la número 59, la nuestra decaerá según el significado de la votación.

Muchas gracias, señor Presidente.

El Sr. PRESIDENT : L'esmena següent és l'esmena número 63, anteriorment 120, del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana. Per a defensar-la té la paraula el Diputat senyor Casas-Salat.

El Sr. CASAS-SALAT : Senyor President, senyores i senyors Diputats, l'esmena que es proposa, com vostès poden veure en el recull que tenen de les esmenes, és de modificació, i difereix del text del projecte en què en primer lloc establím que cada consell general aprovarà el seu estatut i reglament. Això pot semblar una repetició innecessària, ja que l'aprovació dels estatuts està ja prevista en l'article 15, apartat c), però cal advertir que aquí no té altra finalitat que la introducció del que segueix, i és «Establir l'obligatorietat de regular els quòrums

necessaris per a la validesa i constitució d'ell mateix, o per a poder prendre acords. Serà admissible el vot ponderat al nombre de col·legiats de cada col·legi, i els vots de cada col·legi seran sempre inferiors a la meitat dels vots del consell». Creiem que amb aquesta esmena establim una necessitat bàsica en qualsevol òrgan col·lectiu, la del quòrum, que serà sempre necessari i ajustat al funcionament democràtic que estableix l'article 36 de la Constitució, admetent, donada la multiplicitat de col·legis professionals, d'algunes professions, que el vot ponderat també s'ha de tenir en compte, i com a cautela en relació amb els col·legis amb pocs afiliats.

Ara voldria afegir que ve una esmena, la número 64, en la qual nosaltres, potser per coherència amb això, ens abstindrem.

Moltes gràcies, senyor President. Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Bé, algun torn en contra? La senyora Ferrer per al torn en contra.

La Sra. FERRER I MALLOL : Senyor President, senyores i senyors Diputats, a l'apartat segon, el Projecte de Llei assegura a cada col·legi una representació proporcional al nombre dels seus col·legiats, però es matisa aquesta proporcionalitat exigint, per a prendre un acord, el vot favorable de més d'una quarta part dels col·legis presents. D'aquesta manera s'assegura que tant en el cas dels col·legis d'àmbit provincial com en el cas de professions amb més de quatre col·legis a Catalunya —advocats i agents comercials, per exemple— no es pugui prendre un acord només amb els vots de la representació del col·legi de Barcelona. Aquesta és, doncs, una mesura cautelar per a evitar que els acords en el consell els pugui prendre un col·legi tot sol, pel fet de tenir majoria absoluta de vots, deguda al nombre de col·legiats.

Nosaltres presentaríem una esmena tècnica a aquest article, perquè en quedés més clara la redacció, de manera que es canviessin els mots : «dels representats» per «de la representació» a l'última línia del punt dos.

El Sr. PRESIDENT : Aquesta esmena tècnica... Però potser primer caldria, abans de considerar-la, veure què passa amb les esmenes 64, 65 i 66, perquè, eventualment, ja no tindria objecte. Per tant, en tot cas, la considerarem en el seu moment. Bé, segons m'ha semblat, el Diputat senyor Casas-Salat ja ha parlat de l'esmena número 64. Retirada? Queda retirada.

Aleshores hi ha l'esmena número 65, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. El senyor Valentín té la paraula per a defensar-la.

El Sr. VALENTÍN : Señor Presidente, señoras y señores Diputados, ésta es una de las enmiendas que ha presentado nuestro Grupo parlamentario, como consecuencia del Dictamen emitido en su momento por el Consell Consultiu de la Generalitat.

Dice el Dictamen de la Comisión, de la Comisión legislativa, me estoy refiriendo, en su artículo 16.2, que corresponderá a la representación de cada colegio un número de votos igual o proporcional al número de sus colegiados. «El consell de col·legis tomará los acuerdos por mayoría, pero también será necesario de voto favorable de más de una cuarta parte de los representantes de los colegios presentes.» Pues bien, este último inciso, el de que también sea necesario el voto favorable de

más de una cuarta parte de los representantes de los colegios presentes, es lo que nosotros consideramos que debe suprimirse, precisamente por las razones y por los argumentos que da el Consell Consultiu. El Consell Consultiu considera, todos los señores y señoras Diputados conocen el Dictamen, pero yo me voy a tomar la libertad de recordar estos incisos concretos del Dictamen : «puede romper el principio democrático mencionado», es decir, el funcionamiento democrático al que se refiere el artículo 33 de la Constitución y el artículo correspondiente, cuyo número en este momento no recuerdo y que hemos aprobado hace un momento, en el curso de este debate, que consiste, esencialmente, dice el Dictamen del Consell, «en la prevalencia del voto mayoritario». Y continúa diciendo el Dictamen del Consell : «la situación que se contempla, dado que el número de colegiados de los diferentes colegios es muy vario, favorecería que una cuarta parte de los representantes de los colegios, portadores de un número de votos muy pequeño, pudiese hacer imposible la adopción de acuerdos que tienen el soporte de la voluntad mayoritaria, poniendo en sus manos la consecución de acuerdos por parte del consell de col·legis.» La claridad y la contundencia del razonamiento del Consell Consultiu es, en nuestra opinión, difícilmente contestable; puede argumentarse, en efecto, que de seguirse el Dictamen del Consell iríamos a parar a una, llamemos, dictadura de la mayoría. Bien, pero de no seguirse, ¿acaso no iríamos a posibilitar la dictadura de la minoría? La prevalencia de las mayorías, señoras y señores Diputados, nunca es dictadura, sino la pura y simple aplicación de una de las reglas de oro del funcionamiento democrático de cualquier organismo. En cambio, la introducción de mecanismos que, en nombre de cualquier razón, por bien intencionada que sea, trate de alterar aquella regla de oro, es artificio y desvirtuación del principio.

Señoras y señores Diputados, para nuestro Grupo parlamentario constituye un ideal el principio del colegio único para Cataluña por cada profesión colegiada. Somos conscientes de que este ideal sólo podría alcanzarse a través de un proceso de maduración de la conciencia colegial y profesional. Por ello, no hemos tratado ahora de imponerlo y ni siquiera de proponerlo, pero eso no es óbice para que a través de esa aproximación al principio del colegio único, que es el consell de col·legis de Catalunya, no traten de extraerse la consecuencias mínimas que comportaría el efectivo establecimiento del principio. ¿Por qué han de ser distintas las formas de adoptar acuerdos en los casos en que hay un único colegio catalán de aquellos otros en que, por razones meramente contingentes y coyunturales, haya varios colegios, y, por añadidura, enormemente distantes en el número de colegiados, y, por tanto, de representatividad?

La formación de las mayorías, en el primer caso, se correspondería con la mayoría real, efectiva. Y, en el segundo, paradójicamente, podría corresponderse con una minoría. Cataluña, señoras y señores Diputados —para bien o para mal, éste no es el momento de discutirlo; seguramente hay razones para opinar que es para bien, y que es para mal— tiene una determinada estructura demográfica; esta es una realidad que hemos de asumir, procurando que de ella no se sigan injusticias manifiestas o disfuncionalidades excesivas, pero, en definitiva, no podran desconocerse las consecuencias que inelucta-

blemente se deriven de ella. La composició misma de esta Cámara, en un plano ya institucional, y superior, por supuesto, es una expresión del necesario e inevitable acatamiento de este principio, de este principio que se sigue, como antes he dicho, de la estructura demográfica de Cataluña. Por todas estas razones de fondo y, además, por una elemental prudencia política de evitar un flanco de inconstitucionalidad, puesto decididamente de relieve por el Consell Consultiu, es por lo que hemos formulado esta enmienda y solicitamos de la Cámara se le otorgue el voto favorable.

Muchas gracias, señor Presidente.

El Sr. PRESIDENT : Correspon ara l'esmena número 66... El senyor Casares pel torn en contra.

El Sr. CASARES : Senyor President, senyores i senyors Diputats, nosaltres anunciem que votarem en contra d'aquesta esmena i que, en aquest punt, donem suport al Dictamen de la Comissió, quant a la fórmula finalment adoptada per a resoldre el problema de com els consells de collegis han d'adoptar els seus acords. Jo haig de dir, amb tota franquesa, que tinc la gosadia de discrepar, en aquest cas, del Dictamen del Consell Consultiu.

Si es fa una interpretació d'aquest Dictamen, tal com l'ha fet el Diputat senyor Valentín, a mi em sembla que aquest Dictamen, o no s'entén bé o, en tot cas, diu coses objectables. Per tant, el nostre punt de vista és que aquí no es tracta de decidir si aquest sistema de prendre acords, és a dir, basat en dos quòrums; un quòrum de collegiats i un quòrum de collegis, és o no és democràtic. Em sembla que està fora de tot dubte que hi ha diverses maneres d'establir resultats democràtics a través de procediments diversos. I, d'això, en tenim tants d'exemples com vostès vulguin, en el funcionament polític, de l'ordenament del nostre país, o de l'ordenament de moltes institucions que no es ressenten de falta de democràcia, pel simple fet d'establir dos quòrums. El problema no és aquest. El problema és d'oportunitat, és de saber què és el que convé més. Jo admito que hi puguin haver raons poderoses, fins a un cert punt, per a anar fent que la projecció de les professions sobre el territori de Catalunya sigui al més homogenia possible. Jo admito que hi puguin haver raons per això, i que, sobretot, hi ha d'haver raons molt importants per a evitar, hi ha d'haver sistemes efectius o eficients per a evitar que, en una determinada collectivitat professional, un Grup petit pugui ser obstacle perquè s'imposi la voluntat de la majoria dels professionals. Per tant, ho repeteixo, el problema és un problema de buscar la sol·lució adequada; és de buscar un equilibri entre aquestes dues exigències. Per tant, enfront dels problemes dels collegis que podríem anomenar comarcals o petits, hi poden haver dos punts de vista : o bé es considera que són inadequats, que són contraris a les nostres necessitats actuals i se suprimeixen, cosa que ningú no ha volgut fer, si el Grup del PSUC no ho ha intentat, o bé, si existeixen, se'ls ha de donar possibilitats que continuïn existint i que continuïn complint la seva finalitat, amb totes les limitacions que vostès vulguin. Per consegüent, des del punt de vista que no és contrari a la regla democràtica, establir un sistema de presa d'acords basats en un doble quòrum —d'un costat, i de l'altre, des del punt de vista que considerem que en aquests moments allò que és adequat i que és necessari és establir un sistema degudament equilibrat—, nosaltres no podem donar suport a

aquesta esmena i ens atenem al Dictamen de la Comissió.

I em queda només per a dir i assenyalar una cosa : que ha estat, jo crec —ho diria amb tot respecte—, l'equívoc que s'ha presentat aquí en defensar aquest punt de vista com si fos l'únic criteri democràtic i, per tant, amb la consegüent desqualificació democràtica de tots els qui no sostenim aquest punt de vista. Els consells de collegis no són agrupacions de collegiats de tot l'àmbit del territori de Catalunya; són, fonamentalment, collegis de collegis. És a dir, entitats que agrupen fonamentalment altres persones jurídiques, i, si no, la llei, la llei ho diu : són persones jurídiques els collegis. I són persones jurídiques també els consells de collegis. Des d'aquest punt de vista, naturalment, és possible defensar com ho fa Centristes, que cada col·legi tingués un sol vot. Centristes ho fa en atenció al que considera una conveniència, si ho fes en atenció que aquesta és l'única fórmula democràtica, nosaltres, naturalment, diríem a Centristes el mateix que diem al Grup parlamentari del PSUC. És a dir, que no es tracta que això sigui democràtic o antidemocràtic, es tracta simplement de buscar allò que és més adequat a aquest moment. La fórmula que hem trobat, ens sembla que resol aquest problema. És a dir : els consells de collegis es reuniran; per a prendre un acord necessitaran ja el 50% dels collegials representants, la qual cosa vol dir que els collegis importants tindran un pes, però, a continuació, necessitaran més d'una quarta part dels representants, o, si s'admet l'esmena tècnica, com crec que s'hauria d'admetre, les representacions de cada col·legi. És a dir, encara que la representació sigui plural, en aquell moment es comptarà quants collegis estan en favor d'aquella decisió; si són més de la quarta part, es realitzarà i es complirà la segona de les condicions per a prendre acord. A nosaltres ens sembla que, tal com ha quedat aquesta qüestió és justa i és adequada i, per tant, ens atendrem pel que fa a la nostra consigna de vot, a tot allò que acabo de dir.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Segueix ara l'esmena número 66, abans 32, del Grup de Centristes. Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Luna.

El Sr. LUNA : Muchas gracias, muy Honorable señor Presidente, señoras y señores Diputados. La enmienda número 66 es una enmienda subsiguiente al Dictamen del Consell Consultiu de la Generalitat y tiende a atender, en primer lugar, la recomendación del Consell Consultiu de suprimir la frase del Dictamen de la Comisión : «però també caldrà el vot favorable de més d'una quarta part dels representants dels collegis presents». En función del acogimiento, de esta recomendación del Consell Consultiu, en una de las conclusiones de su Dictamen, se replantea de nuevo una cuestión diferente. Una cuestión que ya he tenido ocasión de indicar con anterioridad. En función de esta supresión, que recomienda el Consell Consultiu, ¿cómo aparecerán cada uno de los colegios? ¿Con igual posibilidad o con desigual posibilidad? En situación de igualdad, o no en situación de igualdad. Si el voto es plural, el colegio de Barcelona puede determinar —porque tiene situación mayoritaria, absolutamente, cualquiera que sea la opinión de los demás colegios— la decisión del consell de collegis de Catalunya. Vean ustedes la razón que nos animaba a presentar una enmienda anteriormente sostenida, y, desgraciadamente, desde nuestro punto de vista, no sostenida por la Cambra.

Al objeto de dar entrada a la recomendación del Consell Consultiu, de que no se exija ese voto favorable de una cuarta parte de los representantes de los colegios presentes, y al objeto de salvar —porque de otra manera estarían insalvados y en situación de indefensión— a los colegios pequeños, creemos que lo oportuno es indicar, como indicamos en la enmienda, que corresponderá a la representación de cada colegio un número igual de votos, porque sino, evidentemente, si se suprime el «però també caldrà el vot favorable...» como propone el Consell Consultiu y parece aceptable, o, al menos, hay que tener en cuenta la recomendación del Consell Consultiu, que evita nada menos la posibilidad de que esta Ley tenga algun defecto, desde el punto de vista de su nacimiento o desde el momento de su nacimiento, lógicamente, si se quiere dar algun protagonismo, algun medio de autodefensa, a los colegios pequeños, tendrá que dar-se un voto igual a cada uno de los Colegios.

Por lo demás, en congruencia con otras enmiendas que también se han mantenido en la Cámara y en relación con este precepto, sobre la representación unipersonal, de decano, presidente, síndico, etc., de los colegios, por lo demás, como continuación de un precepto ya anteriormente aprobado por esta misma Cámara.

Muchísimas gracias, señor Presidente; muchísimas gracias, señoras y señores Diputados.

El Sr. PRESIDENT : Senyores i senyors Diputats, donada l'hora que és i que encara hi ha diverses esmenes a aquest article que han de ser discutides, si no és que hi hagi un torn en contra de l'esmena del senyor Luna, suspendriem el debat. Hi ha un torn en contra? *(Pausa.)* Doncs, se suspèn la sessió.

(La sessió se suspèn a les dues i quatre minuts i es reprèn a un quart i un minut de sis de la tarda.)

El Sr. PRESIDENT : Es reprèn la sessió.

Som encara en el debat relatiu a l'article 16 del Dictamen, i encara hi ha pendants diverses esmenes a aquest article. Després de l'apartat segon hi ha una esmena, la número 67, anteriorment la 124, del Grup d'Esquerra Republicana, que proposa l'addició d'un nou punt que se situï entre el 2 i el 3. Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Casas-Salat.

El Sr. CASAS-SALAT : Senyor President, senyores i senyors Diputats, anem a procedir a la defensa de l'esmena número 67, la qual, per al seu coneixement, diu el següent —es tracta de l'addició d'un punt nou, el segon bis— : «Els consells generals de professió amb més de quatre col·legis, per a ésser vàlidament constituïts necessitaran en primera convocatòria la presència de més de la meitat dels consellers. En segona convocatòria seran vàlids, sigui quin sigui el nombre dels assistents, però els acords hauran de ser presos, com a mínim, per les dues terceres parts dels presents.»

Com vostès veuen, aquesta esmena —que és d'addició d'un nou punt— contempla el cas particular dels consells que estiguin integrats per més de quatre col·legis. Cas que es dona en algunes professions aquí a Catalunya, com per exemple ho pot ser el Col·legi d'Advocats i d'altres. I com a aspecte especial no està en contradicció amb la nostra esmena anterior, que feia referència a l'obligació d'establir en els estatuts els quòrums, que aquí vénen donats per llei. Respecte a això, s'estableix que, en primera convocatòria, serà necessària la presència de més de la meitat dels consellers, i en la segona convocatòria

seran vàlids, sigui quin sigui el nombre dels assistents, però quan els acords hauran d'ésser presos haurà de ser, com a mínim, per les dues terceres parts dels presents.

Nosaltres creiem, dintre del nostre enfocament de la qüestió, que això és una millora tècnica que valdria la pena que fos presa en compte per aquesta Cambra si s'aproveïssin els altres punts nostres que reformen pràcticament tot aquest article.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Algun torn en contra? *(Pausa.)* Torn en contra sobre aquesta esmena? Bé, no hi ha torn en contra. Aleshores, passem ja al tercer apartat, al qual hi ha dues esmenes, una d'elles sembla que és d'addició d'un nou punt, de manera que l'esmena de modificació ...*(pausa)*, millor dit sembla que és la primera l'esmena número 68, abans número 126, que seria també d'addició d'un nou apartat, que se situaria entre el 3 i el 4, mentre que l'esmena 69, encara que en aquests papers porta el número d'ordre 4, seria, en realitat, una esmena a l'apartat 3.

És igual, comencem per la que porta el número d'ordre 68, anteriorment esmena 126, del Grup parlamentari de Centristes. Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Luna.

El Sr. LUNA : Señor Presidente, señoras y señores Diputados, la enmienda número 68 es una enmienda reservada para mantener en el Pleno. Ahora resulta, en función de la enmienda número 66, enmienda subsiguiente al Dictamen del Consell Consultiu, una enmienda que contiene una petición de solución alternativa, podríamos decir subsidiaria, de no prosperar la enmienda número 66, por cuanto la tengo que defender, lógicamente en este contexto de enmiendas que se han superado a si mismas por la presentación del Dictamen del Consell Consultiu.

Esta enmienda número 68, antigua 126 de la ordenación correspondiente al momento de la presentación inicial de las enmiendas, propone la posibilidad, puramente voluntaria y como tal alternativa voluntaria, del voto ponderado. En este sentido, en tanto en cuanto puede haber motivos sociológicos que lo pueden aconsejar, y en tanto en cuanto esta posibilidad alternativa de carácter voluntario no va en contra del principio de igualdad de los colegios, nosotros la habíamos mantenido en su momento —si quieren ahora se ha solapado con la enmienda número 66—, y lógicamente esta enmienda número 68 únicamente propone una solución alternativa de carácter subsidiario, en el supuesto de no prosperar la enmienda número 66.

Muchas gracias, señor Presidente.

El Sr. PRESIDENT : Bé, l'esmena següent és l'esmena número 69, també del Grup parlamentari de Centristes, 128 en l'anterior numeració. Aquesta esmena és una esmena de modificació de l'apartat 3.

Per a defensar-la, té la paraula el senyor Luna.

El Sr. LUNA : Señor Presidente, retiramos la enmienda número 69.

El Sr. PRESIDENT : Bé, no havent-hi cap altra esmena, passem ara ja a les votacions corresponents a aquest article 16. *(Pausa.)*

Bé, la primera esmena a votar és l'esmena número 59, anteriorment la 116, del Grup d'Esquerra Republicana, que modifi-

ca l'apartat 1, dient : «Constituiran els consells els degans, presidents, síndics o càrrecs equivalents als seus respectius col·legis.»

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquesta esmena, que es posin drets.

Els que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 18 vots a favor, 96 en contra i cap abstenció.

Passem ara a l'apartat segon, o, millor dit, havent votat ja aquesta esmena que era l'única que hi havia a l'apartat primer, podem passar a votar el text del Dictamen per a l'apartat primer.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen de l'apartat primer, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen ha quedat aprovat per 98 vots a favor, 18 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar les esmenes de l'apartat 2. L'esmena número 62, del Grup parlamentari de Centristes, ha quedat decaiguda, d'acord amb el resultat de la votació anterior. Votem, doncs, l'esmena número 63, del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana, anteriorment esmena 120.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquesta esmena, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que estan en contra de l'esmena?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 18 vots a favor, 98 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar l'esmena número 65, del Partit Socialista Unificat, anteriorment l'esmena número 31.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquesta esmena que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 18 vots a favor, 98 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar l'esmena número 66, anteriorment 32, del Grup parlamentari de Centristes, que havia estat defensada aquest matí.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin a favor de l'esmena, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 7 vots a favor, 109 en contra i cap abstenció.

Amb això hem acabat les esmenes de l'apartat 2, i a la Mesa ha arribat una proposta d'esmena tècnica per a aquest apartat, que consisteix en substituir la paraula, o les paraules «dels representants dels col·legis presents», al final d'aquest apartat, per «de la representació dels col·legis presents». És a dir, substituir «dels representants» per «de la representació». La Presidència considera que, en efecte, es tracta d'una esmena tècnica i, per tant, és admesa a tràmit i l'anem a sotmetre a votació.

(El senyor Luna demana per parlar.)

El Sr. PRESIDENT : Sí, senyor Luna?

El Sr. LUNA (*de l'escó estant*) : Señor Presidente, las enmiendas técnicas están contempladas en el apartado segundo del artículo 101, donde se dice que : «durant el debat, el President podrà admetre esmenes que tinguin per finalitat de corregir errors o incorreccions tècniques, terminològiques o gramaticals»

Nuestro Grupo parlamentario agradecería que se nos pudiera indicar en qué términos se admite esta enmienda como enmienda técnica. Sobre todo porque supone, a nuestro entender, no sólo un cambio de concepto, sino lo que es más importante, un cambio de solución normativa en el precepto, según se ponga uno u otro de los conceptos.

En efecto, si el Dictamen de la Comisión se mantiene, el significado del precepto significa lo siguiente : que concuerde con el voto mayoritario una cuarta parte de los representantes de cada uno de los colegios presentes. En cambio, de admitirse la enmienda que se propone, pretendidamente técnica, el significado del precepto sería diferente, y significaría : que concuerde con el voto mayoritario una cuarta parte de los colegios presentes, a través de sus representaciones. Es decir que realmente la enmienda no es técnica según el Reglamento, señor Presidente, en nuestra interpretación.

El Sr. PRESIDENT : Jo crec, senyor Luna, que la interpretació del text esmenat és la que vostè ha dit, però de cap manera s'hauria de dir que el text primitiu volia dir la quarta part de cada un dels col·legis, dels representants de cada un dels col·legis, sinó la quarta part de la totalitat dels representants dels col·legis. Em sembla que aquesta és la lectura correcta del text.

(El senyor Capdevila demana per parlar.)

El Sr. CAPDEVILA (*de l'escó estant*) : Sí, senyor President, el que passa és que hi ha subjacent un tema important, i és que els representants dels col·legis tenen vot cada un d'ells individualment i separatament. No es tracta que els representants dels col·legis portin una representació plural o única, millor dit, de tots els representants d'aquest col·legi. Aleshores, caldria interpretar, o modificar, o aclarir en tot cas, si els representants de tots i cada un dels col·legis representats en el consell de col·legis, la seva representació, a més de plural quant a les persones, és única quant a la seva veu i quant al seu vot, cosa que, evidentment, no queda clara; cosa que, evidentment, no diu el text de l'article. Aleshores, en parlar de representacions, entenem que pot ser un afany o un intent, de part de qui ho proposa, de simplificar el tema, però creiem que, en el fons, l'està complicant extraordinàriament, perquè, com els representants d'un col·legi s'entenen representats a través d'una sola de les persones, encara que aquesta representi tants vots com persones d'aquest col·legi? O proporcionalment, m'és igual.

Aleshores, modificar el concepte o el terme de «representants» per «representacions», senyor President, creiem que modifica substancialment el contingut d'aquest article, en què introdueix una interpretació, a la llarga, difícil de fer d'aquest. Creiem que —potser no se n'ha adonat qui proposa l'esmena tècnica, el Grup parlamentari, que realment s'ha posat... o conté, aquest article 16, al punt 2, una indefinició profunda i greu, però, realment, intentar salvar-la a través d'una esmena tècnica, creiem que, primer, no procedeix reglamentàriament,

amb tots els respectes a la Presidència, i, en segon terme, que comporta unes interpretacions complicades, difícils i complexes, si no s'aclareix abans la primera part d'aquest punt 2 de l'article 16.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Jo voldria escoltar dels qui han presentat l'esmena —en particular, el Grup parlamentari de Convergència i Unió— els seus arguments per a justificar que es tracta d'una esmena tècnica. *(El senyor Armet demana la paraula.)* Senyor Armet?

El Sr. ARMET *(de l'escó estant)* : President, una qüestió d'ordre. Segons el Reglament, queda molt clar que qui ha de decidir l'esmena tècnica és el President, que podrà admetre esmenes que tinguin per finalitat de corregir errors, incorreccions tècniques, terminològiques o gramaticals. Si aquí obríssim un debat sobre la característica d'esmena tècnica, estem entrant en una lògica que no preveu el Reglament. És evident que, si s'ha donat la paraula al Grup de Centristes, seria bo que tots els Grups parlamentaris poguessin opinar sobre si és una esmena tècnica o no és una esmena tècnica; en primer lloc, el Grup que ha presentat l'esmena tècnica, i la resta de Grups també podrien parlar.

El Sr. PRESIDENT : És el que he demanat, senyor Armet.

El Sr. ARMET : Però que es fes extensiu a tots els Grups, però, evidentment, aquí...

El Sr. PRESIDENT : No hi ha cap inconvenient...

El Sr. ARMET : Aquí s'ha produït un debat atípic en aquest Parlament. Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Pel Grup de Convergència i Unió?

La Sra. FERRER I MALLOL *(de l'escó estant)* : Senyor President, nosaltres considerem que sí que és una esmena tècnica, perquè no va quedar prou clara la redacció, quan es va fer l'esmena transaccional, en Comissió. La intenció dels qui van fer l'esmena transaccional era que quedés expressat d'aquesta manera; el que va passar és que, com que es va fer a base de dos o tres textos, va quedar ben escrit : «representació», al començament, i, després, en canvi, va quedar la redacció d'una de les esmenes, que deia «dels representants». Nosaltres considerem que això és un error que es va fer en aquell moment, però que la intenció dels qui varen presentar aquesta esmena transaccional era que quedés en aquest sentit.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : És a dir, l'explicació de la senyora Ferrer donaria la resposta al que demanava el senyor Luna, no? És a dir, que, en aquest cas, és una esmena tècnica en el sentit que corregeix un error material de transcripció en el moment en què es va prendre nota de l'esmena transaccional en Comissió.

Jo no tinc inconvenient que, si algun altre Grup, vol intervenir per a donar la seva opinió, sobretot si es tracta de recordar el que va passar en Comissió, serà útil perquè la presidència, finalment, pugui decidir.

Senyor Casares?

El Sr. CASARES *(de l'escó estant)* : Senyor President, senyores i senyors Diputats, des de l'escó, per a contribuir a l'aclariment d'aquesta qüestió, penso que cal dir el següent : tota situació conflictiva té una explicació en el procés pel qual s'ha arribat a aquesta situació difícil, i, aquí, l'explicació és la següent : l'article 16 té un primer apartat; en aquest apartat

s'estableix qui formarà part dels consells de collegis. Doncs, bé, el Grup Socialista havia fet una aportació global de tot el problema que contenia aquest article 16, en la qual hi havia un primer apartat, on es partia de la base que aquells que formaven part dels consells de collegis eren uns representants dels collegis, i aquesta representació, nosaltres, cal dir-ho i reconèixer-ho ara, en aquell moment la vèiem a favor d'una sola persona. És a dir : hi havia un sol representant. Per aquest motiu, en l'apartat segon, que també és, sinó del tot, jo diria que en gran part, redacció nostra, es parlava de representants dels collegis amb la voluntat que qui hagués de sumar vots fossin únicament els representants únics de cada col·legi. Doncs, bé, a continuació d'aquest procés en la Comissió, nosaltres vam acceptar els raonaments que s'esgrimien a favor que la representació dels collegis no hagués de ser forçosament única, sinó que pogués ser plural, és a dir, que cada col·legi enviés als consells de collegis un o més —segons ho estimés oportú i segons ho haguessin acordat els estatuts dels consells de collegis—, a fi, d'entre tots, decidir per votació, en la forma que s'escaigués, les resolucions i els acords que s'havien de prendre. Per aquest motiu, quan es va acceptar l'apartat segon, vàrem caure en la inadvertència que l'expressió «dels representants» podria ser equívoca, però el que jo puc assegurar —almenys pel que fa referència al meu Grup— és que la voluntat era que aquest «representants» tingués un sentit sinònim al de «representació», que és el mateix problema que succeeix en molts congressos, quan es va per delegats o per delegacions.

De manera que hi ha un fet incontrovertible, que és que, en la intenció dels redactors d'aquest precepte, el «representants» és equivalent a «representació». Per tant, em penso que no hi pot haver cap dubte que una esmena tècnica aquí ve a adequar el llenguatge a la intenció de la Llei, i, en aquest sentit, és una esmena tècnica. De tota manera, jo voldria dir al Grup Centrista que, si això no hagués pogut passar com a esmena tècnica —encara que d'una manera no igualment satisfactòria—, n'hi hauria hagut prou de demanar votació separada de l'expressió «dels representants» perquè el paràgraf quedés de la manera següent : «Però també caldrà el vot favorable de més d'una quarta part dels collegis presents», perquè el sentit fos exactament el mateix. Com que aquesta és la nostra voluntat, jo penso que, en aquest cas, el Grup Centrista no ha de tenir cap preocupació de pensar que hem canviat, a partir d'una esmena tècnica, la nostra voluntat. La nostra voluntat era molt clara.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies. Algun altre Grup desitja intervenir? *(El senyor Capdevila demana la paraula.)* Senyor Capdevila, breument, per no...

El Sr. CAPDEVILA : Molt breument, senyor President, però és que, realment, les paraules que s'acaben de pronunciar crec que ens donen la raó. És a dir, la Cambra acaba de refusar una esmena nostra i d'Esquerra Republicana en el sentit que els representants del col·legi o collegis fos el president, síndic, o com es digui, les paraules que venien. És a dir, una sola representació que aportés tants vots com té el col·legi d'origen. S'acaba de rebutjar, precisament, aquesta esmena, la qual cosa vol dir que els collegis poden enviar un o més representants a la junta general d'aquest col·legi de collegis. Aleshores, queda

subsistent, el tema, en el fons, de si realment aquests representants enviats pel col·legi —valgui l'exemple— de Reus, per exemple, tenen tants vots com representants, o un sol vot, cosa que no queda clara, i, per tant, és possible que tots els representants que envii el col·legi d'Advocats de Reus —i valgui l'exemple— tinguin tants vots com persones hi ha allà dintre.

Com, aleshores, es pot interpretar que hi ha un sol vot d'aquesta representació? Aleshores, una de dues: o es diu molt clarament que tots i cada un dels representants dels col·legis d'origen tenen un vot, ells, o la part proporcional del col·legi que tinguin, o, només, encara que n'hi hagin molts, un d'ells té veu i vot amb els que representi al darrere. Llavors, si que té significat, i és igual el terme «representant» que «representació», però, si això no s'especifica, i no queda especificat... Jo no sé quina ha estat la intenció dels membres de la Comissió, senyor President, però sí que veig clara quina és la voluntat dels membres d'aquest Ple, que és de rebutjar que hi hagi un sol representant de cada col·legi; aleshores, si aquesta és la intenció en aquest joc d'intencions, que tampoc no hi jugaria en aquesta Cambra, en aquests moments, però ja que el Portaveu del Grup Socialista apella el joc d'intencions, diria que la intenció d'aquest Ple és rebutjar que hi hagi un sol representant.

Per tant, substituir el terme «representants» per «representació» té un contingut de fons material i formal important, no és simplement una esmena tècnica.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Bé, jo crec que, d'acord amb les manifestacions dels representants del Grup de Convergència i Unió i del Grup Socialista, que no han estat desmentides, la intenció quan es va discutir això en Comissió era que realment, aquí figuressin les paraules «representació» i no «representants». Va ser, doncs, per un error en aquell moment, que es va escriure d'aquesta manera: «dels representants». Per tant, des d'aquest punt de vista, no hi ha dubte que això podria ser considerat com una esmena tècnica. D'altra banda, el senyor Casares ha fet recalcar que, realment, el resultat final podria ser el mateix, simplement demanant votació separada d'un tros de l'article. Sí, és l'opinió del senyor Casares, amb la qual em sembla que jo coincideixo, en primera lectura, almenys.

Jo crec que, realment, això es pot considerar una esmena tècnica i el Ple dirà, d'altra banda, si l'accepta o no l'accepta. *(El senyor Capdevila demana la paraula.)*

Senyor Capdevila?

El Sr. CAPDEVILA: Senyor President, no vull allargar més, doncs, aquest debat; amb tots els respectes a la presidència i a la seva interpretació, que a l'article 101, li correspon a ell interpretar si realment ha estat una esmena tècnica davant de la seva admissió, des de la nostra posició de ple respecte a la decisió de la presidència, volem fer constar la nostra disconformitat absoluta amb aquesta interpretació.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Bé, passem, doncs, a votació aquesta esmena tècnica a l'apartat 2 de l'article 16.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena tècnica ha estat acceptada per 75 vots a favor, 8 en contra i 36 abstencions.

Com que les esmenes que segueixen —encara que una estigui indicada de manera dubtosa—, es tracta de nous punts en l'article, podem passar a votació el text del Dictamen?

(El senyor Ribó s'aixeca per parlar.)

El Sr. RIBÓ: Senyor President, nosaltres demanàrem votació separada de l'apartat 2, del text que hi ha fins a l'expressió «per majoria», i una segona votació de la resta.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. És a dir: votar primer fins a «per majoria». És això? Molt bé. Doncs, anem a votar ara l'apartat 2, del text del Dictamen, però acabant al segon paràgraf, allà on diu «per majoria». És a dir, el text seria: «Correspondrà a la representació de cada col·legi un nombre de vots igual o proporcional al nombre dels seus col·legiats. El consell de col·legis prendrà els acords per majoria.»

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquesta primera part del text del Dictamen, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen ha estat aprovat per 106 vots a favor, 10 en contra i cap abstenció, fins al «consell de col·legis prendrà els acords per majoria.»

Passem ara a votar la frase final, és a dir, «però també caldrà el vot favorable de més d'una quarta part de la representació dels col·legis presents».

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquest text que acabo de llegir, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La darrera part del text del Dictamen, l'apartat 2 de l'article 16, ha quedat aprovada per 74 vots a favor, 24 en contra i 19 abstencions.

Passem ara a votar el que serien punts addicionals a incloure entre l'apartat 2 i l'apartat 3. Primerament l'esmena 67, del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquesta esmena, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha quedat rebutjada per 11 vots a favor, 106 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar l'esmena número 68, que, d'acord amb el resultat de les votacions anteriors, entenc que el Grup Centrista manté. L'esmena número 68, abans 126, del Grup parlamentari de Centristes.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 7 vots a favor, 99 en contra i 11 abstencions.

Havent estat retirada l'esmena 69, del Grup parlamentari dels Centristes, podem passar, doncs, a la votació de l'apartat 3 d'aquest article amb el text del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que estan a favor del text del Dictamen, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?
Els que s'abstenen?

El text del Dictamen ha estat aprovat per la unanimitat dels presents.

A l'article 17 no hi ha cap esmena... (*El senyor Viñals demana per parlar.*) Sí?

El Sr. VIÑALS : Senyor President, li recordaria que en acabar aquest capítol s'havia dit de defensar el bloc d'esmenes que representaven la creació de l'intercol·legial.

El Sr. PRESIDENT : Jo havia interpretat que en acabar el capítol setè. Era el capítol sisè?

El Sr. VIÑALS : Bé, a criteri del senyor President, però diríem que si s'aprovava, amb bona tècnica dintre de la Llei, aquest organisme vindria a continuació dels dos organismes, els col·legis i el consell de col·legis, i ara...

El Sr. PRESIDENT : Jo també sóc d'aquesta opinió, i m'havia estranyat la localització que havia entès aleshores, que era després del capítol setè. Potser és que vostè havia dit abans del capítol setè i jo havia entès després del capítol setè.

El Sr. VIÑALS : Exacte, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : D'acord. De manera que ara, doncs, tenim tota una sèrie d'esmenes que havien quedat pendents, que eren les esmenes que portaven, en la numeració anterior, els números 84, 87, 92, 117 i 118, i que en la numeració actual són les esmenes 42, 48, 49, 60 i 61. Aleshores, suposo que potser per economia de temps el senyor Viñals podria defensar-les conjuntament. Té la paraula el senyor Viñals per a defensar aquestes cinc esmenes. Repeteixo els números : 42, 48, 49, 60 i 61.

El Sr. VIÑALS : Senyor President, senyores i senyors Diputats, em permetran que en aquest debat els faci unes consideracions prèvies en el sentit de dir que, al meu entendre, l'aprovació de la Llei de Col·legis Professionals és un acte solemne en què la Generalitat de Catalunya assumeix les seves competències exclusives en matèria de col·legis professionals, i tal com està establert en l'article 9 23 de l'Estatut de Catalunya, perquè aquí no es tractaria solament, en assumir la competència estatutària, que el Govern de la Generalitat substituís en les seves funcions els departaments ministerials de l'Administració central, que tenen les potestats previstes en la vigent Llei de Colegios Profesionales, de l'any 74 i 78, sinó que per raó de la competència exclusiva la regulació jurídica dels col·legis, igual que al seu dia serà l'exercici de les professions titulades, ha de fer-se, precisament, mitjançant una llei com la que ara estem legislant.

Dit això, i en aquest mateix sentit, cal remarcar que seria desitjable que la nostra llei no fos, més o menys, un mer calc dels òrgans i mecanismes de la disposició vigent sobre Colegios Profesionales, i per això crec que seria bo que s'incloguessin alguns elements nous, motiu pel qual precisament promoció la inclusió d'un capítol en què es regulen les funcions i la composició d'un consell intercol·legial de Catalunya, que, d'altra banda, ja té uns precedents, ja que, d'una manera certament informal i també, certament, molt incompleta, moltes vegades, existeix per la iniciativa d'alguns dels col·legis professionals radicats a Catalunya. Jo crec que, a més a més, aquesta iniciativa de l'intercol·legial diu molt a favor de la tradicional vida corporativa catalana, i per això crec que li hauríem de donar un reconeixement legal dins d'aquesta Llei.

En el contingut de les esmenes que va presentar al seu dia aquest Diputat es diu que es constitueix el consell intercol·legial de Catalunya, que «tindrà consideració de corporació de dret públic, amb personalitat jurídica pròpia i plena capacitat», tot continuant que l'esmentat consell «estarà format per un representant de cada col·legi professional de Catalunya» —que tal com es desenvolupa la Llei, si s'aprovava, hauria d'ésser de cada consell de col·legis de Catalunya per a ésser unitari. Aquesta representació podrà augmentar-se per disposició estatutària, però sempre mantenint un nombre de representants a cada col·legi, la qual cosa vol dir mantenir una paritat.

Per tant, aquesta figura jurídica de l'intercol·legial, ni en la seva composició, ni en les seves funcions —com ara, a continuació, veurem— distorsiona o influeix en el que correspon per la llei, la llei que estem legislant, als col·legis o als seus consells, ni tampoc no és un esglaió més, ja que és un organisme merament consultiu i apartat del que en diria la mecànica col·legial. Exerceix altres funcions noves, i en tot cas el que pot fer és ajudar precisament a clarificar problemes que segurament es produiran.

Resumint una mica el que estem legislant, hem de tenir en compte que amb la nova Llei tindrem, per cada professió, tres esglaios de competències : el col·legi, pròpiament dit, el consell de col·legis de Catalunya, d'una mateixa professió, i naturalment, el Consejo General de la profesión respectiva a nivell de l'Estat, que segueix existint amb prerrogatives en allò en què la llei de Col·legis Professionals continua essent dret supletori : per exemple, la representació dels col·legiats a l'estranger. I aquí és on jo crec, sincerament, que el consell intercol·legial que proposo, com a òrgan consultiu, repeteixo, i aglutinador de comunicacions i solucions entre els diferents col·legis o consells catalans a diverses professions, pot ésser també de gran utilitat com a moderador i entitat de prestigi per, si s'escau —que conflictes pot tenir la Llei—, prendre posicions unitàries. A més, poden ésser, si s'accepten les meves esmenes, funcions de l'intercol·legial altres com exercir de mitjancer en els conflictes que puguin suscitar-se entre col·legis, o informar dels canvis de denominació i dels que es proposin, sobretot, per a nous col·legis, o informar prèviament dels projectes de llei i disposicions que en general facin referència a les activitats professionals, o organitzar, dins l'àmbit territorial de Catalunya, institucions i serveis intercol·legials d'assistència i previsió, que si bé els col·legis, tal com ho estem legislant, ho poden fer per si mateixos, aquells que per la Llei, una vegada aprovada, seran obligats a convertir-se de delegació territorial en col·legi català, potser seran massa petits per si mateixos per a fer cara a aquestes obligacions d'assistència i previsió, a través de diverses professions unides podrien accedir o tenir beneficis similars als que tenien quan ho eren a través de tots els col·legiats de tot l'Estat.

En fi, recomanar a l'Administració mesures, les més escaients, per tal de, per exemple, promoure la plena ocupació dels professionals col·legiats, tema ben punyent en aquest moment, o informar sobre l'extensió de l'organització col·legial a professions diferents d'aquelles que la posseeixin, perquè tots sabem que hi ha, en aquest moment, intencionalitat en moltes professions d'ésser reconegudes com a col·legi, amb possibles conflictes amb tercers.

En fi, entre altres, jo ressaltaria —i a l'esmena número 92, segons l'ordenació del Dictamen, poden els senyors Diputats assabentar-se'n, però jo crec que és important aquesta— la de fomentar, crear i organitzar totes aquelles institucions, serveis i activitats dirigits a afavorir les relacions entre els col·legis professionals de Catalunya, amillarar els nivells culturals, a assegurar la presència dels professionals col·legiats a Catalunya en qualsevol àmbit, tema del màxim interès en la projecció exterior dels nostres col·legis, i estimular l'ús de la llengua catalana en el camp professional i científic. I, en definitiva, pronunciar-se en tots aquells afers en què el Govern de la Generalitat vulgui demanar-li parer o informe. I ja que volem que tot el que es refereixi a la vida col·legial, i és l'esperit d'aquesta Llei que legislem, gaudeixi de llibertat i autonomia, també es preveu en les meves esmenes que el consell intercol·legial de Catalunya elaborarà els seus propis estatuts, que seran, això sí, sotmesos a l'aprovació del Govern de la Generalitat.

Finalment, s'hi diu també que el consell intercol·legial que proposo es relacionarà amb el Govern de la Generalitat per mitjà del Departament de Presidència, tal com correspondria a un òrgan del prestigi que hauria de tenir el consell intercol·legial de Catalunya, institució que seria, de ben segur, ben vista pel món col·legial català. I per assabentar-me'n jo mateix i estar segur d'aquesta acceptació, he fet una consulta general a tots els col·legis professionals a Catalunya —potser l'he fet una mica ràpidament, perquè se m'ha contestat amb piles de telegrams—, que almenys ha deixat clar la quasi unànime acceptació d'aquest organisme intercol·legial. Jo, perquè crec que és bo en un debat al Parlament deixar clar el que és i no és, diria que només hi ha hagut una negativa, i col·legis com el de Veterinaris, col·legis com el de Registradors de la Propietat, col·legis com el de Doctors i Llicenciats en Belles i Arts i Professors de Dibuix, col·legis com el d'Agents Comercials, col·legis com els d'Odontòlegs i Estomatòlegs —alguns d'ells fins i tot hi afegeixen que ho estimen molt convenient i molt positiu a Catalunya—, o col·legis com els d'Agents de la Propietat Immobiliària, o col·legis com els d'Enginyers Industrials a Catalunya, que ho consideren molt adient, col·legis com el de Metges de Barcelona, col·legis com el de Practicants ATS, col·legis com els d'Administradors de Finques, d'Òptics, d'Agents d'Assegurances, col·legis com l'Oficial d'Enginyers Tècnics, Agrícoles i Pèrits Agrícoles de Catalunya, que consideren que seria un organisme de la màxima eficàcia, col·legis com els Enginyers de Camins, Canals i Ports, col·legis com el d'arquitectura, col·legis com l'Il·lustre Col·legi de Químics de Catalunya, col·legis com el d'Enginyers Tècnics o de topografia, col·legis com el de Gestors Administratius de Catalunya, que creuen molt operatiu aquest consell intercol·legial, col·legis com el de Secretaris, Interventors i Dipositaris d'Administració Local, que el troben molt encertat, i, finalment, un col·legi —i crec que això és bo, perquè en definitiva l'excepció en aquest cas confirmaria la regla—, un col·legi que ha dit «no». No considera encertada la proposta del consell intercol·legial, esmenes Viñals, cosa que jo realment, tenint en compte que és el Col·legi de la molt Il·lustre Diputada senyora. Helena Ferrer, doncs trobo molt lògic que sigui així.

Bé, en definitiva, més enllà de la pura anècdota, no voldria que aquesta última frase es considerés, de cap manera ni en cap sentit, com a despectiva envers l'il·lustre col·lega, però el

que sí que ha de quedar molt clar és que la situació en el moment que es va discutir l'intercol·legial en Comissió i la d'aquest moment és diferent, i és lògic que la senyora Diputada Helena Ferrer tingués aquesta posició en aquell moment, perquè he de reconèixer, honradament, que en aquell moment ho vaig presentar com a alternativa als consells de col·legis perquè em semblava que els consells de col·legis podien ser un factor distorsionador i conflictiu *vis à vis* del Consejo General de Madrid, tema que queda encara ara penjat, i jo en certs moments ja vaig deixar aquesta posició a favor que es diguessin federacions o un nom que no inclogués confusions, però en definitiva ara, una vegada acceptat plenament pel Parlament i ja votat el consell de col·legis, l'intercol·legial té una altra dimensió i una altra utilitat. Motius tots ells pels quals crec que les seves senyories haurien de considerar l'oportunitat de votar la inclusió d'aquest organisme, certament útil i jo diria que gairebé ja una mica clàssic i típic dins del món corporatiu català, de l'intercol·legial dins d'aquesta Llei, i, en definitiva, si la majoria de la Cambra cregués que aquest tema no ha d'ésser inclòs com un nou capítol de la Llei, jo ho acceptaré, com naturalment és la meva obligació, però vull dir que crec que el tema té prou abast per, si no és inclòs en aquesta Llei, instar a través de proposició no de llei el Consell Executiu perquè el seu moment es faci per decret.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : El senyor Diputat ha defensat la totalitat de les seves cinc esmenes. Torn en contra? La senyora Helena Ferrer per un torn en contra. També per la totalitat de les cinc? (Pausa.)

La Sra. FERRER I MALLOL : Senyor President, senyores i senyors Diputats, el nostre Grup parlamentari està en contra de la institucionalització de l'intercol·legial que ha funcionat a Barcelona des dels últims anys del franquisme, per a convertir-la en el consell intercol·legial de Catalunya, com proposa el Diputat no adscrit senyor Ramon Viñals, en les seves esmenes números 84, 87, 92, 117 i 118.

A les reunions de l'intercol·legial de Barcelona, força regulars al principi i actualment molt esporàdiques, hi assisteixen col·legis d'àmbit local, provincial i de tot Catalunya i es debaten temes d'interès comú a totes les professions col·legiades o bé de caire cívic. Ara bé, les resolucions que s'hi prenen no obliguen ningú que no hi estigui d'acord, de tal manera que, si en surt un document, sempre es fa constar quins col·legis l'abonen. És evident que el text del Projecte de Llei no priva de continuar fent aquestes reunions, sempre que els col·legis ho creuin convenient, ni d'organitzar serveis comuns a col·legis de més d'una professió, i el rebuig d'aquestes esmenes evita burocràcies i despeses inútils als col·legis professionals de Catalunya, i, cosa que és més important, evita el perill de fer arribar una única opinió al Govern de la Generalitat en qüestions en què hi hagi opinions diverses.

Quant a aquests famosos telegrams, he de dir als senyors i senyores Diputats que el qui no estava al corrent del que es tractava en aquestes esmenes no ho podia entendre pel telegrama que va enviar el senyor Diputat Viñals. I, a més a més, també li vull fer saber que el meu col·legi té una junta pluralista i és l'opinió aquesta que s'ha enviat, la de tota la junta.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Passem a votació les esmenes del Diputat senyor Viñals. Naturalment, seria preferible, jo em penso, separadament cada una d'elles. (*Hom manifesta que es votin totes juntes.*) Totes juntes?

Aleshores, doncs, passem a votació les esmenes números 42, 48, 49, 60 i 61.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors que s'abstenen?

Les esmenes han estat rebutjades per 8 vots a favor, 108 en contra i cap abstenció.

Passem ara ja a l'article 17, del capítol setè, al qual no hi ha cap esmena presentada.

Anem a votar doncs, el text del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstinguin?

El text del Dictamen a l'article 17 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

A l'article 18 hi ha una esmena que es refereix a la totalitat de l'article, que és una esmena de supressió, presentada pel Diputat senyor Viñals. El senyor Viñals desitja defensar-la?

El Sr. VIÑALS : Retirada, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : I, després, hi ha també una esmena de modificació del Grup Socialista, que fa referència als dos apartats de l'article. Per a defensar-la, té la paraula el senyor Casares. L'esmena número 71, anteriorment 133.

El Sr. CASARES (*De l'escó estant.*) : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, des de l'escó, per manifestar que nosaltres retirem aquesta esmena, però per explicar els motius d'aquesta retirada molt breument.

L'article 18, al qual es refereix l'esmena, configura el sistema de recursos contra les decisions dels col·legis i dels consells de col·legis, de tal manera que en ells mateixos acaba la via administrativa, és a dir, que qualsevol recurs, després de ser resolt pel consell de col·legis, pot anar i aniria, directament davant dels tribunals de justícia. D'acord amb el nostre punt de vista, hauria estat probablement millor de col·locar un segon graó esgotant la via administrativa davant el Consell Executiu de la Generalitat. Ara bé, això representa l'aplicació d'una certa concepció del que ha de ser la intervenció, la tutela del poder administratiu, del poder públic sobre els col·legis. Arribats en aquest punt de la Llei, la Llei té ja uns principis i demana una coherència; per tant, ens semblaria a nosaltres que significaria voler forçar tots aquells principis que fins ara s'han seguit i que, en definitiva, marquen els límits acceptats d'una forma generalitzada d'allò que ha de ser la intervenció del poder públic sobre els col·legis, i, en conseqüència, nosaltres creiem que en aquest moment no és possible ja, sense violentar la lògica de la Llei, mantenir aquesta esmena, i, per això, senyor President, la retirem.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Bé, havent estat retirades les dues esmenes que hi havia a l'article 18, podem passar a votació el text del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'article 18, segons el text del Dictamen ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

Passem ara a la Disposició Transitòria. En la Disposició Transitòria del Dictamen hi ha diverses esmenes, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78 i 79, algunes d'elles resultat del Dictamen del Consell Consultiu i altres no.

Comencem, doncs, per ordre, l'esmena número 72, del Grup parlamentari de Centristes, que proposa la supressió de l'apartat 2 de la Disposició Transitòria.

El Sr. LUNA : Muy Honorable señor Presidente, señoras Diputadas, señores Diputados, nuestro Grupo había reservado para el Pleno la enmienda número 72, 139 de la primitiva ordenación, para pedir la supresión del apartado segundo de la Regla Transitoria Primera. Como consecuencia del Dictamen del Consell Consultiu, nuestro Grupo ha reiterado una enmienda, la número 73, con el mismo significado, al objeto de hacer uso del trámite de enmiendas subsiguientes al Dictamen del Consell Consultiu. Por nuestra parte hemos considerado que deberíamos seguir de una manera absoluta el consejo del Consell Consultiu de la Generalitat, que es el máximo órgano consultivo de Catalunya, y hacer esta enmienda subsiguiente a este Dictamen del Consell Consultiu ratificándonos en la opinión de la solicitud de la supresión, ya indicada anteriormente en nuestra enmienda 72, de modo que el Consell Consultiu ha venido a dar razón a nuestra enmienda indicada.

Pero es que, aparte de hacer acepción, nuestra enmienda 73 subsiguiente al Dictamen del Consell Consultiu, a esta recomendación del máximo órgano consultivo de Catalunya, por considerarla inadecuada —en el texto que se propone en el Dictamen de la Comisión— a la Constitución, hay que tener en cuenta que este texto que nosotros ahora queremos suprimir a través de esta enmienda es un texto para el que seguramente falta competencia por parte de este Parlamento, en cuanto que afecta a colegios de nivel superior al de Catalunya y, aparte de esta cuestión técnico-jurídica y política a la vez muy importante, porque este artículo, o esta Disposición Transitoria Primera en su párrafo segundo, es contradictorio, es inconsecuente con el propio artículo 1 de la Ley, que se refiere a que esta Ley afecta a aquellos colegios que, exclusivamente, tal como se ha aprobado esta tarde, desarrollen su actividad dentro de Catalunya.

Es decir, señor Presidente, señoras y señores Diputados, un grupo de argumentaciones, de seguir el consejo del Consell Consultiu por inconstitucionalidad tal, tal, tal. En segundo lugar, por falta de competencia del Parlamento, y, en tercer lugar, por razones técnicas de contradicción con el propio artículo 1 de la Ley que ya hemos aprobado esta tarde.

Muchas gracias, señor Presidente; muchas gracias, señoras y señores Diputados.

El Sr. PRESIDENT : Algun torn en contra? Bé, el senyor Luna ha defensat, doncs, les esmenes 72 i 73 del seu Grup, que eren, com ell ha dit, exactament idèntiques. I ara l'esmena 74, del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana.

El senyor Casas-Salat té la paraula.

El Sr. CASAS-SALAT : Senyor President, senyores i senyors Diputats, molt breument per anunciar-los que Esquerra Republicana ha decidit retirar aquesta esmena.

Com vostès veuran l'esmena 74 és de supressió i neix, precisament, del Dictamen del Consell Consultiu i de les raons que el meu il·lustre company, senyor Luna, ens acaba de donar. Ara bé, replantejant nosaltres la qüestió sobre com haviem d'orientar el vot, hem arribat a la conclusió que resulta pertinent aquesta retirada en benefici de l'esmena presentada pel Grup Socialista, que és l'assenyalada amb el número 76, i que els llegiré perquè vostès puguin comprendre l'abast que aquesta té : «En el mateix termini, els professionals integrats en un col·legi únic d'àmbit estatal que s'hagin incorporat a través de qualsevol de les seves delegacions radicades a Catalunya, formaran un o més col·legis d'àmbit català, i aprovaran provisionalment, etc.» Ens ha semblat que si a l'article 9 23 de l'Estatut de Catalunya es donava plena competència en matèria de col·legis professionals, no haviem de ser nosaltres els que ens deixéssim portar per la teoria de la constitucionalitat o anticonstitucionalitat del problema, perquè creiem que és un assumpte que encara està sobre la taula i que es pot reconsiderar. O sigui que per coherència —ho repeteixo—, nosaltres retirem la nostra esmena de supressió i votarem, si és que es manté, la del Grup Socialista, que permet la creació de col·legis d'àmbit català per a totes les professions.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : L'esmena següent és l'esmena número 75, anteriorment número 35, del Grup parlamentari de Convergència i Unió. Per a defensar-la, té la paraula la Diputada senyora Helena Ferrer.

La Sra. FERRER I MALLOL : Senyor President, senyores i senyors Diputats, aquesta és una esmena que el nostre Grup parlamentari ha presentat com a conseqüència del Dictamen del Consell Consultiu i per evitar un possible motiu d'inconstitucionalitat. La nostra esmena canvia l'obligatorietat per la possibilitat de formar un col·legi a Catalunya pels professionals integrats en un col·legi únic d'àmbit estatal quan hi són incorporats a través d'una delegació radicada a Catalunya.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Algun torn en contra? Passem, doncs, ja que no hi ha torn en contra, a l'esmena següent, que és la número 76, anteriorment 140, del Grup Socialista.

Per a defensar-la té la paraula el Diputat senyor Casares.

El Sr. CASARES (*de l'escó estant*): Retirem aquesta esmena perquè únicament té, bàsicament, una correcció gramatical i, en canvi, el problema de concepte està contingut en l'esmena 78, la qual, en principi, voldríem defensar i donar-hi una explicació.

El Sr. PRESIDENT : Bé, doncs, retirada aquesta esmena 76 passem a l'esmena número 77, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, que el senyor Valentín defensarà en nom d'aquest Grup.

El Sr. VALENTÍN-FERNÁNDEZ : Señor Presidente, señoras y señores Diputados, ésta es una enmienda que también es consecuencia del Dictamen del Consell Consultiu. Nosotros pensamos que el seguimiento de los razonamientos dados por el supremo órgano consultivo de Catalunya es algo extraordinariamente importante y nuestra postura habitual es

la de un acatamiento a lo que suele opinar el Consejo Consultivo. Lo que pasa es que en este caso concreto, nosotros pensamos que no es necesario llegar a la supresión completa del apartado segundo de la Disposición Transitoria que estamos actualmente examinando, si se introducen determinadas modificaciones en dicho apartado segundo. Nosotros vemos cuales son los razonamientos del Consell Consultiu. ¿Cuáles son? Esencialmente, dos. De un lado, una contradicción dentro de la propia Ley, interna de la propia Ley, cual sería la contradicción entre esta Disposición Transitoria, apartado segundo, y el artículo primero de la Ley, toda vez que el artículo primero de la ley habla de que la Ley rige para aquellos colegios que tengan su actividad íntegramente dentro del territorio de Catalunya. Esto por un lado. Y por otro lado, una contradicción con el Estatuto, en el sentido de que el propio Estatuto establece como competencia exclusivamente aquellos colegios que tienen su actividad plenamente en el territorio de Catalunya. Hay algunos otros razonamientos que son complementarios de éstos, pero, en realidad, éstos, junto con otro que voy a explicar a continuación, son los fundamentales del Consell Consultiu. Y este otro argumento es que sería una imposición vinculante a los colegios de ámbito estatal en el sentido de obligarles a una segregación de ese colegio y la conversión en un colegio a partir de la delegación de ese colegio que esté radicada en Catalunya.

Pues bien, nosotros pensamos que esto pudiera salvarse, y para que pudiera salvarse justamente uno de los elementos sería precisamente por la enmienda que nosotros hemos presentado, que es añadir un inciso que diga : «sens perjudici del manteniment de la seva col·legiació actual». Es decir, que si se introduce esto no se obliga a ningún colegio de ámbito estatal a constituirse en colegio a partir de, únicamente, su delegación radicada en Catalunya, sino que se posibilita lo que pudiéramos decir una doble colegiación. Por un lado, el mantenimiento de la colegiación en el colegio de origen estatal, y de otro lado la colegiación a partir del colegio que se constituya en Catalunya a partir de la entrada en vigor de la presente Ley. Esto es al respecto de nuestra enmienda.

Nosotros, a título de argumentar precisamente en un sentido de la máxima prudencia política respecto a las posibilidades de abrir un flanco de inconstitucionalidad en la Ley, diríamos —aunque esto no es territorio de esta enmienda— que quedaría todavía más redondo —y por eso ya anunciamos nuestro voto favorable en este mismo momento— si además se sustituye el criterio de obligatoriedad, que actualmente se contiene en el Dictamen, el «habrán de», por el criterio de voluntariedad que está contenido en una enmienda del Grupo de Convergència i Unió que nosotros, en este momento, anunciamos que votaremos favorablemente. Es decir, combinando el criterio de voluntariedad que se contiene en la enmienda de Convergència i Unió más la introducción de este inciso a que antes me he referido, nosotros creemos que respetamos el espíritu esencial del Dictamen del Consell Consultiu y, por otra parte, salvamos la sobrevivencia de este apartado segundo de la Disposición Transitoria Segunda del Dictamen que estamos discutiendo.

Nada más. Muchas gracias, señor Presidente; muchas gracias, señoras y señores Diputados.

El Sr. PRESIDENT : Segueix ara l'esmena número 78,

abans 37, del Grup Socialista.

Per a defensar-la té la paraula el senyor Casares.

El Sr. CASARES : Senyor President, senyores i senyors Diputats, estem davant d'un problema important, però d'una certa complexitat, que pot fer tal vegada que ens desorientem una mica davant les diferents posicions que cada Grup planteja aquí. Aleshores jo em permeto recordar-los que el gran problema que se'ns va presentar i que s'havia presentat ja, naturalment, al Consell Executiu en elaborar aquest Projecte de Llei, era de decidir què es feia amb aquells col·legis professionals —no gaires, però alguns d'importants— que hi ha a Catalunya i que són d'àmbit estatal.

La voluntat de tots els Grups, la voluntat de la Llei, era que a Catalunya tots els professionals s'agrupessin en col·legis d'àmbit català, de competència estrictament catalana. Aleshores, davant d'aquest problema, hi havia el dubte de deixar aquesta situació tal com estava i no incloure aquests professionals inscrits en col·legis d'àmbit estatal en la llei de col·legis professionals, o, en l'extrem contrari, dir que aquests col·legiats han de constituir col·legis catalans.

Aquest era el problema, un problema que, d'entrada, tothom va veure clar, ningú no va veure que pogués haver aquí cap qüestió de possible inconstitucionalitat, i així es va acordar en la Comissió corresponent. Jo no puc recordar en aquest moment si Centristes tenia respecte a això alguna opinió matisada o divergent, però, de fet, era així com va quedar. Aleshores, el Consell Consultiu ens ve amb un Dictamen i ens posa alguns escrúpols. Jo diria que el Consell Consultiu no diu exactament que si haguéssim tirat endavant aquesta redacció hauríem entrat en inconstitucionalitat; jo diria que no ho diu. Només es limita a assenyalar que perquè això no fos inconstitucional caldria —diu—, en tot cas, respectar l'organització del col·legi d'àmbit estatal, encara que pugui donar-se una innecessària i parcial coincidència.

Doncs bé, de la lectura del text, tal com havia sortit de Comissió, això era exactament així, perquè l'únic que es pretenia no era que quedessin dissoltes les delegacions a Catalunya dels col·legis d'àmbit estatal, sinó que aquells professionals que estan inscrits en aquestes delegacions, al mateix temps haguessin de constituir un col·legi d'àmbit català.

Per això, nosaltres vam creure que era convenient, per a treure tota sospita d'inconstitucionalitat, fer un redactat que, tot mantenint la mateixa Disposició Transitòria, en la qual s'estableix el deure —nosaltres d'aquest problema, en dèiem el de «poder, podran o hauran»—, tot establint el deure, al final quedés molt clar que tot això es faria sens perjudici de la col·legiació d'aquests professionals en un col·legi d'àmbit estatal. I nosaltres estem per la correcció d'aquest punt de vista. Això ens sembla clar i incontrovertible, perquè, si no, vegin vostès què és el que es deriva de l'article 9 23 de l'Estatut.

L'article 9 23 de l'Estatut ens dona una competència exclusiva, i, atenció!, no solament en matèria de col·legis professionals, sinó també en matèria d'exercici de professions titulades. Per tant, a nosaltres ens semblava que era absolutament incontrovertible que des del Parlament de Catalunya es pogués dir a tots els professionals que hi ha a Catalunya : vostès, pel fet d'exercir a Catalunya, hauran de constituir un col·legi d'àmbit català. I això no implica de cap manera que es mantingui la seva vinculació amb un col·legi d'àmbit estatal

que els legitima per a exercir en les condicions que se'ls assenyalen en el territori que hi ha fora de Catalunya.

Dit això, és una posició que podríem anomenar, si vostès volen, acadèmica, en relació amb aquest problema —la qual, per a nosaltres, avalaria d'una manera suficient el manteniment de la nostra proposta i de la nostra esmena—, hem meditat sobre el que significa l'esmena de Convergència i Unió, en la mesura que aquesta esmena substitueix l'obligatorietat de constituir-se en col·legis d'àmbit català, amb la possibilitat, és a dir —per a dir-ho d'una manera entenedora i clara : els senyors registradors de la propietat, els senyors enginyers de camins, canals i ports—, ara, a partir de l'aprovació d'aquesta Llei, s'haurien pogut trobar en l'obligatorietat de fer un col·legi català o bé, si no és així, si seguim, diguem-ne, pel camí que marca l'esmena de Convergència i Unió, el que podran ara és decidir-ho ells, i en la mesura que ho decideixin, ho faran o no ho faran.

El que jo vull assenyalar és una cosa : que si decideixen de fer-ho, no per això s'haurà resolt o s'haurà esbandit l'escrúpol o el dubte d'anticonstitucionalitat que hi podria haver. Ara, el que sí que queda clar és que el risc d'una incomoditat entre el si, diríem, d'un col·lectiu de professionals, queda molt allunyat, aquest problema.

Des d'aquest punt de vista, i pensant que l'important és que cada corporació arribi a tenir aquella situació legal que li vagi millor, hem arribat a pensar que això seria el més convenient; sobretot en tant que, aquesta fórmula, jo diria que no significa una renúncia, gens ni mica, ni l'acceptació d'una limitació en una competència exclusiva nostra; sinó que, precisament des d'aquesta competència exclusiva, nosaltres obrim a un grup de professionals la possibilitat que s'acullin o no a constituir un col·legi d'àmbit català.

És per aquest motiu que nosaltres, consegüentment, retirem aquesta esmena, i votarem a favor de la fórmula combinada entre l'esmena de Convergència i Unió, que permet la possibilitat, i l'esmena del PSUC, que dona una redacció semblant a la que nosaltres teníem, però que, potser gramaticalment, és més correcta.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Finalment, hi ha un vot particular del Grup parlamentari de Convergència i Unió, que té el número d'ordre 79.

La Sra. FERRER I MALLOL : Senyor President, el retirem.

El Sr. PRESIDENT : Retirat.

Podem procedir, doncs, a les votacions. A l'apartat primer d'aquesta Disposició Transitòria no hi ha cap esmena.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el Dictamen, poden posar-se drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

L'apartat primer de la Disposició Transitòria ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

Passem ara a les votacions corresponents a l'apartat segon. Primerament, les esmenes 72 i 73, idèntiques, del Grup parlamentari de Centristes, proposen la supressió de tot el text de l'apartat.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha quedat rebutjada per 9 vots a favor, 106 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar l'esmena número 75, abans 35, del Grup parlamentari de Convergència i Unió. Voldria, però, que em precisessin si, realment —perquè els Diputats sàpiguin què es vota—, l'apartat dos quedarà acabat amb la frase «podran formar un sol col·legi», o bé si també seguirà el segon paràgraf, allà on diu «en cap cas la creació d'aquest col·legi no podrà afectar els drets adquirits». Senyora Ferrer?

La Sra. FERRER I MALLOL : Es tracta només de canviar les paraules «han de» per «podran», i de suprimir el començament en el mateix termini. L'esmena només...

El Sr. PRESIDENT : Però la resta continua?

La Sra. FERRER : La resta continua.

El Sr. PRESIDENT : És que jo tenia els meus dubtes, però en el document que tenim tots a les mans hi ha un punt, i no punts suspensius com... Molt bé, d'acord. Aleshores, s'entén que els senyors Diputats que tenen els documents, que aquesta esmena número 75, després de la paraula final «col·legi», hi ha d'haver punts suspensius, i no un punt final.

Bé, passem, doncs, a votació aquesta esmena en els termes indicats.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat aprovada per 98 vots a favor, cap en contra i 11 abstencions. Alguns Diputats no han pres part en la votació.

Passem ara a votació l'esmena número 77, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. S'entén, però, que el que es vota és simplement l'addició de «sens perjudici del manteniment de la seva col·legiació actual».

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquesta esmena, número 77, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat aprovada per 98 vots a favor, 9 en contra i 12 abstencions. Senyor Capdevila?

(El senyor Luna demana per parlar.)

El Sr. LUNA : Cuestión de orden, señor Presidente. El Grupo parlamentario Centrista quisiera que constase en acta el hecho de que considera que la aceptación de este párrafo segundo a la Disposición Transitoria puede ser contradictorio con los artículos 1 y 7 de la Ley, a la vez que hace notar a la presidencia la existencia del artículo 103 del Reglamento, por si considerase oportuna su utilización.

Muchas gracias, señor Presidente.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. Ho tindrem en compte. Estudiarem després el text final, i, si realment hi hagués una incongruència, procediríem d'acord amb l'article 103.

Bé, ara hem de votar el Dictamen en l'apartat 2, el qual, primerament, havia estat objecte de tota una sèrie d'esmenes.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen per a l'apartat 2, després de les es-

menes intervingudes, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

(L'apartat segon és aprovat per 98 vots a favor, 9 en contra i 12 abstencions.)

Anem a votar ara els apartats tercer, quart i cinquè del Dictamen, d'aquesta Disposició Transitòria, als quals no hi havia esmenes.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acords amb aquests apartats, que es posin dempeus.

Els que hi estan en contra?

Els que s'abstenen en la votació?

Els apartats tercer, quart i cinquè de la Disposició Transitòria han estat aprovats per unanimitat dels presents.

Ara hi ha un vot particular de Convergència i Unió per a mantenir el text del Projecte en el sentit d'incloure una Disposició Transitòria Segona. Senyora Ferrer?

La Sra. FERRER I MALLOL : Senyor President, havent estat aprovada la nostra esmena número 75, retirem, doncs, aquest vot particular.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Retirat.

Podem passar, doncs, a la Disposició Addicional Primera. Al seu apartat primer hi ha dues esmenes de supressió del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat i d'Esquerra Republicana, i una esmena de modificació del Grup de Centristes.

Per a defensar la primera, l'esmena número 81 del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, té la paraula el Diputat senyor Espasa.

El Sr. ESPASA : Senyor President, senyores i senyors Diputats, molt breument per a explicar el sentit de l'esmena del nostre Grup en aquest primer incís de la Disposició Addicional, que és un incís, pensem nosaltres, absolutament superflu en la Llei per tal com només ve a dir que els col·legis professionals de Catalunya tindran en els consells generals de les respectives professions de nivell estatal la intervenció que la legislació general de l'Estat els assigni. Dir això és una pura obvietat; per tant, creiem que caldria suprimir-ho de la Llei perquè, en tot allò que la legislació pugui decidir sobre l'organització de les professions i dels seus col·legis, és evident que afectarà també els col·legis d'àmbit català. En canvi, la presència de l'incís, tal com està redactat en el Projecte de Llei, al nostre entendre, debilita el paper que haurien de tenir els consells generals de col·legis catalans. És evident que, després, la legislació de l'Estat triarà una forma o una altra de representació per invitar els col·legis d'àmbit català a ser presents en els consells generals d'àmbit estatal, però creiem que, si suprimia aquest text, es reforçaria el paper dels consells generals de col·legis de Catalunya, per a tenir una representació única del fet, des del punt de vista professional, del fet únic i diferencial català, mentre que si cada col·legi pot —des de la nostra perspectiva— anar als consells generals d'àmbit estatal, es debilita, si no s'obvia completament, el paper d'única representació dels interessos de tots els col·legiats de Catalunya que pot fer el Consell General de Col·legis de Catalunya.

És per aquesta raó que nosaltres proposem la supressió d'aquest incís, perquè d'aquesta manera, sense envair el que serà competència de la legislació estatal, quant a delimitar quina és

la representació que han de tenir els col·legis catalans en els consells generals d'àmbit estatal, la nostra Llei vindria a reforçar el paper dels consells generals catalans, i vindria, indirectament, a invitar la legislació estatal a prendre en consideració l'existència de la llei catalana, l'existència del Consell General de Col·legis de Catalunya com a òrgan màxim de representació de tots els col·legiats d'aquella o d'aquella altra professió, i, per tant, reforçaríem el fet nacional català, és a dir, el fet diferencial català.

Votar en contra d'aquesta esmena, pensem nosaltres —per dir-ho breument i potser una mica massa brutalment—, és una provincialització o un provincianisme que s'introdueix en aquesta Llei, que, almenys en aquest incís, deixa de ser una Llei amb voluntat de ser una Llei nacional catalana per ser una Llei provinciana, si no provincial.

Moltes gràcies, senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies. Algun torn en contra? La senyora Ferrer per a un torn en contra.

La Sra. FERRER I MALLOL : Senyor President, senyores i senyors Diputats, el nostre Grup parlamentari s'oposa a l'esmena número 151 del Partit Socialista Unificat de Catalunya, de supressió de l'apartat primer de la Disposició Addicional Primera, perquè considera convenient que en aquesta Llei es faci esment de la intervenció que els col·legis professionals de Catalunya continuaran tenint en els consells generals de les respectives professions de nivell estatal.

La relació dels consells de col·legis de Catalunya amb els altres col·legis ja es contempla en l'apartat segon de la mateixa Disposició Addicional Primera.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Ara hi ha l'esmena número 82, d'Esquerra Republicana, coincident amb la que ha estat defensada pel Partit Socialista Unificat. El senyor Casas-Salat?

El Sr. CASAS-SALAT (*de l'escó estant*) : Molt breument per anunciar que nosaltres, per no cansar i no allargar el debat, retirem aquesta esmena. La retirem.

El Sr. PRESIDENT : No ho entenc... (*remor de veus*). Bé, aleshores hi ha ara l'esmena número 83, abans 154, del Grup parlamentari de Centristes, que substitueix la paraula «intervenció» per la paraula «participació».

Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Luna.

El Sr. LUNA (*de l'escó estant*) : La retiramos, señor Presidente.

El Sr. PRESIDENT : Retirada. I ara, a l'apartat segon d'aquesta Disposició Addicional Primera, hi ha una sola esmena, la número 84, millor dit, un vot particular, el número 84 del Grup parlamentari de Centristes, que vol mantenir el text del Projecte.

Per a defensar-lo, té la paraula el Diputat senyor Luna.

El Sr. LUNA : Muy Honorable señor Presidente, señoras y señores Diputados, nuestro voto número 84 tiende a mantener el texto del Proyecto en el apartado segundo de la Disposición Adicional Primera. Y tiende a mantener el texto del Proyecto por cuanto que el texto que resulta del Dictamen de la Comisión puede ser contradictorio con lo que supone el texto de la Disposición Adicional Primera en su apartado primero.

En efecto, en este apartado primero se dice que los colegios profesionales de Cataluña tendrán en los consejos generales de las respectivas profesiones a nivel estatal la intervención

que la legislación general del Estado les asigne. Y el texto del apartado segundo, tal como ha quedado en el Dictamen de la Comisión, dice que las relaciones de los colegios o consejos de colegios de Cataluña con los otros colegios, entidades u organizaciones de la misma profesión de fuera del ámbito territorial de Cataluña, serán establecidas por medio de acuerdos entre las entidades interesadas.

Como ustedes pueden observar perfectamente, así como el primer apartado se refiere a los colegios generales de las respectivas profesiones de ámbito estatal, que se referirá a la Ley la relación que exista entre los colegios de Cataluña y los consejos generales estatales, este párrafo segundo dice que las relaciones de los colegios o consejos de colegios de Cataluña con otros colegios, entidades, organizaciones, etc. de la misma profesión, de fuera del ámbito territorial de Cataluña, serán establecidos por medio de acuerdo. Con lo cual en el primero se dice que lo que diga la Ley, y en el segundo, hablando en términos muy generales, se habla que se relacionarán por medio de acuerdo entre las entidades interesadas.

Es decir, hay una falta de congruencia de este apartado segundo con el apartado anterior, apartado anterior que es de carácter específico y éste de carácter general, y, en ese sentido, nos parece que hay esa contradicción.

En efecto, dada la genérica inconcreción de entidades, organizaciones, etc., otras entidades o organizaciones del texto aprobado en Comisión, lo cual incluye evidentemente también a los consejos generales de ámbito estatal, porque se habla en términos generales, es por lo que nosotros proponíamos esta enmienda de mantenimiento del texto del Proyecto.

Por estas razones, mi Grupo parlamentario presentó este voto particular para mantener el texto del Proyecto.

Sin embargo, señor Presidente, como se trata exclusivamente, mediante este voto particular, de buscar una perfección técnica del texto legal y evitar contradicciones posibles dentro del mismo, nos atrevemos a presentar una enmienda transaccional, entre el texto aprobado en Comisión, tal como figura en el Dictamen de la misma, y nuestro voto particular, que consistiría exclusivamente en anteponer al actual texto del apartado segundo de la Disposición Adicional Primera las palabras siguientes : «Sens perjudici del disposat a l'apartat anterior...», i el resto igual.

Naturalmente, si se admitiera a trámite esta enmienda transaccional decaería este voto particular número 84.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. L'esmena transaccional que proposa el senyor Luna és començar el segon apartat de la Disposició Addicional dient : «Sens perjudici del disposat a l'apartat anterior...» i continuar després «les relacions dels col·legis i consells de col·legis», etc. És que els Grups parlamentaris estan d'acord que s'admeti a tràmit aquesta esmena transaccional? (*Pausa.*) No hi ha objecció. Molt bé, doncs, passarem a votació aquesta esmena transaccional quan hi arribem, i queda retirat el vot particular del Grup de Centristes.

Bé, la primera votació correspon a l'esmena número 81, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, a l'apartat número 1. Esmena de supressió.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 29 vots a favor, 89 en contra i 2 abstencions.

Passem ara a votació el text del Dictamen de l'apartat primer d'aquesta Disposició Addicional Primera.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen ha quedat aprovat, l'apartat 1 de la Disposició Addicional Primera, per 92 vots a favor, 29 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar l'esmena transaccional al segon apartat d'aquesta Disposició Addicional Primera, l'esmena transaccional presentada pel Diputat senyor Luna.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena transaccional ha estat aprovada per 104 vots a favor, cap en contra i 17 abstencions.

Bé, entenem que havent-se aprovat aquesta esmena transaccional, queda aprovada la resta del text del Dictamen, perquè sola no hauria tingut cap sentit.

Passem ara a la Disposició Addicional Segona, a la qual hi ha una sola esmena, l'esmena número 85, 160 de la numeració anterior... No, perdó, això és una disposició nova. A la Disposició Addicional Segona no hi ha cap esmena; per tant, podem votar el text del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen de la Disposició Addicional Segona ha quedat aprovat per la unanimitat dels presents.

I ara hi ha l'esmena núm. 85, abans 160, del Grup parlamentari de Centristes, que proposa una nova Disposició Addicional (*El senyor Luna demana la paraula.*) Senyor Luna?

El Sr. LUNA : Señor Presidente, aprobado el apartado segundo de la Disposición Transitoria, consideramos que, como el contenido de nuestra enmienda era sobre esa materia, ha podido decaer.

El Sr. PRESIDENT : Bé, doncs, decaiguda?

El Sr. LUNA : Y, en cualquier caso, si no fuera decaída...

El Sr. PRESIDENT : Bé, aleshores, ja ens queda només per votar la Disposició Final segons el text del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Que hi estiguin en contra?

Els que s'abstinguin?

La Disposició Final ha quedat aprovada per la unanimitat dels presents, i ara, finalment, el nom de la Llei.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el nom de la Llei, que es posin dempeus.

Els que hi estiguin en contra?

Els que s'abstenen?

El nom de la Llei ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

Algun Grup parlamentari desitja explicar el vot? (*Pausa.*)

La senyora Ferrer, en nom del Grup de Convergència i Unió.

La Sra. FERRER I MALLOL : Senyor President, senyores i senyors Diputats, la Llei de Col·legis Professionals que acabem d'aprovar ha tingut una elaboració llarga; el Projecte presentat pel Govern de la Generalitat el mes de juliol de 1981 va ser objecte de cent seixanta-sis esmenes, que afectaven gairebé cada punt de cada article i que evidenciaven posicions molt divergents en aspectes essencials del Projecte de Llei.

La Ponència, nomenada el 30 de setembre de 1981, va anar estudiant les diverses esmenes i va arribar a uns textos transaccional per a la majoria d'articles, alguns recomanats per unanimitat, i d'altres per majories diverses, segons els articles. Per als articles com el 16, que regulen la composició i el funcionament dels consells de col·legis de Catalunya, que només havien obtingut un acord majoritari de fons en Ponència, es va aconseguir en el debat en Comissió una redacció que va poder tenir una majoria de vots, majoria que s'ha mantingut en el Ple. Abans d'arribar al Ple, però, el text aprovat per la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana, el mes de juny d'enguany, ha passat pel Consell Consultiu.

Com a conseqüència del Dictamen del Consell Consultiu, els diversos Grups parlamentaris hi han fet noves esmenes, algunes de les quals estaven relacionades amb esmenes reservades per al Ple, cosa que ha fet més difícil arribar a acords.

Estem contents del resultat final, perquè entre tots els Grups parlamentaris hem millorat la redacció original del Projecte de Llei sense fer-li perdre, però, el seu esperit de reconeixement de la major edat dels col·legis professionals, que es tradueix en l'autonomia que se'ls reconeix per a elaborar i aprovar els seus estatuts.

La Llei es limita a assenyalar quines són les qüestions que han de regular necessàriament els estatuts, a fi que els col·legis, en el seu funcionament, no es trobin en un buit legislatiu, però els deixa en llibertat d'elaborar-los en la forma que cada professió col·legiada consideri més adequada a les seves peculiaritats.

D'altra banda, la Llei assegura la legalitat dels estatuts aprovats pels col·legis, exigint la comunicació al Departament de Presidència del Govern de la Generalitat del text dels estatuts i de les seves modificacions, per a la seva inscripció, prèvia qualificació de la legalitat, i posterior publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat*.

En conjunt, doncs, estem contents del text aprovat, perquè considerem que és prou flexible perquè es pugui adequar a les necessitats dels diversos col·legis professionals.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : En nom del Grup Socialista, el Diputat senyor Casares.

El Sr. CASARES : Senyor President, senyores i senyors Diputats, en el tràmit d'explicació de vot i en nom del Grup Socialista, em correspon de resumir breument alguns dels motius que han orientat el sentit del vot d'aquest Grup, i, en definitiva, tots els motius que justifiquen que nosaltres hàgim donat la nostra aprovació global a la redacció definitiva d'aquesta Llei, amb algunes —poques— reserves respecte del resultat final.

Cal dir, en primer lloc, que, davant de la possibilitat d'exercir una competència exclusiva sobre col·legis professionals, reconeguda en l'article 9.23 del nostre Estatut, que obligava,

si s'exercia, a entrar en un terreny molt complex i ple d'interessos contradictoris, calia plantejar-se l'alternativa d'intentar fer aquesta Llei o de no fer-la.

El Grup Socialista creu que l'opció de fer la Llei, presa pel Govern, era la bona. Tant és així, que nosaltres teníem també quasi enllestida una proposició de llei quan, al juliol del 1981, va ser presentat aquest Projecte. Ara bé, això obligava a una reflexió prèvia sobre el model de col·legis professionals que havíem d'afavorir des del Parlament de Catalunya.

Malgrat el que s'ha dit i el que molts creuen, aquesta Llei no és una llei exclusivament tècnica; al contrari, aquesta Llei exigeix haver resolt una sèrie de problemes de caire polític que nosaltres vèiem plantejats en forma d'elecció adequada, o si vostès ho volen, d'elecció equilibrada entre les alternatives següents.

Primera, decidir entre afavorir interessos públics majoritàriament, o interessos privats.

Segon bloc : funció tutelar de l'Administració en el seu degut punt, o radicar l'autonomia funcional dels col·legis.

Tercer bloc de problemes : reserva del monopoli professional, és a dir, del corporativisme estamental, o bé permeabilitat en el funcionament dels col·legis.

I, quart bloc : manteniment de la dependència amb les organitzacions professionals de l'Estat, és a dir, els consells generals, o absoluta autonomia territorial.

Segons el nostre punt de vista, el Projecte de Llei que va enviar el Govern a aquest Parlament no era satisfactori; no ho era en alguns punts molt importants, i, a més, tècnicament, tenia, al nostre parer, grosses deficiències. En concret, el Projecte, inicialment, patia de dos defectes. Patia d'una concepció dels col·legis excessivament privatista i exageradament gremialista. Era privatista en la mesura que ignorava quasi totalment que els col·legis professionals són corporacions de dret públic per molt que així es reconegués en el text, i venia a considerar-los —inicialment, insisteixo— quasi com a associacions privades. Era gremialista en tant que reforçava l'autonomia funcional dels col·legis fins al punt que es corria el perill que es poguessin erigir —els col·legis, evidentment— en zones reservades per als que haguessin ja aconseguit entrar en els col·legis.

Aquestes línies ideològiques, sobretot la primera, la del sentit privatista, eren, segurament, conseqüència d'un cop de pèndul que es volia imprimir per a compensar la legislació de l'època de la dictadura, que havia estat fortament intervencionista i centralista, però la concepció, o la filosofia, com s'acostuma a dir, que hi havia a sota del Projecte de Llei era igualment objectable des de la legalitat democràtica, i des de la perspectiva autonòmica, i això es manifestava en casos —i vull esmentar-ne alguns exemples, per a no deixar aquesta enumeració en mera retòrica—, que serien els següents. Primer, en el fet de deixar que els col·legis poguessin aprovar amb absoluta autonomia els seus propis estatuts; així estava en el Projecte de Llei. Segon, en la mínima intervenció del poder públic en la vida col·legial. Tercer, en l'escassa consideració de l'interès general o interès públic. I, quart, en la possibilitat de posar condicions o barreres per a l'ingrés en un col·legi.

Enfront d'aquesta concepció, el Grup Socialista va participar amb gran interès en els treballs de la Ponència i de la Comissió i va presentar una gran nombre d'esmenes; va demanar, al

mateix temps, el parer de molts col·legis professionals, que li varen adreçar el seu punt de vista. Cal dir que tots els Grups van participar amb el mateix interès, i amb moltes esmenes, en els treballs de Comissió i de Ponència. Aquest esforç de coincidències va donar lloc al fet que es modifiquessin o es rebaixessin algunes d'aquelles característiques que he denunciat. Finalment, s'ha trobat un model de col·legis que, als nostres ulls, resulta satisfactori, tot i que nosaltres hauríem volgut veure'l més aproximat a les nostres propostes.

Com s'ha manifestat aquest progrés? S'ha manifestat, per exemple, primer, en el fet d'establir un procediment de qualificació de la legalitat dels estatuts dels col·legis i dels consells de col·legis, amb registre i publicitat. Un precepte molt important, que ve a omplir una llacuna greu del Projecte de Llei.

Segon, en el fet —que no ha estat del tot desenvolupat— que s'hagi pogut admetre una certa labor, una certa facultat de tutela de l'Administració sobre els col·legis, sobretot en tot allò que són processos d'agregació i de dispersió dels col·legis. A nosaltres ens hauria agradat que aquesta facultat de tutela, de vetllar pels col·legis, hagués quedat consagrada en la Llei.

En tercer lloc, destacant la necessitat d'una constant preocupació, des dels mateixos col·legis, pels interessos dels destinataris dels serveis professionals.

En quart lloc, procurant que els requisits que s'assenyalin, des dels mateixos col·legis, per tal d'integrar-s'hi, no puguin resultar abusius i convertir-se en barreres per a les joves promocions. Aquí, igualment hem d'assenyalar que nosaltres hauríem vist amb gran satisfacció que una de les nostres esmenes importants hagués trobat acolliment —li han faltat escassament uns pocs vots— per tal que no hagués estat necessari entrar en una interpretació del que actualment són l'article 8 i l'article 10.

En cinquè lloc, establint per als consells de col·legis un sistema de presa d'acords que resulti respectuós per als col·legis comarcals, que evidentment cal mantenir, però que eviti la paralització de la voluntat de la gran majoria de professionals.

Per a acabar, voldria dir que, a desgrat de les possibles deficiències que es puguin trobar en la Llei que hem aprovat, nosaltres, el Grup Socialista, la valorem positivament com un instrument útil per a la construcció d'una societat cada vegada més racional i democràtica, i al moment de la seva aprovació, jo, personalment i com a professional que sóc, ho faig amb una certa emoció. Emoció en imaginar que aquesta Llei ve a resultar com un homenatge a molts d'aquells col·legis catalans que durant tants anys van ser en aquest país veritables illes democràtiques en el si del sistema polític de la dictadura, i, voldria afegir-hi, homenatge a alguns dels seus degans, que molts, molts dels qui som aquí, segurament, retenim encara entranyablement en la nostra memòria.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Alguna altra explicació de vot? *(Pausa.)* Pel Grup d'Esquerra Republicana, el Diputat senyor Casas-Salat.

El Sr. CASAS-SALAT : Senyor President, senyores i senyors Diputats, amb quatre paraules, al més breument possible, els faré l'explicació de vot.

Amb la votació que acabem d'efectuar, ha quedat aprovada la Llei de Col·legis Professionals, i amb aquest tràmit hem fet ús de la competència exclusiva que és prevista en l'article 9 23

de l'Estatut d'Autonomia.

Em voldria felicitar de la tasca realitzada, com em vaig felicitar quan es va aprovar, en aquesta mateixa Cambra, la Llei de Fundacions Privades Catalanes. Ara bé, crec que, malgrat que s'ha treballat molt sobre el Projecte de Llei, i s'hi han introduït moltes esmenes, que han estat millores, de tots plegats, no ha sortit un text que pugui preveure totes les situacions possibles de l'àmbit que hauria de contemplar aquesta Llei. I, per tant, hi haurà professionals que no se'n sentiran pas satisfets.

Tal vegada hi hagi un vici d'origen en redactar el Projecte : que potser s'hauria d'haver donat més audiència als col·legis existents, però, amb tot, crec que les dificultats s'haurien mantingut, encara que més atenuades, ja que és molt difícil situar dintre d'un mateix àmbit les professions, la titulació universitària clàssica, per dir-ho d'alguna manera, i les que han nascut a la vida moderna per les seves necessitats i les que han sortit més tard, venint dels sindicats verticals de l'antic règim, que va fomentar, com tots sabem, el corporativisme com a via de representació en la democràcia orgànica. Els problemes professionals d'uns i d'altres són tan diferents que ens han obligat a treballar buscant allò que, en abstracte, pot afectar totes les professions, procurant, a la vegada, donar el màxim de funcionalitat i operativitat a la Llei.

Així, Esquerra Republicana de Catalunya hi ha introduït, entre moltes, una esmena de caire general que ha estat assumida pel conjunt de la Comissió, que permet considerar els col·legis, en les seves relacions amb la Generalitat, en un doble aspecte : l'institucional, com a corporacions, i els aspectes purament professionals, que seran sempre resolts pel Departament de Presidència de la Generalitat, segons s'adreci, i s'adreçaran en altres als Departaments que els correspongui segons la seva professió respectiva.

Altres esmenes, en aspectes puntuals, han estat plenament assumides i han millorat aspectes parcials de la Llei. Altres, no hem aconseguit pas que hagin pogut ser tingudes en compte, malgrat que nosaltres consideràvem que era necessari; per exemple, la possible llibertat de col·legiació, necessària, creiem nosaltres, per raons que no repetiré, en què hem coincidit amb el Partit Socialista Unificat de Catalunya. I, després, en la Disposició Transitòria Segona, en què nosaltres volíem veure fins on arribava el sostre de la nostra autonomia, quan hem retirat la nostra esmena per donar suport a la socialista, cosa que no hem aconseguit plenament.

També voldria explicar aquí per què hem votat en contra de l'esmena socialista, que fa referència a les funcions dels col·legis professionals, i que representa una addició, perquè ha estat aprovada, i és un nou article, 4 bis. No ho he fet en el seu moment perquè no volia allargar aquest debat que ja ha estat per si prou llarg; ara bé, creiem que per funcionalitat, en una llei tan àmplia, és millor no detallar massa, malgrat que en l'últim incís de la proposta socialista es posi el clàssic afegitó que totes les altres funcions que siguin beneficioses per a la professió seran tingudes en compte.

Ara bé, per acabar, voldria fer esment de dos aspectes que em preocupen : el primer és si també aquest text del nostre Parlament serà objecte de recurs d'inconstitucionalitat pel Govern de l'Estat, o bé si es respectarà el sostre autonòmic que nosaltres tractem d'establir. L'altra qüestió és si més endavant no se'ns suggerirà que cal adequar-la a una llei marc, en

funció d'una possible harmonització.

I, per últim, voldria fer esment que crec que la present Llei, pel seu objecte, els col·legis, haurà d'ésser perfeccionada, potser en forma reglamentària, o bé amb una altra llei que tracti de l'exercici de les professions titulades, aspecte també previst en l'article 9.23 del nostre Estatut. No oblidem les transformacions que estem vivint, i a través de la història les transformacions que han sofert les corporacions col·legials, nascudes a l'Edat mitjana, per a ensenyar una professió i controlar la vida econòmica del moment, i que van arribar a ésser un vertader model que es trencà amb la revolució francesa, desapareixent, llavors, pràcticament. I no és fins a mitjan segle XIX que tornen a renéixer des del punt de vista purament professional, paral·lelament al moviment sindical, i són magnificades més tard per interessos polítics, que a mi no m'agraden, per alguns dictadors.

Ara estem en un altre moment, que contempla un present de llibertat que cal assumir, i un futur que va de cara a les entitats supranacionals, i que obligarà, indefectiblement, a una necessària adequació, i això voldria que fos tasca nostra, quan es fa referència a Catalunya.

Amb tot, espero que aquesta Llei durant aquest termini, durant el temps que pugui tenir de vida, funcionarà, perquè hem tractat de donar-li un criteri de funcionalitat i d'operativitat possible.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Per a explicació de vot, té la paraula la Diputada senyora Sallés.

La Sra. SALLÉS : Senyor President, senyores i senyors Diputats, molt breument, perquè crec que ja hem debatut molt aquesta Llei, crec que també tots els Grups parlamentaris hem fixat molt clarament la nostra posició al llarg del debat, que ha durat força hores —més, probablement, del previst—, però sí que voldríem dir que nosaltres estem, en definitiva, satisfets del conjunt de la Llei.

Evidentment la Llei podia ser molt millor, podia respondre molt més a les necessitats que en aquest moment tenen els col·legis professionals, podia respondre més a aquesta idea que ja en la meua intervenció anterior he marcat, que cada vegada les professions són menys liberals i, en canvi, són més corrents els professionals que treballen en una empresa, que treballen al servei de l'Administració, que, per tant, les seves necessitats i les necessitats d'aquests col·legis han de ser molt diferents a les actuals, però, malgrat tot, creiem que la Llei, tal com ha quedat redactada definitivament, serveix per a començar a posar en pràctica el principi constitucional que l'estructura i el funcionament dels col·legis, que han de ser democràtics.

Per això, nosaltres hem votat afirmativament, perquè suposa, sobretot, un avenç respecte a la situació anterior, suposa un avenç respecte a la Llei del 74, modificada posteriorment per les Corts democràtiques l'any 78, però que, en definitiva, li queden encara vells hàbits col·legials. Sobretot, aquesta Llei suposa l'acabament del proteccionisme de l'Administració sobre els col·legis, i un control administratiu que més que control era una vertadera intromissió en la vida col·legial. Nosaltres no hem votat l'esmena socialista, que demanava que la Generalitat vetllés perquè els col·legis professionals adequin llur activitat als seus objectius legals i estatutaris,

perquè la paraula «vetllar» ens ha semblat molt poc exacta, ens ha semblat una paraula molt vaga. Llavors, després de la situació anterior, dels quaranta anys anteriors que hem passat, en què els col·legis han demanat constantment autonomia, en què, encara que com a corporació de dret públic l'Administració tingués una intervenció, no fos, però, una intromissió en les seves decisions, com ha vingut passant, creiem que la paraula «vetllar» era massa genèrica, que si s'hagués fet una formulació molt més exacta, que hagués dit exactament en què consistia, no haguéssim tingut cap objecció a votar-la, però mai amb un terme tan general.

D'altra part, creiem així mateix que la Llei ha estat molt respectuosa —i nosaltres ens congratulem d'això— amb el reconeixement i el respecte dels drets sindicals i d'associació dels professionals. Això també és un avenç molt clar respecte a la llei anterior. Així mateix hem quedat satisfets de com ha quedat redactat el tema del consell de col·legis.

Hem discrepat i continuem discrepant en el tema de com s'han de prendre aquests acords. Nosaltres continuem pensant —i no reproduiré aquí la intervenció del Diputat senyor Valentín, del Diputat del meu Grup parlamentari—, creiem que la democràcia funciona per majories. Nosaltres no pretem donar a ningú patents de democràcia, com tampoc no ens agrada que ens les donin. Creiem que en una democràcia tothom ha d'opinar lliurement, i no per això s'han de posar etiquetes de qui és més o menys democràtic. El que sí que creiem és que la democràcia no admet adjectius, i que només hi ha un tipus de democràcia, i la democràcia, mentre no s'inventi res millor, sempre, normalment, suposa que els acords es prenen per majoria, i tota la resta hem vist que hi ha moltes democràcies que tenen adjectius posteriors —alguns els coneixem sobrerament— i aquestes democràcies no ens agraden.

De tota manera, respectem el fet actual de l'existència de diversos col·legis a Catalunya d'una mateixa professió, creiem que els més afectats, probablement, per aquesta Llei, en aquest sentit, seran els col·legis d'advocats, que són els més nombrosos —n'hi ha catorze, a Catalunya—, i respectant la situació actual, no per això hem de privar-nos de dir que creiem que la situació ideal seria la d'un sol col·legi. Això revitalitzaria la vida professional i donaria molta més força als col·legis, si realment hi hagués un sol col·legi a Catalunya per a cada professió. Nosaltres no volem, amb aquesta Llei, de cap manera, ni acabar amb els col·legis petits, com d'alguna manera s'ha intentat comentar, ni tan sols fer-los la vida impossible, com també quasi s'ha vingut a dir avui. Nosaltres el que volem és que s'iniciï un procés, i que de mica en mica aquests col·legis es vagin integrant en un únic col·legi de Catalunya, que no serà el col·legi de Barcelona per a tot Catalunya, sinó que serà el col·legi de tots els professionals de Catalunya, sigui on sigui radicada la seva seu, sigui a Barcelona o sigui en un altre lloc.

Tampoc no estem d'acord amb l'expressió que hem sentit aquí que el consell de col·legis seria un col·legi de col·legis. Realment, nosaltres creiem que el consell de col·legis serà un col·legi de tots els col·legiats de Catalunya, d'alguna manera; no serà una espècie de supercol·legi que pugi per damunt dels altres, sinó que serà un consell on tots els professionals estarem representats, i que, per tant, partint d'aquesta base, no de-

fensant interessos petits, d'una població petita, sinó defensant els interessos generals de la professió seria molt més lògic fer-ho des d'un únic col·legi de Catalunya que no des de diferents col·legis.

Així mateix, crec que aquests són els punts bàsics en què nosaltres hem basat el vot afirmatiu a aquesta Llei, junt amb el tema de l'habilitació, perquè també considerem molt important el fet que es pugui habilitar qualsevol professional perquè pugui actuar en qualsevol altre col·legi de Catalunya. I en definitiva, torno a repetir que creiem que és una llei vàlida en una situació democràtica, i sobretot, que és una llei que serà vàlida per a la Catalunya autònoma.

I el que jo crec que aquesta Cambra sí que ha de fer i ha de tenir present, és que s'ha de fer una llei de professions habituals.

El Sr. PRESIDENT : Per a explicació de vot, en nom del Grup de Centristes, té la paraula el Diputat senyor Luna.

El Sr. LUNA : Muchas gracias, señor Presidente. Señoras y señores Diputados, esta Cámara acaba de aprobar una ley políticamente importante, una ley que determina el desarrollo de una competencia autonómica, por una parte, y una ley que afecta a una multitud de ciudadanos que se inscriben en los colegios profesionales. Por eso deseamos que el desarrollo de la competencia autonómica que se hace a través de esta Ley haya sido lo suficientemente adecuado para que la aplicación de esta Ley sea acertada y sea también operativamente no conflictiva. Y sea operativamente no conflictiva la aplicación de esta Ley, a pesar de las contradicciones internas que hemos intentado poner de relieve, a pesar de las posibles incongruencias, y a pesar de aquellas cuestiones que dentro de la Ley —y no eran muchas— no contaban con nuestro acuerdo.

Es cierto, como se ha dicho por algún señor Diputado que me ha precedido en el uso de la palabra, que el proyecto de ley inicial contenía, a juicio de muchos grupos parlamentarios, una serie de imperfecciones. Todos los grupos parlamentarios nos hemos esforzado en introducir a través de las enmiendas mejoras, en la intención de cada uno, respecto del texto de la ley. Probablemente, en gran parte la imperfección del texto inicial, presentado por el Consell Executiu, se debía a la falta de conocimiento previo —probablemente, digo— de la realidad colegial, porque como ustedes recordarán, el Consell Consultiu intentó aparentar una consulta con los colegios profesionales, consulta que fue sólo una apariencia de consulta, porque presentó como proyecto un texto distinto al que había presentado a los colegios para su examen, lo que motivó una multitud de telegramas, como todos los señores Diputados recuerdan. Y quizá si el Consell Executiu hubiera tenido más en cuenta la realidad colegial, podríamos haber tenido una ley, desde el principio, mucho más concorde con la misma.

Por otra parte, esta Ley de alguna manera es contradictoria políticamente, y contradictoria políticamente porque así lo demuestran las muy diferentes y alternativas mayorías que se han formado hoy en la Cámara. Distintas, alternativas, y a veces contrastantes mayorías, respecto de las cuales no quiero dejar de indicar, porque es una curiosidad, pero políticamente muy importante, que el Grupo del Gobierno, el Grupo que apoya al Gobierno, no ha coincidido con mucha frecuencia con algunos otros grupos parlamentarios a los que el Grupo del Gobierno solicita con mucha frecuencia ayuda para sacar

adelante las cuestiones que presenta ante el Parlamento. Esto indica una contradicción interna de la Ley, esto indica que estas mayorías alternativas y muy diferenciadas ponen en una situación bastante nueva, diría yo, en ocasiones, al propio Parlamento de Cataluña.

Finalmente, quisiera terminar con una consideración que ya ha sido objeto por mi parte de una afirmación anterior : el Conseller de Justícia, cuya ausencia, en este momento, lamento, criticaba la legislación estatal por centralista. Esta Ley puede ser centralista, esta Ley —porque se diga lo contrario no es así—, puede ser incluso una ley anticomarcalista. Aquí, en el Parlamento, nos llenamos la boca, con mucha frecuencia, de comarcalismo, pero muy pocas veces aplicamos el comarcalismo a la realidad. Esta Ley puede ser una ley que ponga en situación realmente preterida a algunos colegios profesionales, sobre todo en el apartado correspondiente a los consells generals de col·legis de Catalunya.

Pero a pesar de estos inconvenientes repito que esta Ley es una ley importante, es una ley que ha suscitado el trabajo de todos los grupos parlamentarios con ilusión, y es una ley que a pesar de estas deficiencias esperemos que indique un desarrollo adecuado de la competencia autonómica de la Generalitat, y que sea una ley que operativamente no plantee conflictos.

Muchas gracias, señor Presidente.

**Debat del Dictamen
de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost
sobre el Projecte de Llei de Concessió d'un Crèdit
Extraordinari destinat a les Instal·lacions
del Tercer Canal de Televisió
i d'una Xarxa de Freqüència Modulada**

El Sr. PRESIDENT : Senyores i senyors Diputats, passem ara al segon punt de l'ordre del dia : discussió i votació del Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre el Projecte de Llei de concessió d'un crèdit extraordinari destinat a les instal·lacions del tercer canal de televisió i d'una xarxa de freqüència modulada.

Voldria advertir les senyores i els senyors Diputats respecte a unes errades que es van produir en el text del Dictamen, errades que no han estat pas responsabilitat del Parlament, sinó que són imputables al text enviat pel Consell Executiu, i que, per tant, s'han anat reproduint a mesura que aquest text es repetia, d'acord amb el tràmit parlamentari, i que no ens han estat assenyalades fins avui, crec, o fa molt poc temps, i per tant, no han pogut ser encara assenyalades en el *Butlletí* últim. Aquestes errades fan referència a la memòria que acompanya el Projecte, i especialment a les dades en relació amb els centres de cost, i més concretament encara, en la part segona, a xarxa de transmissions.

Primerament és el text del Dictamen; correspon a la pàgina 4115 del *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya*, i algunes d'aquestes errades són simplement morfològiques, que ja eren fàcils de corregir, és a dir, on diu : «multiplexores», ha de dir : «multiplexors»; on diu : «reemissores», ha de dir : «reemissors», i on diu : «multiplexores de programes» ha de dir, evidentment : «multiplexors de programes». Més importants són unes altres errades que fan referència a no haver comprès l'abreviatura d'unitat de freqüència, de manera que,

quan parla de : «ràdio-enllaços», en el text primitiu diu : «B-8 642», això, en realitat, ha de ser : 8 gigahertz (GHz), en abreviació naturalment. I, igualment en els apartats, quan fa referència al que diu la memòria : «planxes bilaterals, B-86H-2», i, després, a sota : «planxes bilaterals B-46H-2» i, després : «planxa direccional, B-46H-2», ha de dir respectivament : «enllaços bilaterals, 8 gigahertz», «enllaços bilaterals, 4 gigahertz» i «enllaç direccional, 4 gigahertz», amb l'abreviació 4 GHz; etc. En fi, són qüestions purament tècniques que no alteren gens el contingut del Projecte.

Passem, doncs, a la discussió i votació d'aquest Dictamen, començant si s'escau, per una presentació pel Consell Executiu. ¿És que el Consell Executiu desitja presentar la iniciativa? (*Hom respon negativament.*) ¿És que la Comissió ha acordat presentar el text del Dictamen? Tampoc. Podem, doncs, passar directament a l'articulat, deixant per al final el títol i l'exposició de motius.

A l'article primer hi ha una esmena : l'esmena número 4 del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. Per a defensar-la, té la paraula el Diputat Sr. Luchetti.

El Sr. LUCHETTI : Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, voldria referir-me no únicament a aquesta esmena, sinó, per abreujar, al conjunt d'esmenes que nosaltres hem presentat en aquest Projecte i que estan totes interconnectades i que responen a una mateixa intenció del nostre Grup parlamentari.

La nostra intenció no era més que intentar millorar des del començament el que podríem anomenar el cobriment del territori nacional amb la xarxa d'emissores d'FM i de televisió; especialment, pensem que la xarxa d'FM, aquí, al territori nacional, per la seva configuració, per la seva iconografia, té determinats forats hertzians que cal cobrir, i que calia cobrir ens semblava a nosaltres, des del començament. Pensem, per exemple, en la Vall d'Aran, en la Conca de Barberà, i podríem trobar-ne alguna altra. Per tant, la nostra primera preocupació era la cobertura del territori i una segona preocupació era fer necessària aquesta coordinació de la programació, compatible amb una descentralització, amb un cert grau d'autonomia informativa dels centres comarcals. Sobretot, perquè pensem, i, per això, nosaltres hem facilitat al màxim que aquesta llei pogués anar endavant malgrat les dificultats que hem trobat a l'hora d'analitzar una memòria totalment insuficient, insatisfactòria, incorrecta, etc., —no m'hi vull estendre. Malgrat això, nosaltres hem intentat que aquesta llei anés al més de pressa possible perquè pensem que per a la normalització del nostre país, el projecte, aquí, a Catalunya, de ràdio i televisió és quelcom fonamental. Per això presentàvem l'esmena, que nosaltres avui sortim aquí a defensar —ja aviso que surto aquí a defensar-la però dic que la retirarem per anar encara més de pressa—, amb la qual dèiem que volíem passar de sis a deu centres comarcals d'FM i que volíem augmentar també les despeses en la xarxa de transmissions de televisió. Però, com he dit, perquè estem davant d'un pressupost que té una determinada conjunturalitat —nosaltres estem davant d'un pressupost que, en definitiva, és un pressupost d'inversions per a aquest proper període; no exclou que per a propers períodes successius es puguin ampliar aquestes inversions, primer; segon, perquè ja és un pressupost que considerem molt elevat—, nosaltres hem presentat esmenes alternatives, tant

d'augment del pressupost com de finançament de les nostres esmenes a partir de les partides que ja existien, fent canvis a la memòria... Nosaltres no compartim, i vull fer aquí un parèntesi potser metodològic, senyor President, la idea, el nostre Grup, que amb un pressupost d'aquestes característiques no es poden introduir esmenes a la memòria.

Jo voldria recordar que l'article 111.2 del Reglament del nostre Parlament, quan tracta precisament de la discussió dels pressupostos, diu que la discussió, les esmenes, es discutiran i s'introduiran, tant a l'articulat com a l'estat d'autorització de despeses —estat d'autorització de despeses que nosaltres entenem que és aquell annex voluminós que se'ns entrega quan discutim els pressupostos generals de la Generalitat, però també que és, en aquest cas, la memòria que se'ns entregava amb el detall d'on s'aplicaven concretament aquestes despeses. Jo no vull seguir amb això, però pensem que era possible fer esmenes a la memòria, però sense obstacle, com he dit abans, de l'opinió que sobre la memòria tinguem, per la informació que ja se'ns ha informat avui mateix, d'una manera que pensem que valdria la pena que s'oficialitzés, perquè pensem que és una informació útil, creiem que és possible, amb el mateix pressupost, primer : augmentar la cobertura, en el territori nacional d'FM i de televisió, i segon : passar també de sis a deu centres comarcals d'FM, desdoblant alguns dels sis ja previstos, en altres, i, per tant, en vista de tot això, senyor President, senyores i senyors Diputats, nosaltres, després d'aquesta explicació, anuncio que retirem el conjunt de les nostres esmenes.

El Sr. PRESIDENT : Senyor Luchetti, les esmenes, els havien estat acceptades, perquè figuraven incorporades, seguien el text del Dictamen, de manera que, en realitat, la Comissió...

El Sr. LUCHETTI : Perdoni, senyor President. N'hi havia algunes que sí, i aquestes, òbviament, també les defensarem i hi votarem a favor, però n'hi havia algunes que estaven totes interrelacionades perquè feien relació a aquest tema que jo acabo d'explicar, i que havien estat mantigudes per nosaltres, i que, en tot cas...

El Sr. PRESIDENT : Però, és evident que les esmenes número 15, número 16 i número 17 feien referència a la memòria; per tant, doncs, és que havien tingut un tractament diferent del d'altres esmenes similars?

El Sr. LUCHETTI : No, no. És simplement una polèmica que hem tingut en Comissió, i jo ara aquí aprofitava per a dir-hi la meua, en aquesta polèmica, perquè, com que això queda enregistrat i en Comissió no, doncs, hom així assenta jurisprudència parlamentària.

Moltes gràcies, senyor President, i perdoni.

El Sr. PRESIDENT : Bé, havent estat retirades les esmenes del Partit Socialista Unificat, totes les quatre que havia presentat, el text del Dictamen queda absolutament sense cap esmena. Jo proposo, doncs, a les senyores i als senyors Diputats de votar-lo globalment, si cap Grup parlamentari no hi té inconvenient. No hi ha inconvenient, senyor Luchetti amb la votació global? *(El senyor Lucchetti diu que no.)*

Votariem doncs, l'article primer, l'article segon, les Disposicions Transitòries Primera i Segona; les Disposicions Finals, Primera i Segona; la memòria, ja que han estat acceptades esmenes a la memòria, i, eventualment, ja es veurà si alguna

frase del final de la memòria, convindria des d'un punt de vista tècnic de suprimir-la. No crec que calgui, però, en fi. Si fos necessari, i igualment també l'explicació de motius i el títol de la llei.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstinguin?

El Projecte de Llei i la memòria que l'acompanyava han quedat aprovats per unanimitat dels presents.

Algun Grup parlamentari desitja explicar el vot? No hi ha explicacions de vot. *(El senyor Clotas demana per parlar.)*

El Sr. CLOTAS : Sí, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Sí? El senyor Clotas, en nom del Grup Socialista.

El Sr. CLOTAS : Gràcies senyor President. Molt breument, senyors Diputats i senyores Diputades, nosaltres voldrem explicar el nostre vot, fonamentalment també perquè havíem presentat una esmena i aquesta havia estat retirada en Comissió, per dir que la voluntat del Grup Socialista, relativa a aquest crèdit extraordinari, ha estat la de facilitar i agilitzar tots els mecanismes possibles, per tal d'aconseguir el tercer canal de Televisió i la xarxa d'emissores de ràdio per a Catalunya al més aviat possible dins de les limitacions que tots coneixem i que l'Estatut ens assenyala.

No obstant això, —i vull dir que aquesta era una coincidència, n'estem convençuts, de tots els Grups parlamentaris—, volem assenyalar algun fet que potser passa desapercebut, que és que hauríem volgut que aquesta aprovació d'aquest crèdit extraordinari hagués estat molt més ràpida, molt més aviat del que ha pogut ser. I això ve donat per les dificultats o els dèficits, que contemplava el primer Projecte de Llei presentat pel Consell Executiu a aquesta Cambra, que patia de deficiències d'especificitat tècnica, de memòria explicativa poc completa, i, d'altra banda, d'alguns petits errors formals, o d'incorreccions formals, quant al contingut primer de la llei, que l'adjudicava sota la disciplina del Departament de Cultura, i, com és sabut, això ara ha canviat per passar a la Direcció General de Règim Jurídic de Ràdio-Televisió, dependent de Presidència.

L'esmena que havíem presentat, pel setembre d'aquest any —recordem que el primer Projecte es va presentar el mes de juny— estava motivada pel següent : davant d'una manca d'explicació de com es pretenien informar les despeses que aquest crèdit extraordinari autoritzava, davant d'una manca de memòria explicativa —i això ha quedat palès per les diferents reunions que en Ponència i en Comissió en sessió informativa amb el nou responsable de Règim Jurídic de Ràdio-Televisió han estat necessàries—, va caldre també que se'ns presentés un segon document informatiu complementari de com volíem transmetre aquestes despeses. La nostra esmena anava dirigida als motius següents : en primer lloc, que, davant d'aquesta confusió, preferíem que, per a tirar endavant uns serveis públics de ràdio-difusió fos creat l'ens públic que els ha de vetllar; és a dir, la corporació catalana de ràdio-televisió. En segon lloc, no hipotecar ja la corporació catalana amb unes despeses, que la memòria no ens explicava suficientment, sobre com s'havien de realitzar, i, en tercer lloc, no cal dir-ho, per a precipitar també per part del Consell Executiu

que se'ns presentés, al més ràpidament possible, la llei que creava la corporació catalana de ràdio-televisió.

Vull dir que aquest primer projecte es va presentar el juny d'aquest any, les esmenes es van presentar el setembre, som el desembre, i ja ha entrat, efectivament, aquesta Llei de Creació de la Corporació Catalana —fins i tot en ponència s'han presentat les esmenes de tots els grups corresponents—, es reuneix la ponència, amb la qual cosa preveiem que el tràmit d'aprovació en Comissió, fins i tot aquí, al Ple, serà prou àgil i ràpid —esperem que a mitjan de febrer— perquè les despeses que es puguin haver fet ara, tot i que tenim una complementació, un complement d'informació suficient sobre la memòria informativa, dic, seran minses i, ràpidament, la Corporació Catalana de Ràdio-Televisió podrà fer-se càrrec de la disponibilitat d'aquestes despeses, amb l'esmena transaccional-addicional que la ponència va assumir com a seva i que ha significat per a nosaltres la retirada de la nostra esmena. Aquesta és. Els senyors Diputats ho hauran pogut veure en el Projecte de Llei que acabem d'aprovar : que el crèdit suplementari que avui aprovem quedarà consignat en els Pressupostos de la Corporació Catalana, i, a més, que quinze dies després d'haver-se aprovat aquesta Llei —ho repeteixo : presumiblement a mitjan de febrer—, el Consell Executiu presentarà a la Comissió d'Economia i Finances un detall de les despeses realitzades fins aleshores. Aquests ens sembla que són motius suficients per a poder retirar la nostra esmena, tal com figura, i fer palesa la voluntat del Grup Socialista d'agilitzar, tant com sigui possible, la posada en marxa de l'infraestructura bàsica del tercer canal de televisió per a Catalunya.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Per a explicació de vot, el Diputat senyor Pedrós.

El Sr. PEDRÓS : Senyor President. Senyores i senyors Diputats. Nosaltres voldríem fer esment de la nostra posició respecte a aquest Projecte de Llei, jo diria en atenció al fet que vàrem presentar inicialment una esmena a la totalitat a aquest Projecte de Llei demanant un crèdit extraordinari per a la creació del tercer canal i de la xarxa de ràdios de freqüència modulada. I ho vàrem fer per raó de dos inconvenients, limitacions o mancances que creiem que tenia aquest crèdit extraordinari. El primer d'ells perquè a nosaltres ens hauria agradat, dintre de l'ortodòxia pressupostària, que això no s'hagués plantejat aïlladament com un crèdit extraordinari, sinó que això hagués aparegut dins del que era el Projecte de Llei de pressupostos per a l'any vinent. És clar que la mecànica pressupostària permet des de dos punts de vista, d'acord amb el que estableix l'article 37 de la Llei de Finances Públiques de Catalunya, el fet de poder incorporar els crèdits no utilitzats aquest any per dues raons, la primera raó perquè tots els crèdits extraordinaris o suplementaris que es presentin a l'aprovació d'aquest Parlament dins de l'últim trimestre de l'any són incorporables sigui quina sigui la naturalesa de la despesa a realitzar en el pressupost de l'any següent, i, en següent lloc, perquè totes les despeses per compte de capital així mateix són incorporables en el pressupost, però només en el pressupost de l'any següent. En aquest tema, d'alguna manera, nosaltres, després de fer els advertiments necessaris, vàrem creure

oportú retirar per aquesta raó —n'hi ha una altra, de la qual ja parlaré després— la nostra esmena a la totalitat a aquest Projecte de Llei, a fi i efecte de posar sobre la consciència dels senyors Diputats alguns dels dubtes o dels interrogants que tenim oberts davant nostre. És clar que sempre que fem un crèdit extraordinari, sempre que fem un suplement de crèdit que porti fora de les possibilitats financeres reals de qualsevol pressupost qualsevol mena de despesa, estem davant d'una creació de despesa nova que ens l'hauem de pagar nosaltres mateixos, és a dir, que estem de cara, enfrontats radicalment a la necessària aplicació de recàrrecs en els impostos cedits i en l'impost sobre la renda, pel fet d'eixamplar unes despeses que són noves, d'orientació nostra, creiem que necessàries, no estàvem en contra de fer aquesta actuació en la línia de ràdio-televisió i de xarxes de ràdio, però sí que això plantejava primer, descaradament, clarament, un recurs en el futur molt proper en els recàrrecs sobre els impostos cedits i l'impost sobre la renda —insisteixo que això després serà una responsabilitat de naturalesa política, indefugible per aquest Parlament, per tal de quadrar i tancar aquest eixamplament de les despeses que aquest augment del pressupost significa per a l'any 82.

Després ens trobarem —i aquesta és una cautela que jo voldria que el Consell Executiu tingués molt en compte— que l'aplicació exacta del que diu l'article 51 també de la Llei de Finances Públiques de Catalunya ens plantejarà, primer, la possibilitat molt elevada que quan es tanqui, el 30 d'abril de l'any 83, el pressupost d'aquest any 82 ens trobem possiblement amb un dèficit important de l'ordre de 5 000 milions de pessetes, perquè les obligacions contretes seran superiors als ingressos efectivament aconseguits fins a aquest moment. Això no és tan greu, perquè, en definitiva, pel joc dels retards administratius i pressupostaris, això podrà comportar un equivalent de superàvit pressupostari d'aproximadament la mateixa quantia per a l'any 83. Però sí que hi ha un punt realment molt important : que de tant en tant, després del tancament del pressupost d'un exercici apareguin operacions de crèdit o ingressos provinents d'operacions de crèdit aprovades en un altre pressupost, el Tresor les pot destinar exclusivament —només les pot destinar exclusivament— per als ingressos corrents i les atencions corrents d'aquell exercici, i, en segon lloc —i aquest és un tema molt important—, el paràgraf tres de l'article 51 de la Llei de Finances Públiques allibera, desafecta, tots aquests ingressos que surtin per l'emissió de deute públic i els posa dins de la caixa general donant compliment al principi d'unitat de caixa, la qual cosa pot significar que el Consell Executiu pugui, atenent altres necessitats de tresoreria, enviar aquests diners cap a un altre lloc i no té cap compromís per a continuar mantenint afectats aquests ingressos, precisament el finançament de la creació de la xarxa de televisió i de ràdios de freqüència modulada a Catalunya.

En aquest aspecte, aleshores voldria dir que el nostre Grup parlamentari posarà molta cura en el control de la destinació d'aquests recursos, que se'ns demanen d'una manera afectada, però que després, de fet, quedarien automàticament desafectats, donades les possibilitats d'actuació que dona la Llei de Finances Públiques, Llei tretada de la legislació estatal —és idèntica, aquí no s'hi afegeix res—, exactament en aquest punt és igual al que diu l'article 82 de la Ley General Presupuestaria de 4 de gener del 77, però sí que estaríem davant d'una tesitura

que per a altres necessitats financeres del proper pressupost el Consell Executiu estaria perfectament alliberat per a desafectar aquests recursos, la qual cosa és perfectament legal, i aplicar-los a altres necessitats, i aleshores resultaria que estem votant aquí uns fons per a fer unes coses diferents de les que estem volent en aquest moment, com a decisió política, fer.

La segona de les nostres cauteles apuntava al que és una cosa realment incorrecta, que és posar el carro davant dels cavalls. Nosaltres vàrem fer aquesta observació. Aquesta observació crec que va ser complerta satisfactòriament de cara a les nostres exigències, i era el fet de crear abans l'òrgan, l'organisme autònom de naturalesa no administrativa que ha de fer i controlar aquestes inversions, i després administrar, precisament, tot l'ens de televisió. La cosa lògica és, davant d'una inversió tan important, tenir qui i com i dotar de personalitat jurídica aquell ens que actui. En això se'ns va donar total satisfacció, i abans que poguessin passar els retards normals del funcionament d'aquest Parlament a estudiar la conveniència o no d'aquest crèdit pressupostari i aleshores la validesa o no de la nostra esmena a la totalitat per aquesta segona raó de l'òrgan, en el *Butlletí* del Parlament, el número 100, ja apareix un projecte de llei de creació de l'ens, amb la qual cosa es dona total satisfacció a les nostres cauteles, a les nostres preocupacions, als nostres dubtes. Però hem cregut necessari, des de l'òptica del nostre Grup parlamentari, des de l'òptica del Grup parlamentari Centrista, oferir aquests dubtes i explicar per quines raons nosaltres després vàrem retirar, després d'haver rebut l'adequada satisfacció respecte a aquestes cauteles que estàvem establint, que crec que el Parlament havia de posar davant de tot quant a les conseqüències que es poden produir, per aquesta raó vàrem estar en condicions de poder retirar aquella esmena a la totalitat, per les dues raons, de naturalesa cautelar, però crec que suficientment importants, com he intentat explicar als senyors Diputats.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Alguna altra explicació de vot? El senyor Porter, pel Grup d'Esquerra Republicana.

El Sr. PORTER : Honorable senyor President, senyores i senyors Diputats, aquesta explicació de vot serà ben senzilla. A nosaltres ens preocupaven tres aspectes, i aquests tres aspectes han estat salvats; per tant, podíem perfectament acceptar la Llei com avui l'aproverem.

Efectivament, ens preocupava, en primer lloc, una manca d'adequació de donar uns crèdits per a una realitat que encara no existia. Ens preocupava, d'altra banda, un tipus d'esmena tècnica com, per exemple, que en un lloc es deia que hi havia d'haver un consell, més enllà es deia que hi havia d'haver uns consells; o era singular o era plural. Per altra banda, ens preocupava també una mica la distribució que s'havia fet dels diners, i vam fer prou estudi tecnològic per a saber que aquesta despesa era perfectament lògica i explicable. Però el que ens preocupava més era el tercer aspecte, que era la memòria. Efectivament, la memòria que ens va ser presentada corresponia segurament a una redacció molt anterior, a una redacció que tenia mesos, i que no contemplava les coses que havien passat en el contenciós que la Generalitat tenia amb el Govern central, no contemplava unes altres realitats, com el fet que hi havia hagut una evolució del mateix problema de la televisió a Catalunya. I, per tant, ens vam veure obligats a presentar una

moció de censura, millor dit, una censura o, si voleu, una no-admissió a tota la memòria en conjunt. Perquè, efectivament, la memòria era no només insuficient, sinó que, en certa manera, estava en contradicció amb els números que se'ns presentaven en la realitat del que hi havia en allò que era la llei. Hi va haver una sèrie de reunions, però n'hi va haver una que considerem molt important i que ens va permetre perfectament posar-nos d'acord a tots i que vull recordar que es va produir precisament d'una manera estranya, perquè hi va haver membres de la Comissió que no hi eren i els que hi eren es van posar ràpidament d'acord dient : si de debò es pot millorar la memòria i si abans de tal data, de debò, hi haurà la presentació del que ha de ser l'ens públic, en aquest cas ho podem arreglar molt de pressa. Se'ns van donar aquestes certes i aquestes certes es van complir. Però voldria recordar aquest fet, vull recordar aquest fet, perquè es vegi que podem tenir perfectament comprensió, però que la comprensió no nega el fet que molt sovint les coses no es presenten de la manera deguda, i que si hem de ser un país seriós hem de començar per presentar les coses seriosament.

M'alegro ara que tot s'hagi resolt bé, perquè això ens ha permès, segurament, tenir una unanimitat. Però voldria demanar a tots, als de l'Executiu i als del Parlament, que fèssim un esforç per ser, de debò, conseqüents, perquè, per exemple, aquest matí hem vist més d'una inconseqüència.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per explicació de vot? La senyora Calvet, en nom del Grup del Partit Socialista Unificat.

La Sra. CALVET : Senyor President, senyors Diputats, senyores Diputades, nosaltres, consegüentment amb les explicacions de vot que hi ha hagut fins ara, també voldríem dir que el Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya, el fet d'haver donat el vot afirmatiu a aquesta Proposició no de Llei, ho ha fet amb tot el sentit de responsabilitat i, jo diria, fins i tot, de bona voluntat que ens ha caracteritzat en el moment de tocar aquests temes de ràdio i televisió. I diem això perquè nosaltres hem fet això amb aquesta bona voluntat, i amb aquest sentit de responsabilitat, perquè realment estem a favor de normalitzar la llengua i la cultura catalana, i això ens porta a l'exigència, a haver treballat en condicions deficientes i de premura de temps, realment en molts d'aquests temes.

Diem que aquesta responsabilitat realment nosaltres l'hem exercit fins al final, cosa que no ha fet el Consell Executiu, en aquest cas, com han demostrat altres intervencions, i que nosaltres diríem que la seva irresponsabilitat es concreta en tres qüestions. En primer lloc, va presentar a la Comissió una memòria justificativa de crèdit totalment impresentable, que és la memòria amb alguna esmena que avui aprofitem, però que és una memòria que no explica, que no fa memòria del que pot arribar a ser la televisió catalana, i que, efectivament, després, en successives intervencions, en intervencions en la Comissió de Política Cultural i en la redacció d'una nova memòria feta en un cap de setmana, vam poder començar a entendre la idea que el Consell Executiu podia tenir del que podia ser la futura televisió catalana en el nostre país, i per això hem votat afirmativament.

El segon punt pel qual jo penso que es demostra la irresponsabilitat del Consell Executiu és perquè, evidentment, ens va presentar abans a aquesta Comissió el pressupost de la creació

de l'ens que la mateixa Proposició de Llei de la creació d'aquest ens. O sigui, en aquests moments se'ns proposava votar un crèdit de bastants milions per crear una cosa que no sabíem què era. Efectivament, aquí tothom va fer esmenes cautelars.

Nosaltres vam fer una esmena dient que si abans del 15 d'octubre no es creava l'ens no aprovaríem el crèdit per a aquest ens, i de tota manera, preveient futures irresponsabilitats en aquest terreny al qual, com es veu, ens té acostumats el Consell Executiu, es va arribar a l'acord dins de Ponència de fer una transitòria en la qual ja es diu, evidentment, que «El Consell Executiu presentarà a la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost del Parlament, en el termini de quinze dies després de l'aprovació de la llei de creació de la corporació catalana, detall de la utilització feta de l'esmentat crèdit fins aquell moment».

O sigui, nosaltres entenem que s'ha de donar el crèdit, entenem que s'ha de començar a treballar des d'ara, com s'havia d'haver començat a treballar des de fa molt de temps en aquest sentit, però volem saber, en el moment que es creï aquest ens de la corporació catalana de ràdio i televisió, com s'han gastat aquests milions que s'han donat fins ara, i això volem que es faci abans de quinze dies de començar a funcionar aquest nou ens.

I voldríem dir també, aprofitant l'ocasió, que la irresponsabilitat del Consell Executiu en el terreny de la ràdio i la televisió catalanes també es demostra perquè tampoc durant aquest temps, tampoc en aquests últims mesos, no s'ha preocupat que continuïn havent-hi espais catalans en el primer o en el segon canal de televisió.

En aquests moments el Parlament sembla molt preocupat per aquest tercer canal, tercer canal que ens està costant, o que ens costarà molts milions, però això no és motiu perquè s'oblidi que nosaltres, i d'acord amb l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, continuem tenint dret que RTVE tingui en compte realment que Catalunya té uns drets, que Catalunya té una llengua, que Catalunya té una cultura, i que això es vegi reflectit en la televisió diària d'aquest país.

Això, evidentment, sembla que no és preocupació del Consell Executiu. Nosaltres, en el moment en què discutirem la corporació catalana de ràdio i televisió tornarem a treure aquest tema, però és que és un tema que ens preocupa perquè no volem un tercer canal marginal, no volem un tercer canal que només arribi a certs llocs determinats, no volem una freqüència modulada en català però que no arriba encara a totes les comarques de Catalunya, i això realment ha de ser una preocupació prioritària d'aquest Parlament.

Gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores Diputades, senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Per a explicació de vot, en nom del Grup de Convergència i Unió, té la paraula el Diputat senyor Subirà.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS : Senyor President, senyores i senyors Diputats, jo realment lamento que aquest Projecte de Llei no hagi pogut contribuir, tant com l'altre, a la salut de les artèries coronàries de les seves senyories, perquè només ens hem hagut d'aixecar una vegada per a votar-lo —la gimnàstica, l'haviem feta abans.

Però és que això no és només un acudit més o menys dolent, sinó que, de fet, respon una mica a allò que ha passat

realment amb aquest Projecte de Llei.

És un Projecte de Llei que ha estat molt poc esmenat però que, en canvi, ha merescut extensíssimes explicacions de vot. Jo, perquè els senyors Diputats i les senyores Diputades tinguin una idea clara de per on ha anat el debat d'aquest Projecte de Llei, intentaré fer un breu resum —brevíssim— de quines esmenes es van presentar i com es van resoldre les problemes.

Es van presentar realment tres grups d'esmenes : unes esmenes, les que estan numerades en el Dictamen de la Comissió amb els números 2, 3, 5, 6, 7 i 8, que eren simplement —simplement— correccions degudes al fet que quan es va presentar la Llei no s'havia reestructurat encara l'Executiu, creant la Direcció General del Règim Jurídic de Ràdio i de Televisió.

Simplement hi va haver aquest decalatge en el calendari, que va fer que s'haguessin de presentar aquesta sèrie d'esmenes, que es van resoldre en una única transaccional, que va posar simplement les coses al seu lloc, en termes de l'estructura organitzativa del Consell Executiu.

Un segon grup d'esmenes, les números 9, del PSUC, i 10, dels Socialistes, servien, i era una necessitat, per a enllaçar aquest Projecte de Llei amb el Projecte de Llei de creació de l'ens públic anomenat Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, i això, també a causa d'un problema de calendari, de dates de presentació, va poder ser resolt amb una també única esmena transaccional, que realment no va presentar cap problema de formulació.

I, finalment, hi havia un altre grup d'esmenes que feien referència a la memòria. Estic d'acord amb el que s'ha dit; la memòria corresponia a uns plantejaments de l'època en la qual es va presentar el Projecte, però que van haver de ser ampliat i ho van ser amb molta eficàcia i amb molta rapidesa, i així ho han reconegut alguns dels Diputats que m'han precedit, va ser ampliada i va ser precisada, i es van poder retirar totes les esmenes que feien referència a la memòria, exceptuant unes esmenes del Partit Socialista Unificat, que han estat retirades en aquest moment.

A mi m'agradaria aclarir al senyor Lucchetti, no amb ànim d'entrar en polèmica sobre l'esmenabilitat o no de les memòries, que, evidentment, no es pot donar a aquesta memòria el mateix tractament conceptual que al document pressupostari, perquè en aquesta Llei hi ha un sol concepte pressupostari, el concepte pressupostari 621, i aquest concepte pressupostari 621 que s'esmenta en l'article primer és l'única cosa que és equivalent al document pressupostari, aquell document que ens costa tant normalment de processar en aquest Ple. Per tant, no és comparable això. I nosaltres no ens hem oposat que s'esmeni la memòria; és més, s'han admès esmenes d'alguns Grups. Ara recordo, en aquests moments, una esmena a la memòria d'Esquerra Republicana, que va ser incorporada en el text que en aquests moments, finalment, hem aprovat.

Dit tot això, tanco aquesta intervenció d'explicació de vot dient que, escoltant les explicacions de vot, hauria semblat que aquesta era una llei que ens hauria costat tants esforços gimnàstics com l'anterior, i, en canvi, senyores i senyors Diputats, és una llei que ha arribat a aquest Ple amb una sola votació.

Res més, senyor President. Moltes gràcies.

**Presa en consideració
de la Proposició de Llei
de modificació de la Llei del Parlament, del President
i del Consell Executiu de la Generalitat**

Passem ara al tercer punt de l'ordre del dia : « Presa en consideració de la Proposició de Llei de modificació de la Llei del Parlament, del President i del Consell Executiu de la Generalitat », presentada pels Diputats no adscrits senyors Viñals, Mesegué, Puig, Margalef, Roselló, Planasdemunt, Guillén i Besa. El Govern ha manifestat el seu criteri respecte a aquesta Proposició de Llei? *(Pausa.)* No hi ha hagut manifestació del Govern; per tant, no hi ha cas de fer-ne la lectura.

Comencem, doncs, el debat, que és un debat com els de totalitat. Per un temps de quinze minuts hi pot haver un torn a favor i un torn en contra; de quinze minuts cada un. Per al torn a favor pot prendre la paraula algun dels Diputats que ha presentat la Proposició. *(Pausa.)* El Diputat senyor Ramon Viñals.

El Sr. VIÑALS : Senyor President, senyores i senyors Diputats, anem a debatre avui aquí la presa en consideració d'una proposició de llei per la qual es modifica l'article 14 de la Llei del Parlament, del President i del Consell Executiu de la Generalitat, i que si, com espero, és aprovada, comportarà una nova esperança per tal d'assolir la màxima coherència política i democràtica en les activitats d'aquest Parlament, mitjançant la desaparició de la figura del Diputat no adscrit i a favor del millor funcionament de la Cambra, exclusivament a través de Grups parlamentaris.

El fet que aquest sigui ja el tercer cop que es porta el tema del Diputat no adscrit a discussió parla per ell mateix de la importància del fet. Voldria, malgrat tot, en intervenir, treure a l'assumpte la càrrega emocional i política que altres cops ha tingut, per tal de deixar-ho tot limitat a una sola fita : que el funcionament de Parlament sigui mirall d'equilibri polític i de ben fer democràtic per a tots els ciutadans. Jo sostinc que del que es tracta avui és de modificar un article d'una llei fent allò que sigui el millor per al funcionament de les institucions, independentment de la sempre canviant situació política. Doncs aquí, en aquesta Cambra, al voltant dels Grups parlamentaris, de la seva constitució, del nombre de Diputats necessaris per a formar-los i també d'aquesta qualificada com a mena de desqualificació que s'anomena Diputat no adscrit, s'ha fet la petita, la molt petita política del moment en funció, no solament de contingències transitòries ja passades, sinó fins i tot d'actituds personals que no cal retreure.

En definitiva, fent petita política es fan petites lleis. I un exemple claríssim d'aquesta situació és l'article 14 del que anomenem Estatut Interior i que hauríem de modificar a fi que no es pugui continuar dient, en el futur, el que ja va dir aquí una vegada un qualificat portaveu respecte del dit article, quan el va definir com a mesquí per a una llei d'aquesta natura.

I ara, senyores i senyors Diputats, em permetran que per segona ocasió faci des d'aquesta tribuna una exposició, que vol ésser realista i desapassionada, de la inconveniència de mantenir la figura del Diputat no adscrit i de la bondat democràtica del funcionament de la Cambra en Grups.

Comprendran que hagi intentat posar molta cura en el plantejament que els desenvoluparé a continuació, màxim després

de l'anàlisi del que ja es va dir en els torns a favor i en contra dels anteriors debats; i encara més atenent l'experiència acumulada fins avui pels Diputats que es troben en la situació de no adscrits. I aprofito ara per a dir, tal com ells mateixos, tots ells, fins i tot els no presents, m'han autoritzat a fer, que m'honor a representar-los, així com el meu partit, el CDS, en aquest debat i en aquesta Proposició de Llei.

Crec que es tracta, doncs, d'analitzar dues grans qüestions : la primera, el funcionament del Parlament, tal com és ara, amb la figura del Diputat no adscrit *versus* el que seria en el Grup Mixt; i la segona, la situació del Diputat no adscrit quant als seus drets i funcions.

Comencem, doncs, amb la primera qüestió agafant el problema del funcionament del Parlament pel seu punt neuràlgic. I, fent-ho així, jo afirmo que evidentment els Diputats que no poden estar en un Grup polític dins de la Cambra formen un conjunt que pot distorsionar les matemàtiques parlamentàries. Això és cert, i el que caldrà en un cas com aquest és aplicar la solució funcional que garanteixi al màxim la democràcia, aquesta democràcia que tots sabem que no acaba mai d'ésser absolutament perfecta, però precisament la seva grandesa és determinada pel fet que els qui són demòcrates de veritat no deixen de lluitar mai per cercar les solucions més justes per a tothom. I jo crec que és evident, i tots vostès ho deuen compartir amb mi, que aquesta és la manera com hem d'actuar ara.

Mirin, senyores i senyors Diputats, si s'hi fixen, la disfuncionalitat en la Cambra, introduïda per Diputats sense Grup definit, es pot produir no res menys amb les votacions. I encara podríem reduir el problema afirmant que no res menys es pot produir en les votacions dins de les Comissions; per tant, en el Ple és clar que cadascun dels Diputats té el seu propi paper i el seu vot personal. Però, certament, la possible distorsió política pot manifestar-se en una votació en Comissió, que és del que tractem ara, tant si la Cambra compta amb Grup Mixt com si compta amb Diputats no adscrits. Per exemple, podria dir-se que un, dos o tres Diputats designats pel Grup Mixt acumulen en Comissió una colla de vots ponderats que no es corresponen a la voluntat global del Grup Mixt en el Ple; o també podria esdevenir-se que un o diversos Diputats no adscrits, en portar només el seu vot unitari, no aconseguissin fer valer a la Comissió la que seria voluntat política de la Cambra en Ple. Però, atès que en la realitat no tot es pot valorar com un sí o com un no o com un fet absolut, i per tal d'adoptar una solució entre les dues alternatives, cal analitzar i aprofundir en les petites diferències que es presenten en aquestes votacions en Comissió, segons siguin fetes per Grups no adscrits o per Diputats dintre del Grup Mixt, buscant així la millor sortida en democràcia.

En aquest sentit, crec que cal observar una sèrie de circumstàncies que fan de la fórmula Grup Mixt la més ajustada a la realitat a aquestes votacions en Comissió.

Vegin, doncs, les seves senyories les variables que es presenten. Si, per exemple, els Diputats són molt pocs, com passava ara fa un any, amb la mecànica del Grup Mixt poden estar presents amb veu i amb un vot que no distorsiona gaire el del Ple a totes, absolutament a totes, les Comissions; mentre que això no succeeix mai amb els no adscrits, limitats cadascun a un màxim de tres Comissions legislatives i el seu vot personal. Si, d'altra banda, els Diputats són molts, com

està passant avui, cal constatar que quan voten dos, tres o fins i tot quatre com a no adscrits, el valor global del seu vot sempre, però sempre, s'allunya molt més de la realitat del Ple que en el vot ponderat acumulat que tindrien com a representants del Grup Mixt. En aquesta situació de Grup Mixt, a més gran el Grup, menys s'usurpa el vot aliè, ja que no es pot considerar com a possible un Grup Mixt molt nombrós format per pures individualitats, sinó al contrari, i els seus representants a les Comissions seran en proporcionalitat creixent al nombre de membres del Grup i amb tendència a repartir-se quantitats decreixents de vots ponderats, i, per tant, els resultats poden ésser moltes vegades quasi coincidents amb la realitat.

Resumint, amb Diputats no adscrits, tant si som molts com pocs, mai, però mai, el resultat de les votacions en totes les Comissions no es correspon amb la realitat; mentre que el Grup Mixt és el que en dirien el mal menor.

Amb això, doncs, hem vist la primera part del problema, però queda clar que la qüestió de les votacions en Comissió no pot ésser l'únic element per a prendre una determinació i és, en tot cas, solament un primer indicatiu que és preferible escollir la mecànica del Grup Mixt.

Veiem ara el que ja els he esmentat com a segona qüestió a analitzar. El tema, el gran tema, dels drets i de les funcions dels Diputats. Jo crec que aquest tema serà la veritable pedra de toc amb la qual es demostrarà quina és la solució plenament democràtica.

Crec que aquí no hi ha cap dubte. Els Diputats no adscrits no són solament una mena de Diputats de segona categoria, sinó que el seu estatus és de provada ineficàcia per a la salvaguarda de les seves prerogatives com a representants polítics de tot el poble de Catalunya, cosa que és especialment repudiable si, en el cas de no corregir-se la circumstància, es pogués dir o pensar que la situació es manté en profit que algú en tregui avantatges polítics momentanis, o perquè vulgui mantenir opinions personals.

A part d'això, ben paleses les diferències entre un Diputat pertanyent a un Grup i un de no adscrit, cal solament enumerar les mancances, i per fer-ho n'hi ha prou amb recitar el llistat de tot allò en què un Diputat pertanyent a un Grup pot participar i, d'altra banda, un de no adscrit no pot fer. Veiem-ho, doncs.

Primer : els no adscrits no poden presentar propostes de resolució en els debats que tenen lloc a la Cambra. Segon : no poden presentar esmenes a les mocions. Tercer : no poden presentar esmenes a les proposicions no de llei. Quart : no poden ésser substituïts en cap circumstància per un altre Diputat, amb el que això comporta de pèrdua de les seves funcions i treballs. Cinquè : no poden propiciar candidatures als nomenaments que fa la Cambra. Sisè : queden al marge del que disposa l'article 34 de l'Estatut. Setè : no són mai tinguts en compte a l'hora de formar les delegacions del Parlament. Vuitè : no poden accedir a la presidència de cap Comissió legislativa, i, a la pràctica, tampoc formar part de les Meses d'aquelles. Novè : per la simple mecànica d'acord, presa en Junta de Portaveus, se'ls exclou en ocasions de pertànyer a Comissions d'investigació. Desè : no poden pertànyer a la Comissió de Reglament. Onzè : no poden pertànyer a la Comissió de l'Estatut dels Diputats. Dotzè : no poden pertànyer a la Comissió de Govern Interior. Tretzè : se'ls ha denegat

la presència a la Diputació Permanent, tema —al meu entendre gravíssim— que fa que avui aquest organisme estatutari no sigui representatiu del Ple del Parlament. Catorzè : es troben absolutament a precari pel que fa a l'assistència i als mitjans materials en el Parlament, contemplats en els articles 13, 22, 153 i 154 del Reglament, llevat, naturalment, de la biblioteca, que és inexistent per a tothom. Quinzè : depenen per al desenvolupament de moltes de les seves intervencions i tasques en el Ple i les Comissions de l'opinió o, cosa que és més greu, de la benevolència de Presidents i d'altres Diputats, inadmissible greuge del tot inacceptable, puix que tothom en democràcia ha de tenir ben clar què és el que pot i el que no pot fer, i els seus drets i deures han d'ésser sempre igualitaris. I setzè —i em podria allargar molt més, però deixem-ho en aquest punt— : no poden formar part de la Junta de Portaveus, organisme a través del qual aflueix tota l'activitat d'un Parlament, i que en estar avui constituïda per una fracció de Diputats, fa que l'altra fracció —els no adscrits— quedin marginats d'una de les essències del parlamentarisme.

Bé, senyores i senyors Diputats, no és ja només que tot plegat representi massa diferències entre Diputats, sinó que sobre el paper no n'hi hauria d'haver tan sols ni una, però totes elles desapareixerien amb la constitució del Grup Mixt i amb la constitució d'un Parlament organitzat tot ell en Grups, tal com, d'altra banda, es dedueix de l'esperit de l'article 32 de l'Estatut. Cap diferència no ha d'existir entre Diputats, i, en tot cas, les úniques diferències admissibles han d'ésser les que es derivin de la seva respectiva implantació política. Això és democràcia i altra cosa no.

Espero, doncs, amb tot el que he dit, haver deixat ben clar que la constitució del Grup Mixt milloraria el funcionament del Parlament i seria la millor solució en el tema de les votacions en Comissió. I espero també haver deixat ben palès que la desaparició del Diputat no adscrit representarà un avenç en el perfeccionament democràtic de la Cambra, en introduir un tractament igualitari entre els Diputats, motius tots ells pels quals demano a les seves senyories que vulguin votar afirmativament la presa en consideració de la Proposició de Llei per la qual es modifica l'article 14 de la Llei del Parlament, del President i del Consell Executiu de la Generalitat.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Algun torn en contra? El senyor Hortalà, en nom del Grup d'Esquerra Republicana per a un torn en contra.

El Sr. HORTALÀ : Senyor President, senyores i senyors Diputats, per substanciar aquest torn en contra, vull recordar que el contingut d'aquesta Proposició de Llei de la qual ara es debat la presa en consideració té una certa història.

Efectivament, el tema de fons, l'existència o no d'un Grup Mixt al Parlament de Catalunya ja fou discutit, i no pas de manera negligible, quan s'elaborà el Reglament, i la mateixa Llei del Parlament, del President i del Consell Executiu de la Generalitat. Llavors, en ambdós casos, per una folgada majoria, no s'aprovà l'existència d'un Grup d'aquestes característiques. Ara, sembla ser que per raons conjunturals —i en fer aquesta afirmació no voldria pas ferir cap susceptibilitat, ni encetar polèmica de cap mena— hom vol començar un procediment per tal d'institucionalitzar el dit Grup Mixt.

Davant d'aquest intent —no ha de sorprendre pas ningú—, en nom del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana, he de manifestar a aquesta Cambra que nosaltres no donarem suport a aquesta presa en consideració. Encara que només pugui ser un primer pas i un pas aïllat en el tràmit procedimental, pel que fa a l'article 108 del Reglament.

Les raons en les quals fonamentem la nostra posició són les següents —d'altra banda prou conegudes durant el debat del Reglament i en el debat del dit Estatut Interior. Per un costat, i si es vol, raons de fons. Primer, perquè el Grup Mixt no garanteix pas els drets dels Diputats individuals. Per prendre l'exemple de Madrid, es fa difícil d'entendre —és clar que la dinàmica de certes formacions polítiques és molt fluïda— com els drets individuals dels Diputats del Grup Mixt —Centre Democràtic i Social, Euzkadiko Ezkerra, Esquerra Republicana de Catalunya i Partit Comunista d'Espanya— poden tenir una representació individualitzada del conjunt d'interessos diferencials que hi ha dins d'aquest Grup. És a dir, jo no veig, per exemple, que el senyor Rodríguez Sahagún —per exemple— pugui representar els interessos individuals del senyor Bandrés.

Segon, perquè el Grup Mixt distorsiona el funcionament de les Comissions. El senyor Viñals s'ha referit al tema, i he de manifestar que, malgrat la seva documentada exposició sobre aquest particular no ens ha convençut pas, i tornant a l'exemple de Madrid, no veig com en una comissió —repeteix la fluïdesa de la dinàmica de les formacions polítiques—, però no veig com en una Comissió els interessos del senyor Suárez els pot representar el senyor Carrillo o a l'inrevés.

I, en tercer lloc, perquè el Grup Mixt es presta a manipulacions entre el mateix Grup, per part dels conjunts relativament majoritaris i en clar perjudici de les minories. Tornant una vegada més a l'exemple de Madrid és ben cert que el Partit Comunista d'Espanya té una prevalença a dins del Grup sobre Euzkadiko Ezkerra, sobre Esquerra Republicana i sobre el Centre Democràtic i Social. Però també hi ha d'altres raons. Un segon tipus de raons. Si es vol, raons d'oportunisme i que per a nosaltres són les següents.

En primer lloc, creiem que el Grup Mixt no és bo perquè no és bo per al prestigi de la Cambra i de l'estabilitat de la norma que una llei bàsica de tipus institucional aprovada dintre d'una legislatura es modifiqui, per interessos conjunturals, abans fins i tot que aquesta legislatura fineixi. I, segon, per això mateix, perquè ens sembla contraproduent introduir ara, justament, per interessos conjunturals, una modificació a la Llei del Parlament, del President i del Consell Executiu de la Generalitat, aprovada tan sols el mes de març d'enguany.

Val a dir de passada, que la nostra posició respecte al tema hagués estat diferent si s'hagués demanat una correcció de l'estatus del Diputat no adscrit, correcció que els membres de la Comissió primera recordaran que, al seu dia, Esquerra Republicana va plantejar i que per una sèrie de raons ara difícils d'explicar i fins i tot d'escatir, no varen ésser aprovades.

Val a dir també de tota manera, que hagués estat diferent la nostra posició si en lloc de demanar la modificació de l'article 14 del dit Estatut Interior, s'hagués plantejat aquesta pretensió conjuntural i subjectiva mitjançant l'adaptació de l'article 19 del Reglament, perquè és justament en l'article 32.3 de l'Estatut, que ha citat el senyor Viñals, on el Reglament juga fona-

mentalment la característica de definir les bases, l'operativitat i la funcionalitat de l'estructura d'un Parlament en Grups.

Això no ha estat així, i ho lamentem perquè tampoc no volem ser una veu discrepant en aquest tema. Però les nostres raons han estat exposades i les creiem prou fonamentades.

I, per acabar, afegir tan sols que, malgrat tot, nosaltres som conscients que en un Parlament organitzat en Grups, com és freqüent en la majoria de Parlaments del món a la segona meitat del segle XX, l'existència del Diputat individual comporta una certa disfuncionalitat. En som conscients. Ara bé, senyores i senyors Diputats, nosaltres creiem que és preferible tot i amb això aquesta certa disfuncionalitat, a la incoherència, a la gran incoherència que suposa l'existència d'un Grup Mixt.

Per tot això, senyor President, senyores i senyors Diputats, el Grup parlamentari d'Esquerra Republicana votarà en contra de la presa en consideració d'aquesta Proposició de Llei.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Poden ara intervenir, per un temps màxim de deu minuts, els Grups que no han participat en el debat, per ordre de menor a major.

El Grup Centrista? (*Pausa.*) No desitja intervenir. El Grup del Partit Socialista Unificat? Té la paraula el senyor Ribó.

El Sr. RIBÓ : Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, el debat sobre el tema del Grup Mixt no és el debat d'un article de l'Estatut Interior només. És el debat del Reglament del Parlament de Catalunya. Jo recomano a les senyores Diputades i als senyors Diputats que es rellegeixin el *Diari de Sessions*, número 9, de la pàgina 179 a la pàgina 214, on hi ha un debat extens en què es va expressar, per boca dels diversos Portaveus que van intervenir en aquell debat, tots els arguments que es poden donar a favor o en contra del Grup Mixt.

Ja en el debat sobre la Llei del Parlament, del Consell Executiu i del President de la Generalitat, només es van fer uns telegrams d'aquell debat, entre altres motius perquè la Cambra sabia quin anava a ser el resultat de la votació a la Llei de l'Estatut Interior, i estava prou cansada de sentir els mateixos arguments, com sembla que tornem a sentir ara. Arguments sobre si hi ha o no hi ha Dret Comparat per a basar-se en el Grup Mixt o en la figura del Diputat no adscrit; arguments per a saber si l'Estatut d'Autonomia de Catalunya diu que els Diputats treballaran en Grup en el Parlament de Catalunya. Jo vull fugir, avui, en aquest debat de presa en consideració sobre aquests arguments —perquè, ho repeteixo, si aquest text va més endavant, torno a convidar les Diputades i els Diputats perquè consultin directament el *Diari de Sessions* on trobaran aquests arguments—, i vull anar als arguments de conjuntura, perquè avui estem debatent això només per motius de conjuntura política.

Recordo que en la Ponència que va redactar el Dictamen sobre el Reglament del Parlament de Catalunya, en les seves discussions, només dos Diputats van plantejar que no hi hagués Grup Mixt; els Diputats del Partit Socialista d'Andalusia. Quan es va publicar la Ponència perquè s'hi fessin esmenes, solament Esquerra Republicana, junt amb els Diputats del PSA, va plantejar esmenes suprimint el Grup Mixt, que era text de Ponència; fins i tot altres Grups que després canviaren el vot, com el Grup de la UCD, feia força, subratllava el Grup Mixt; també els recordo que repassin els textos de

Ponència i els textos de Comissió. I, de sobte, quan es va arribar a la Comissió, es va aparcar el tema, van començar les corredisses, van començar les emocions de passadissos, van començar els despatxos, es va aparcar, i va arribar que, en deu dies, els que van del 10 de juny al 20 de juny, Grups importants d'aquesta Cambra van girar completament la seva posició. En una setmana de temps.

Jo demano al senyor Hortalà, què és conjuntural? ¿No és conjuntural canviar en deu dies de posició, el Grup que dona suport al Govern, el tercer Grup, aleshores, d'aquest Parlament, per a donar suport a una proposta que el seu mateix Grup havia canviat, només que en el tràmit de Ponència a Comissió, en un tema tan important? Malgrat que aleshores vostè ja va argumentar que era per raons de normalitat, d'equilibri, de transparència, i un altre Portaveu del seu Grup va argumentar que era per a evitar el *totum revolutum* que és aquest Grup Mixt, es proposava suprimir-lo.

D'entre les nombroses solucions que aleshores hi havia, en deu dies —ho repeteixo: en deu dies—, van canviar de situació, fins i tot amb consultes a les més altes instàncies de les nostres institucions, se'n va triar una rebutjant el que, en setmanes de treball de Ponència, considerats tots els arguments, semblava la solució més lògica. Això, per a nosaltres, és pur partidisme i pura conjunturalitat.

Un debat que es va tenir en aquesta Cambra, que provocà, entre altres coses, que el President de la Generalitat, en debat de Reglament, i enmig d'uns articles de Reglament, demanés la paraula i intervingués; miri si era important per a un partit polític el debat que s'estava tenint sobre si Grup Mixt, sí, o Grup Mixt, no. I el President de la Generalitat —jo m'he repassat el *Diari de Sessions*— deia que no volia entrar en aquests debats, que el seu projecte polític no era conjuntural, que la seva majoria era estable, que el tema no era transcendental. I ara ens trobem amb la possibilitat de tornar a parlar del tema, i amb la possibilitat de canviar sobre el tema. Per què? Perquè una part de la majoria amb què contava aleshores el President de la Generalitat, avui ha fugit d'aquesta majoria, està fent els seus equilibris sobre les diverses posicions que va adoptant en cada moment, i posa en perill l'estabilitat parlamentària de l'actual Govern. Per això, ara tornen els passadissos, per això ara tornen les corredisses i el mercadeig —i aquí sí que estic d'acord amb el senyor Hortalà— sobre aspectes fonamentals, institucionals, cosa que nosaltres voldríem acabar.

La majoria és en entredit. Avui, els Diputats no adscrits, tots sumats, fan la quarta força parlamentària d'aquesta Cambra, i una altra vegada les lleis institucionals són moneda de canvi i de negociacions per raons purament conjunturals. Això és incoherent. Això és la incoherència d'alguns Grups o d'alguns polítics de Catalunya, quan posen a mercè d'aquestes conjuntures institucionals que haurien de tenir major estabilitat.

Nosaltres creiem que, per tot això, afectant molt la vida política a Catalunya, no pel Dret Comparat no pel Dret Parlamentari, sinó per les majories parlamentàries, donarem suport a la solució del Grup Mixt, que era la que, des d'un primer moment, vam defensar, junt amb el Grup dels Socialistes en el debat del Reglament, i després en la Llei de l'Estatut Interior, essent els dos únics Grups que no canviàrem de posició al respecte, excepte el PSA, que també es va mantenir en la seva

posició, i, per això, nosaltres li donarem suport, perquè, sigui avui o més endavant, tard o d'hora es canviarà allò del Grup Mixt, perquè tard o d'hora es canviarà la majoria parlamentària.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Senyor Hortalà?

El Sr. HORTALÀ (*de l'escó estant*) : Per al·lusions, no personals, sinó al Grup parlamentari d'Esquerra Republicana, en el sentit que el senyor Ribó ha fet unes manifestacions que podrien induir a una confusió...

El Sr. PRESIDENT : Senyor Hortalà, senyor Hortalà, vostè mateix ha dit que no eren al·lusions personals; per tant, no hi pot haver paraula per al·lusions. (*Remor de veus i rialles.*) No, no. El Grup parlamentari Socialista? El Diputat senyor Molas.

(*Ll. senyor Vice-president segon deixa el seu lloc a la Mesa per tal de poder intervenir des de la tribuna d'oradors.*)

El Sr. MOLAS : Senyor President, senyores i senyors Diputats, suposo que no serà una sorpresa si, d'entrada, els dic que l'actitud del Grup Socialista és votar sí a la presa en consideració de la Proposició de Llei que estem debatent en aquests moments, i suposo que no els serà una sorpresa perquè la nostra actitud, en aquest aspecte, ha estat clara, continuada; mantinguda i no donada excessivament a les posicions de giragonsa. I la nostra posició, que ha estat clara, mantinguda i continuada, ho és per dues raons : per una raó del tractament que nosaltres donem a la presa en consideració de les proposicions de llei, i per una altra raó, que és el contingut concret que proposa aquesta Proposició de Llei.

Per la primera raó; sobre quin ha estat el nostre criteri davant de les proposicions de llei, quin ha estat el nostre criteri davant de les preses en consideració de les proposicions de llei, la nostra actitud ha estat sempre mantinguda, clara —i expresso també la voluntat que ho sigui en el futur—, amb altres majories parlamentàries. I nosaltres considerem que les proposicions de llei han de ser preses en consideració per la Cambra, perquè, la iniciativa legislativa que tinguin els Diputats de la Cambra, la Cambra l'ha de conèixer i la de discutir. Si la majoria no hi està d'acord, pot, simplement, votar-hi en contra i el text no surt com a llei, però tots els Diputats de la Cambra, pel procediment reglamentari establert, tenen dret que sigui conegut i discutit per la Cambra el seu projecte.

Sabem que el Parlament funciona, principalment, sobre la base dels projectes de llei. És el Govern, qui presumiblement té la majoria a la Cambra, qui presenta els projectes de llei, i aquests projectes de llei són inscrits en un programa legislatiu, i aquest tractament, el tractament d'aquests projectes de llei, té una certa primacia, una certa prioritat respecte a les proposicions de llei. Això no vol dir que no es considerin les aportacions dels Diputats; vol dir que els projectes de llei inscrits en un programa legislatiu, i gaudint d'una majoria presumpta de la Cambra, han de tenir un tractament previ, prioritari i de major atenció del conjunt de la Cambra.

Però la proposició de llei, que és una institució establerta, ha de ser practicada, i, sobretot, ha de ser practicada quan hi ha un govern que —suposant-li una majoria a demostrar a cada moment—, no destaca ni per la presentació d'un programa legislatiu —per tant, no destaca pel seu compliment—, ni tampoc no mostra un interès excessiu a avivar l'activitat legislativa d'aquesta Cambra.

En aquesta situació, raó de més perquè la Proposició de Llei, tota proposició de llei presentada en aquest Parlament, sigui discutida pel Parlament, sigui valorada i sigui, en tot cas, la majoria política que existeixi sobre el contingut de la llei, qui, després d'una discussió posteriorment a la presa en consideració, pugui decidir si la proposició de llei es converteix o no en llei.

La nostra actitud davant d'aquest tema ha estat continuada —ho repeteixo—; amb noves majories mantindríem la mateixa actuació. Les proposicions de llei han de ser preses en consideració si no s'enfronten frontalment amb el programa legislatiu del Govern, com a mínim, única raó que podria —que podria— ser una raó de pes per a una majoria per a no acceptar el debat d'una proposició de llei presentada: l'oposició frontal al programa legislatiu en curs o al programa legislatiu proposat i compromès.

Per tant, la nostra actitud en aquest tema és, com davant de qualsevol altra proposició de llei: totes les proposicions de llei, creiem, han de ser preses en consideració per la Cambra. La majoria política ja decidirà posteriorment.

En aquest cas hi ha una altra raó, una altra raó que he anunciat abans, prèviament, i que és el contingut d'aquesta Proposició de Llei en concret. Nosaltres hem defensat, sempre, també davant del contingut d'aquesta Proposició de Llei, una mateixa actitud: no la modifiquem, i hem expressat, a més a més, en aquest Ple del Parlament, una voluntat explícita de reforma d'aquest punt de la Llei del Parlament, del President i del Consell Executiu, quan jo mateix vaig fer l'explicació de vot després de la votació final sobre la Llei esmentada.

Per a nosaltres, la institució del Diputat no adscrit era una institució nascuda més com una anomalia —i llegeixo el que deia jo aleshores—, i com una improvisació per a resoldre i satisfer interessos conjunturals. Aquesta actitud era una actitud substantiva, era una actitud de fons. Aquest debat que estem tenint, és un debat realment que ha d'anar repetint-se en el Parlament cada tres mesos, pel seu contingut? Jo no sé contestar amb una resposta directa, però el fet que es plantegi, cada any, aquest tema, vol dir que el tema té una expressió, un contingut simbòlic d'altres qüestions que són per sota, o per sobre, d'aquest tema, i aquesta actitud simbòlica, aquest símbol de la discussió d'aquesta qüestió concreta fa que el tema transcendeixi constantment, cada vegada que es planteja el mateix tema en concret.

La creació del Diputat no adscrit, que va ser polèmica en la seva creació, a causa, potser, més de la seva intenció que a d'altres qüestions, ara és un tema que es planteja també com un tema que exigeix, per a la seva utilitat, el seu tractament. Crec que cal tractar-lo, creiem que cal tractar-lo, perquè avui ja no és el cas de situar en una posició particular i individualitzada dos Diputats d'aquesta Cambra que havien estat elegits en una llista d'un partit d'esquerra i que no pertanyien a aquest partit, sinó que avui, com ja s'ha dit abans, el Grup dels no adscrits és el quart Grup d'aquesta Cambra, és un Grup nombrós, ha anat creixent amb el temps en nombre, i aquest fet, possiblement, ha ajudat a repensar i a revisar actituds personals que alguns Diputats d'aquesta Cambra tenien i que amb el temps —i això és bo— han modificat la seva comprensió de la figura.

Nosaltres, quan es va discutir la Llei del Parlament, el Presi-

dent i el Consell Executiu, vam dir que era una imprudència política situar aquest tema, novament i en una llei que volíem amb una fixació superior a la fixació que tenen les altres lleis. Ho vam dir; vam dir que era una imprudència. Vam dir que era una imprudència en el debat d'aquest tema, on vam retirar una de les dues esmenes que havíem presentat, i vam mantenir, simplement, una afirmació genèrica, que el Parlament funcionés com a Parlament de grups, fixant el nombre mínim de Diputats per Grup. I vam dir que era una imprudència la inclusió d'aquest tema en la Llei, precisament pel caràcter polèmic d'aquest tema, i també pel caràcter simbòlic d'aquest tema respecte al grau de tractament o al sentit de tractament dels Diputats en l'interior de la Cambra, per la majoria existent en aquell moment.

Nosaltres vam intentar, aleshores, al final del debat, portar una esmena en què el tema no sortís, i la resposta a la nostra mateixa esmena mantinguda en aquell moment, va criticar una cosa diferent, que no contenia l'esmena, amb la qual el debat ja es va veure que era un debat impossible, que era un debat no possible, perquè la crítica no tenia res a veure amb l'esmena que es proposava, i jo prego als senyors Diputats que es llegeixin el *Diari de Sessions* que he rellegit avui, perquè s'adonin d'aquest tema. Exactament, el número 38.

Nosaltres vam expressar, i ho vam fer a contracor, una voluntat de reforma en aquest punt de la Llei, i vam dir que «volem expressar la nostra voluntat de procedir a una reforma d'aquests dos punts que he assenyalat, en el cas que formem part —en el cas que l'estem formant— d'una majoria política en aquest Parlament». Nosaltres, aquesta voluntat la vam dir aleshores, la mantenim avui i l'expressem una vegada més, perquè creiem que l'organització dels Diputats no adscrits, tenint en compte no només les qüestions d'origen sinó també les necessitats pràctiques de funcionament en un Parlament amb tants no adscrits, és la solució menys dolenta, és la solució més adequada per a evitar la distorsió existent, com a mínim, entre Junta de Portaveus, Comissions i Ple, amb majories diferents, consagrar el principi del Parlament de Grups i, sobretot, sobretot per a expressar també que tots els Diputats són iguals i tenen, per tant, els mateixos drets i les mateixes obligacions.

Aquestes raons de fons, i sense entrar en la matèria, que en el seu moment ja podríem entrar-hi, i també en la regulació concreta, a través de la via d'esmenes a la proposició de llei, si es pren en consideració, jo voldria retornar al punt final, per acabar la intervenció, i és que amb independència del contingut, amb independència del contingut de la llei, amb independència de l'acord total o no amb el contingut de la llei, hi ha d'haver una valoració parlamentària, primer, que la proposició de llei ha estat presentada —i aquest és un fet exterior a la Proposició de Llei, però que ha de ser considerat per tots els senyors Diputats políticament i interpretat políticament—, i segon, que tota proposició de llei crec, creiem els socialistes, ha de ser discutida en la Cambra, més enllà de la presa en consideració, ha de ser presa en consideració i discutida després per la via d'esmena, i, per tant, tot Diputat ha de trobar expedient per la via reglamentària ja establerta la possibilitat d'iniciar el procés legislatiu i iniciar-lo a través de la proposició de llei. La proposició de llei no és només una via existent, que pot ser frenada per una majoria, sinó que és una via necessària per a la

vida d'un parlament, i sobretot per a la vida d'un parlament en el qual les majories poden ser mòbils i en el qual les aportacions de tots són necessàries per a augmentar, per a intensificar l'activitat legislativa que està realitzant el nostre Parlament.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : El Grup de Convergència i Unió no desitja intervenir. Bé, doncs, aleshores, no havent-hi ja més intervencions, ¿la Cambra desitja prendre en consideració la Proposició de Llei presentada per aquests senyors Diputats?

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb la presa en consideració, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La Cambra ha acordat prendre en consideració la Proposició de Llei per 60 vots a favor, 11 en contra i 46 abstencions.

Modificació de l'ordre del dia

Passem ara al punt següent de l'ordre del dia. Atenent un suggeriment que m'ha estat fet per part de diversos Grups parlamentaris, encara que no hagi estat presentat per escrit, aquesta Presidència proposa de suprimir aquest punt de l'ordre del dia de la sessió que estem celebrant. És a dir, la proposta és la supressió del punt 4 de l'ordre del dia, de manera que demano als senyors Diputats si estan d'acord amb aquesta proposta que acabo de fer.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La proposta de retirar de l'ordre del dia el punt 4 ha quedat aprovada per la unanimitat dels presents.

Preguntes amb resposta oral

Passem, doncs, al darrer dels punts de l'ordre del dia, Preguntes amb resposta oral. Per acord de la Mesa, es destina a aquest punt de l'ordre del dia una hora, de manera que, d'acord amb les normes que hem considerat fins ara, ens aturarem en el moment que siguin les deu menys deu minuts, llevat que hi hagi, naturalment, alguna pregunta en curs de tràmit.

Pregunta al Consell Executiu

sobre la intervenció de la Conselleria d'Economia i Finances en les Caixes d'Estalvis

La primera de les preguntes que tenim a la llista d'avui és la que presenta el Diputat senyor Antoni Lucchetti, del Grup parlamentari del PSUC, que pregunta al Consell Executiu sobre la intervenció de la Conselleria d'Economia i Finances en les Caixes d'Estalvis.

Per a formular la pregunta té la paraula el senyor Lucchetti.

El Sr. LUCCHETTI : Moltes gràcies, senyor President. Senyores Diputades, senyors Diputats, més que sobre la intervenció, la pregunta, textualment —si no ho recordo malament, no la tinc aquí—, era sobre la funció inspectora de la

Generalitat sobre les Caixes d'Estalvis. I no és tant la nostra pregunta un intent d'esbrinar com s'estan complint les competències estatutàries en la pràctica, en la realitat, com també arran d'un parell de problemes sorgits darrerament entorn de caixes d'estalvis : veure quina és la funció inspectora de la Generalitat entorn d'aquestes.

Aquests dos problemes, als quals jo en referiré molt breument, perquè són únicament el punt conjuntural a partir del qual nosaltres hem fet aquesta pregunta, són, en primer lloc, un problema aparegut en una caixa d'estalvis de Mataró, la Caixa Laietana, i un altre problema de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis. Els ho explicaré breument.

A la Caixa Laietana —i avui s'està celebrant, precisament, la presa de declaracions per part del jutge dels membres de la comissió executiva d'aquesta Caixa— van presentar els directius d'una empresa, de l'empresa Tallers SIP, SA., una querrel·la per delictes d'estafa i usura contra el Director General de la Caixa i el Cap de Serveis Jurídics. Es tracta d'un presumpte cobrament d'un interès usurari i també d'una presumpta estafa per un doble contracte de compra-venda per dos terços d'un terreny; en lloc d'exigir unes garanties, se simulava un contracte de compra-venda per a assegurar i donar més fermesa a una operació de crèdit. Aquest és un tema que està en aquest moment *sub iudice*; jo no vull entrar ara en altres qüestions, únicament voldríem saber quines han estat les funcions inspectores de la Generalitat entorn aquest cas concret i si, de fet, hi ha una comprovació de la licitud d'operacions de les caixes.

L'altre tema, que ens sembla també important, és el de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis, implicada en unes operacions, operacions que combinen l'estalvi amb l'assegurança, operacions en les quals també està implicada la Caixa Laietana, tot i que amb una quantia molt inferior, i que avui també han estat objecte, aquests darrers temps, d'una inspecció d'Hisenda, etc. Es tracta, simplement, de captació de fons, amb el nom de «pensions immediates temporals». Són operacions, com he dit abans, combinades d'estalvi i d'assegurança, i s'assegura, almenys pel que s'ha esmentat en la premsa, i no ha estat desmentit, que en els darrers quatre anys la suma de recaptació en el passiu de la Caixa de Pensions per aquest concepte ha arribat a suposar prop de cent mil milions de pessetes, essent avui una partida importantíssima, i a més una partida de les que més ha crescut dins del passiu de la Caixa, precisament, durant aquests últims quatre anys.

Aquesta és la descripció de l'operació, que jo voldria dir, per seguir explicant la seva importància, que en un balanç de situació públic de les caixes del conjunt de l'Estat espanyol, totes les caixes d'Espanya, amb un balanç integrat, aquestes operacions, que va en una partida de comptes diversos concrets, dintre d'altres, però aquesta partida representava un 6,05 per cent del total del passiu de totes les caixes d'Espanya, i, en canvi, a la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis, aquesta mateixa partida representa un 18,44, representa tres vegades més la captació per aquest concepte, per part de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis, que no el conjunt integrat de les caixes de tot Espanya. Això és només per a demostrar la importància que té, de la qual després intentaré treure'n unes conseqüències, perquè pensem que té conseqüències polítiques a la par que fiscals i econòmiques.

En primer lloc hi ha un problema de reducció de les retencions, a efectes de l'impost sobre la renda. Es fan unes retencions únicament d'un 16 per cent sobre el 30 per cent del que s'està retornant, i no del 70 per cent, però la versió, la interpretació que ha fet d'això el Ministeri d'Hisenda és que al final hi haurà un increment de patrimoni. Això va donar objecte a la inspecció, i, per tant, aquest increment de patrimoni al final d'aquest període significarà que en aquest cas la persona que ha estat capitalitzant, que ha estat fent aquesta pensió immediata temporal, al final del període haurà de pagar per increment de patrimoni impostos amb tipus que poden arribar al 25, 30 o 40 per cent, segons la quantia.

Ens sembla que aquesta és una qüestió, per tant, important. Ens sembla que no hi ha hagut prou transparència per part de la Caixa a l'hora d'explicar als impositors que feien aquest tipus d'operacions les conseqüències que tenien i que, aparentment, l'impost sobre la renda que s'estalviaven per les menors retencions inicials, al final es convertirien en un augment encara molt superior, degut a aquest impost sobre l'augment del patrimoni. Però al nostre entendre, i jo voldria, aquí sí, detenir-m'hi uns segons més que fins ara, perquè pensem que té un aspecte polític molt més greu, un aspecte que afecta la política econòmica de l'Estat central, però també de la Generalitat, que és que aquestes operacions no s'inclouen en el passiu subjecte als coeficients d'inversió obligatòria, coeficients d'inversió obligatòria que com tots els senyors Diputats i les senyores Diputades saben, vénen fixats per l'Administració i estan subjectes, per tant, als avatars de la política econòmica i són un instrument important de la política econòmica de l'Administració. Aquesta part del passiu no s'inclou, per tant, als efectes dels coeficients d'inversió obligatòria. I això té, d'una banda, aquesta conseqüència, que, per tant, no són instrument de la política econòmica, i això ens sembla que és molt greu, això ens sembla que és l'aspecte políticament més greu. Però hi ha, també, altres qüestions que ens semblen greus, com és que això, en definitiva, representa, per a les Caixes que realitzen aquestes operacions, una major rendibilitat en aquest passiu que, segons s'ha estimat, arriba a estar un 2,5 per cent per sobre de la rendibilitat normal de les caixes en aquest tipus d'operacions.

Són, senyores Diputades i senyors Diputats, dos exemples, potser, si ho volen, excessivament concrets, però nosaltres els portem aquí perquè creiem que el tema de les caixes ha estat un tema políticament mal portat pel Consell Executiu des del començament. Es va...

El Sr. PRESIDENT : Senyor Diputat, ha passat molt del temps, ja...

El Sr. LUCCHETTI : Sí, vaig acabant, senyor President, ja estic acabant. Primer hi va haver un Decret, el 145, del 25 d'agost, sobre dependència orgànica i funcional de les Caixes d'Estalvis, que va passar al *Diari Oficial de la Generalitat* sense ser discutit per aquest Parlament, i després va ser substituït i desplegat —deia un altre decret—, substituït i desplegat, i de fet el que van fer va ser carregar-se tot el que havien dit en el decret anterior i fer un nou decret on, per salvar les coses, deien que se substituïa i es desplegava l'anterior. I jo vull dir que en el primer decret es parlava, no de la funció inspectora de la Generalitat sobre les Caixes d'Estalvis, sinó que és el primer, que després va ser substituït i desplegat, en el primer

es parlava del control de gestió del Consell Executiu, de la Conselleria d'Economia i Finances, sobre les Caixes d'Estalvis. Resulta que del control de gestió vam passar a la inspecció dins l'àmbit de la legislació vigent, en l'article setè del Decret que finalment va quedar, sens perjudici del dret d'inspecció que correspon al Banc d'Espanya.

Hem anat rebaixant plantejaments en la Llei, però nosaltres ens temem que aquests plantejaments s'han rebaixat encara molt més en la pràctica. Nosaltres volem saber —i amb això acabo— com s'ha d'interpretar, com interpreta el Consell Executiu i com i quan ha desenvolupat la Conselleria d'Economia i Finances aquesta activitat inspectora. Especialment, ens agradarien precisions de com s'ha intervingut en el casos com el que hem esmentat, tot i que nosaltres volem una informació més global.

Nosaltres sabem que les competències que dona l'Estatut en aquesta matèria tenen encara un element d'inconcreció, però pensem que la pitjor inconcreció és portar aquest tema malament com s'ha estat portant des del començament pel Consell Executiu.

Del control de gestió que es parlava en el primer Decret que es va substituir i desplegar, es va passar, no sabem per quins desplaçaments...

El Sr. PRESIDENT : Senyor Diputat li prego que acabi.

El Sr. LUCCHETTI : Li demano trenta segons, senyor President, ... es va passar a la inspecció i ens temem que quedarà en res.

Restriccions, per acabar, restriccions a l'autonomia no vénen, no poden venir, de vegades només de fora, sinó que també poden venir del mal exercici o del no-exercici de les capacitats que ens dona l'Estatut.

Moltes gràcies, senyor President, i li demano disculpes per la llargada de la meva intervenció.

El Sr. PRESIDENT : En nom del Consell Executiu, respon aquesta pregunta l'H. Sr. Conseller d'Economia i Finances.

El Sr. CONSELLER D'ECONOMIA I FINANCES : Molt Honorable senyor President, senyores i senyors Diputats, de tots vostès ja és conegut que l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, en l'article 12.1.6, estableix la competència exclusiva de la Generalitat sobre les institucions de crèdit corporatiu, públic i territorial i Caixes d'Estalvis. No obstant, aquest article, tot i que diu que són competències exclusives, està mitigat per diferents articles de la Constitució, entre ells el 149.11 i 13, que fan reserva expressa a l'Estat de les competències exclusives quant a ordenació de crèdit, banca i assegurances, així com sobre les bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica. Les competències de la Generalitat sobre les Caixes d'Estalvis han quedat assumides o configurades al moment present sobre la base del Decret 303 de 1980, del 29 de desembre, i en l'article setè d'aquest Decret s'estableix que el Departament d'Economia i Finances portarà la inspecció de les Caixes d'Estalvis, sense perjudici del dret d'inspecció, que per raons de política monetària i del règim de garanties és responsabilitat del Banc d'Espanya. No diu allà això del règim de garanties, però és un concepte que es tenia en compte.

Bé, el Departament d'Economia i Finances, a través de la Direcció General de Política Financera, i per tal d'organitzar la tasca de seguiment de les Caixes d'Estalvis, va començar

demanant i obtenint la informació periòdica i específica, que, elaborada convenientment, i, per altra banda, sollicitant els aclariments pertinents, permeti anar configurant uns criteris i un coneixement de quina és la situació i quina és l'avaluació, i tot això contrastat després també per les inspeccions adients. Cal tenir en compte que una inspecció com la que té el Banc d'Espanya no s'improvisa, la formació d'un equip d'inspectors és costosa, no pot pensar-se que avui la Generalitat estigui en condicions de portar a terme la inspecció al nivell que la porta el Banc d'Espanya. No obstant això, la inspecció per la Generalitat s'ha realitzat, i s'ha centrat preferentment en les qüestions que s'han considerat primordials des de la promulgació dels decrets 145 i 303 i que passo a exposar a continuació, sens perjudici que en un futur puguin estendre's a mesura que els mitjans de què disposi el Departament d'Economia i Finances ho permetin.

En primer lloc, el que es té en compte tant en l'anàlisi de la informació rebuda, en els aclariments que es demanen, com en la inspecció que s'efectua, és el comportament, l'evolució de les Caixes quant a la regionalització de les inversions. Aquestes estan determinades pel Reial Decret 2291/77, en primer lloc, i després desenvolupades en el 1619 del 81, del 22 de maig. Aquests preveuen que les Caixes hauran d'invertir en la regió o zona geogràfica en què desenvolupin la seva activitat com a mínim el 50% de les inversions en valors mobiliaris, excloses les obligatòries en cèl·lules per a inversions, i el 75% de la resta d'inversions. D'altra banda, i dins d'aquest 50% de les inversions regionals, cal incloure-hi el 30% de les noves inversions d'adquisicions de valors computables dins del coeficient d'inversió obligatòria en fons públics; aquest 30% ha de ser sobre títols emesos o qualificats per la Generalitat. Amb l'excepció que l'existència d'aquest tipus de valor no pot sobrepassar, per les disposicions que van sortir per l'Estat en el Decret 2869 del 80, del 10% de coeficient d'inversió obligatòria en fons públics, del total del coeficient d'inversió obligatòria en fons públics.

En aquesta inspecció que es fa a les Caixes, i en aquesta informació que es recull, es té en compte sobretot, a més de regionalització en inversions, quin és el comportament quant al compliment de les normes en vigor sobre aquests coeficients d'inversió obligatòria. Aquí l'actuació inspectora persegueix comprovar que es compleixen els coeficients legals, especialment en fons públics i préstecs de regulació especial, no pas així el que són ja aquelles partides que es diu que seran de política de promoció industrial, que és un coeficient nou, que ha nascut recentment i sobre el qual no hi ha un competència específica. I, a més, que les declaracions rebudes s'ajusten a la realitat comptable de les Caixes d'Estalvis. Més específicament, l'actuació en aquest punt s'estén a la verificació de si han inclòs a la determinació de les bases del passiu, sobre el qual han d'actuar en els coeficients legals..., igualment en el coeficient de préstecs de regulació especial es comprova que les percepcions per tipus d'interès i comissions estiguin compreses dins dels límits màxims de percepció que estan establerts per l'Ordre Ministerial del 17 de gener de 1981, que és l'Ordre Ministerial que liberalitza, fins a cert punt, els tipus d'interès i els dividends bancaris i el finançament a llarg termini.

En tercer lloc, es fa el seguiment dels projectes de publicitat,

dels pressupostos d'aquesta publicitat, d'acord amb el que es preveu en l'article vuitè del Decret 303. Quant a les operacions passives, en aquest apartat, les actuacions se centren a comprovar que els interessos declarats estiguin en consonància amb la normativa en vigor fixada per l'esmentada Ordre Ministerial del 17 de gener del 81 i que no sobrepassin els límits sobre les operacions passives amb retribucions no liberalitzades —repetixo que són aquelles que veiem com a coeficients d'inversió obligatòria.

Cal recordar que a partir de l'Ordre Ministerial del 17 de gener del 81 queda establerta la llibertat del tipus d'interès per a les operacions actives amb tipus de lliure interès, qualsevol que sigui el seu termini i modalitat, a excepció per a les operacions computables dins dels coeficients de préstecs de regulació especial i les que se'n diuen d'estalvi vinculat. L'article segon de l'esmentada Ordre Ministerial estableix que la publicitat dels tipus preferencials que les entitats de dipòsit apliquin en cada moment, amb caràcter, repetixo, referencial, a les seves operacions de descompte, préstec o crèdit a tres mesos, un any i tres anys i del que carreguin en els coberts en compte corrent i escrits en compte de crèdit seran comunicats puntualment al Banc d'Espanya per a un coneixement públic. Donada aquesta llibertat de tipus, la inspecció no pot objectar sobre l'aplicació d'un determinat tipus, en una determinada operació.

El motiu que ha portat al plantejament l'Executiu de la Generalitat entenc que ha quedat molt clarament exposat pel senyor Lucchetti, i fa referència a una consideració de tractament d'usura a una determinada operació i a una suposada estafa. Aquests temes, tant si són d'usura, com si són d'estafa, estan *sub-iudice*, tal com s'ha dit, estan presentats en un jutjat, i la inspecció nostra ha consistit a determinar si s'havien donat les condicions i si estaven comptabilitzades com a crèdit d'una forma convenient. Per a informació del Parlament diré que és una operació que no podia tenir probablement les garanties que requeria la Caixa per a donar-les i és cert que van recórrer a una operació atípica, totalment atípica, quant a les operacions de les Caixes d'Estalvis i que passava per una compra amb venda automàtica que de fet era el que constituïa la garantia d'aquella operació, per una raó, i és que no hi havia manera de constituir la finca amb garantia, ja que era un indivís entre tres propietaris, dos d'ells vinculats a l'empresa que necessitava el crèdit i l'altre no estava vinculat a aquesta empresa. El tipus d'interès que es va aplicar després a la instrumentalització de l'operació a termini fins a tres anys va estar documentat amb lletres de canvi i es van descomptar a un tipus inferior al 17%, que és el que tenia anunciat la Caixa com a tipus preferencial de descompte, és a dir, el tipus de descompte d'aplicació als seus millors clients, per període de tres anys.

Quant a l'altre tema, el de la Caixa de Pensions, és una qüestió que no és nova, és molt coneguda de la Generalitat. Quan la Generalitat va assumir les competències, estava ja plantejat amb referència al Banc d'Espanya i fins i tot amb la Direcció General de Política Financera, i és un tema que no està resolt, evidentment no està resolt, i que a nosaltres ens preocupa molt, sobretot perquè modifica substancialment la capacitat de decisió que hi pugui haver quant a qualificacions per inversions, podríem dir-ne de caràcter social, o podríem dir-ne de caràcter referent.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyors i

senyores Diputats.

El Sr. PRESIDENT : El Diputat preguntant desitja replicar o repreguntar? (*Pausa.*) Senyor Lucchetti, amb un màxim de tres minuts.

El Sr. LUCCHETTI : Espero fins i tot menys per compensar els minuts que he passat abans. Molt breument.

La impressió que he tret després d'aquest canvi d'impressions és que la funció inspectora no es fa, perquè nosaltres veníem aquí a demanar concretament, no el que diu la llei que s'ha de fer, sinó quants inspectors tenim, quines inspeccions s'estan fent, quins dies s'han fet i com funciona això. Això és el que veníem sobretot a demanar. Potser jo m'he explicat molt malament, em sembla que no. Aleshores, en tot cas el que deia l'Ordre Ministerial aquesta del 17 de gener del 81, nosaltres ja ho sabíem; sabíem que aquestes són les disposicions que hi ha sobre això; pensem que efectivament aquesta és una cosa que, com deia l'H. Sr. Conseller— i jo estic molt satisfet que hagi intervingut per primera vegada al Parlament amb una pregunta que fa el nostre Grup—, és costós de posar en marxa, aquest sistema d'inspeccions, fa falta material humà, no es té l'experiència, tot això estem segurs que sí. Però nosaltres volíem saber exactament què és el que s'havia fet, i el que veiem és que s'està començant, i ens sembla molt bé, perquè ens sembla que algun dia calia començar.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : El senyor Conseller desitja afegir-hi alguna cosa.

El Sr. CONSELLER D'ECONOMIA I FINANCES : En tot cas només contestar que s'han iniciat les inspeccions, que no s'han nomenat expressament inspectors, però que s'ha actuat per delegació expressa del Conseller d'Economia i Finances, i llavors s'ha fet amb Caps de Servei, economistes, analistes financers; s'han fet amb aquests mitjans.

*Pregunta a l'H. Sr. Conseller de Treball
sobre les gestions fetes amb l'INEM*

El Sr. PRESIDENT : Passem a la següent pregunta, que és la que formula a l'Honorable senyor Conseller de Treball la Diputada senyora Rosa Barenys, del Grup Socialista, sobre quines gestions ha fet a l'INEM la Conselleria de Treball per obtenir d'aquest organisme serveis d'informació o subvencions.

Té la paraula per a formular la pregunta la Diputada Il·lustre senyora Barenys.

La Sra. BARENYS : Gràcies, senyor President, senyors i senyores Diputats. Aquesta pregunta és un segon qüestionament d'un tema que vàrem plantejar el 28 de juliol, precisament arran d'un decret del 18 de juny anterior del mateix any, que establí una sèrie de mesures de l'INEM, precisament per a accions de perfeccionament i formació professional per als treballadors.

Aquesta pregunta se'ns va contestar, vam considerar que no es contestava la qüestió que nosaltres plantejàvem, que era quines gestions havia fet la Conselleria per a poder obtenir els beneficis que s'establien en aquest Decret del 18 de juny de 1982 i per això l'hem tornat a replantejar aquí a la Cambra, a contestar oralment per l'Honorable senyor Conseller de

Treball. Si plantegem aquesta qüestió és, sobretot, perquè dintre de la taxa d'atur que hi ha a Catalunya en aquest moment, la taxa d'atur dels minusvàlids és molt més superior, molt més greu, perquè com tots vostès ja deuen saber per estadístiques, són un tant per cent molt petit els minusvàlids que en aquests moments tenen opció a un lloc de treball, vull dir minusvalies d'accidents de treball o minusvalies congènites de naixement o d'accidents de circulació, etc.

Jo no volia fer pas aquí una formulació moral de la pregunta, sinó més aviat una formulació legal. Penso que moralment tots estariem d'acord, però aquest no és el tema, sinó que cal veure quines mesures s'han emprès i què s'ha fet per intentar abordar i enfocar el problema amb la màxima seriositat i responsabilitat. I és en aquest sentit que vull fer referència a l'article 49 de la Constitució, que tots ens el sabem, però que estableix la responsabilitat dels poders públics per prestar aquella atenció especialitzada que els minusvàlids necessitin a fi i efecte que tinguin els mateixos drets que tots els ciutadans, en aquest cas el dret al treball. Volia també fer referència a l'Estatut dels Treballadors, a l'article 17, on s'estableix que el Govern ha de fomentar l'ocupació dels minusvàlids. També volia fer referència a la llei bàsica d'ocupació que estableix l'article 10 que s'han d'elaborar programes destinats al foment de l'ocupació mitjançant subvencions i ajuts. També al Reial-decret a què feia referència, de l'INEM, i per finalitzar, a la llei d'integració dels minusvàlids, que tots coneixem, i a la qual tots els Grups presents en la Cambra van donar suport quan l'abril passat es va discutir i es va aprovar en el Congrés de Diputats. Són aquestes les fonamentacions legals. Penso que tenen prou pes perquè la Conselleria, en aquest cas el Govern de la Generalitat, emprengui les mesures que corresponguin, i és aquest el qüestionament de la nostra pregunta, demanant al Conseller, a la Conselleria, quines gestions s'han fet fins ara per poder obtenir aquests beneficis que atorgaria el Decret que fa referència a l'INEM.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per contestar la pregunta de la senyora Barenys, té la paraula l'Honorable senyor Conseller de Treball.

El Sr. CONSELLER DE TREBALL : Senyor President, senyores i senyors Diputats, jo voldria donar la informació més exhaustiva possible de la qüestió plantejada per la il·lustre Diputada. Prèviament, cal marcar una cosa que tots vostès coneixen prou, i és el traspàs de l'INEM, i voldria aprofitar uns breus segons per explicar els diversos avatars que ha passat en aquest sentit, durant els quals, tant aquesta Cambra com un servidor, a través del Departament de Treball, hem coincidit en anar demanant insistentment. Sobre això haig de dir dues coses : la primera és que hi ha un gran bloc dintre de l'INEM a què fa referència la senyora Diputada, que és el de formació professional en dues línies, l'ocupacional i la reglada, i davant de la formació ocupacional —i en aquest sentit també s'hi engloba el tema específic dels minusvàlids—, s'havia proposat en principi una comissió mixta que anés orientant els diversos programes que s'anessin fent, però en arribar a la formació professional reglada, per un problema pressupostari no vàrem acceptar la proposta que se'ns feia de traspàs. Com tampoc no vàrem acceptar que la Generalitat formés part, amb un membre, de les comissions provincials de l'INEM que s'establiren, juntament amb les centrals sindicals i la patronal,

perquè creïem que, tant des del mandat que ens havia donat el Parlament, amb la visió de demanar a l'INEM, com per la minusvaloració que es feia de la nostra Administració dintre d'aquestes comissions, no ho podíem acceptar. Aquest és, diguem-ne, el marc de gestió en què ens trobem quant a les seves limitacions.

Quant a la qüestió específica que la il·lustre senyora Diputada em planteja, el Departament de Treball de la Generalitat ha fet una divulgació precisament d'aquestes mesures a través d'una publicació que jo, després d'aquesta intervenció, si la senyora Diputada no tingués, li faria arribar a mans, però, en aquest sentit, en el medi, diguem-ne, dels tallers ocupacionals ha estat àmpliament divulgada i conté ajut per a l'adaptació de llocs de treball, conté els avantatges que hi ha per establir-se per compte propi, els ajuts específics a les empreses protegides, ajuts específics a centres especials d'ocupació, i les subvencions que hi ha per a la contractació de minusvàlids, i això parlant dels incentius, dels requisits, diverses observacions, disposicions legals, etc. Això ho hem intentat divulgar i forma part, diguem-ne, d'una de les activitats que ha fet el Departament respecte a allò per què vostè s'interessa en aquesta pregunta.

Per altra banda, haig de dir que també dintre del nostre Departament hi ha una línia d'assessorament, sobretot accentuant tot el que són els fons nacionals de protecció al treball quant a les sol·licituds que fan de prestacions concretes, i, per altra banda, també hem assessorat en el fet de fer entrar diversos tallers —en relacionaré uns quants— dintre de les prestacions generals de la Seguretat Social. Per exemple, «Àuria», d'Igualada; «Xop», de Barcelona; «Coinre», Barceloneta; «Amat Romens», etc.

Per altra banda, dintre de les nostres possibilitats pressupostàries, hem donat subvencions, concretament, a la societat cooperativa «Tots tallers». Vàrem ajudar també, subvencionant les jornades per als monitors de tallers minusvàlids celebrades a Girona. El dia 28 de maig del 82 també vàrem ajudar amb una subvenció per finançar la campanya de promoció de serveis i productes d'aquesta societat, de «Tots tallers», i també vàrem donar una subvenció perquè pogués estar present a la Fira de Mostres de Barcelona per poder oferir tots els seus productes. I, per últim, també hem ajudat, en la línia de subvenció, l'Escola de Quadres Intermedis, EMI, a fi i efecte de subvencionar un curs especial dedicat a monitors de tallers de minusvàlids.

Aquestes són les actuacions concretes que s'han fet des del nostre Departament en aquest sentit, en el marc de no tenir encara traspasat l'INEM, en el marc de les limitacions pressupostàries, però que, d'una manera o altra, volen donar suport, per una banda, al fet d'anar difonent quins són els mitjans que tenim en aquests moments per incentivar la creació de llocs de treball de minusvàlids, a través d'aquesta publicació en concret i a través d'aquestes accions puntuals, centrades fonamentalment en «Tots tallers» que, com vostès saben, és una de les experiències més positives en aquest sentit.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : La senyora Diputada desitja replicar o repreguntar?

La Sra. BARENYS (*de l'escó estant*) : Sí, senyor President,

des de l'escó mateix. Dues qüestions, únicament. Jo desconeixia les mesures. Normalment ens deixen tota la informació a la bústia, però aquesta jo no l'he rebuda, potser ha estat un error, així que ja me les donarà vostè perquè les conegui. Però jo interpreto de la seva resposta que potser l'única cosa concreta han estat els cursets aquests de l'EMI, dels quadres intermedis, perquè la resta ha estat únicament divulgació, pel que he interpretat jo del senyor Conseller. Aleshores, en aquest sentit, jo voldria dir que, encara que l'INEM no estigués traspasat —evidentment, això ja ho sabem—, no priva que es puguin fer actuacions per intentar solucionar el problema de la formació i de la reconversió professional. Suposo que, com jo, el senyor Conseller sabrà la situació greu en què es troben els tallers de minusvàlids i em sembla que ha entrat a la Cambra, per part nostra, i crec que del PSUC també, una proposició no de llei parlant de la situació i del dèficit greu en què es troben. Possiblement, si es poguessin endegar mesures de reconversió i de preparació professional, tots aquests treballadors serien més rendibles en els seus llocs de treball i no hauríem de recórrer a mesures per pal·liar dèficits, sinó que foren rendibles.

Res més.

El Sr. PRESIDENT : El senyor Conseller té la paraula.

El Sr. CONSELLER DE TREBALL : Moltes gràcies, senyor President. Jo he intentat dir que hi havia tres línies d'actuació, totes elles molt modestes —cal reconèixer-ho— davant de la dimensió del problema. Una d'elles és la de la divulgació —jo ara faré avinent a la senyora Diputada aquesta divulgació que hem fet a través d'aquest fulletó. Hi havia l'intent d'anar adequant els tallers a una realitat laboral, com és el fet de formar part del règim general de la Seguretat Social. Evidentment, el que ha esmentat la senyora Diputada, com és el d'incentivar monitors i, per altra banda, d'ajudar aquests tallers que estan ja amb una colla de productes, en diverses àrees de fires, etc. Evidentment, els nostres recursos són limitats davant de la magnitud del problema que ella planteja, i en aquest sentit voldria dir que esperarem amb molta atenció aquestes iniciatives per intentar respondre-hi.

Moltes gràcies.

*Pregunta al Consell Executiu
sobre les errades en una edició del Servei central
de Publicacions de la Generalitat*

El Sr. PRESIDENT : La següent pregunta és la que formula al Consell Executiu el Diputat senyor Xavier Folch, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, sobre errades en una edició feta pel Servei central de Publicacions de la Generalitat.

El senyor Folch té la paraula per a formular la pregunta.

El Sr. FOLCH : Senyor President, senyores i senyors Diputats, el Servei central de Publicacions del Departament de la Presidència de la Generalitat va realitzar una edició en un sol volum de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya i de la Llei del Parlament, del President i del Consell Executiu de la Generalitat, que ens ha estat repartit, almenys a tots els Diputats i Diputades d'aquesta Cambra.

No és aquest el moment de valorar si aquesta edició era o no necessària, però sí que voldria remarcar una qüestió que em

sembla criticable. El volum esmentat inclou una «fe d'errades que afecten el contingut», d'acord amb la qual aquesta edició té vint-i-tres errades. Tenint en compte la brevetat del volum i la importància del text, vint-i-tres errades són massa errades, i demostren, al meu entendre, que hi ha hagut poca cura en aquesta edició del Servei central de Publicacions de la Presidència de la Generalitat.

Encara voldria afegir una cosa més, i és que, després d'haver presentat aquesta pregunta, potser per deformació professional, se'm va ocórrer repassar l'edició de l'Estatut a què m'estic referint. Em va saltar a la vista tot un seguit d'errades. M'havia estranyat que, de les vint-i-tres errades detectades pel Servei Central de Publicacions, només dues afectaven el text de l'Estatut. Doncs bé, vaig repassar el text sencer de l'Estatut i vaig trobar seixanta-dues errades, sense comptar ni les majúscules mal posades —mal posades segons el criteri utilitzat en el mateix Estatut—, ni les particions de paraules mal fetes. Ho repeteixo : no dues, sinó seixanta-dues errades. La paciència se'm va acabar i ja no vaig continuar llegint. Per tant, no he repassat l'índex temàtic de l'Estatut, que és on hi havia, pel que sembla, la major part d'errades, ni la Llei del President, del Parlament i del Consell Executiu. Vaig tenir temps, això sí, d'adonar-me que la paraula «índex», que, com tothom sap, ha d'anar accentuada, en aquesta edició no hi va ni tan sols a la fe d'errades.

Si algun dia es fa una nova edició oficial de l'Estatut, no cal dir que poso la meua modestíssima feina, que consisteix a haver localitzat seixanta errades que no s'havien trobat en el text, al servei del Departament de Presidència. Quan des del Govern se'ns parla tan sovint de l'obra ben feta, suposo que no es refereixen a obres com aquesta.

És per això que formulo la pregunta següent : ha estat presa alguna mesura per evitar en el futur edicions tan poc acurades com aquesta?

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : En nom del Consell Executiu, té la paraula l'Honorable senyor Conseller Adjunt a la Presidència.

El Sr. CONSELLER ADJUNT A LA PRESIDÈNCIA : Honorable senyor President, il·lustres senyores i senyors membres d'aquesta Cambra, en contestació a la pregunta de l'il·lustre Diputat interrogant convé donar la informació següent, sens perjudici d'agrair l'oferiment dels valuosos serveis que ens acaba de fer.

La petició d'exemplars de l'Estatut al Servei Central de Publicacions de la Presidència de la Generalitat és constant, i el fet que ja hi hagués una edició de butxaca realitzada pel Parlament permetia de remetre els interessats al Servei de Publicacions d'aquest Parlament, malgrat que al ciutadà, sobretot de fora de Barcelona, li resulta difícil d'obtenir un exemplar d'un llibre que no és distribuït a les llibreries. Així, doncs, la conveniència de donar major difusió a l'Estatut, posant-lo a l'abast de tothom a les llibreries, la necessitat de poder distribuir gratuïtament l'Estatut al personal depenent de l'Executiu i, concretament, la circumstància de la celebració dels Mundials de Futbol, van conduir a la decisió de fer-ne una edició en diversos idiomes, adequada als milers de periodistes que s'esperaven a Barcelona. La Direcció General de l'Esport en va fer una gran difusió juntament amb un lot de llibres sobre la Generalitat i sobre Catalunya, que els podien ajudar a donar a

conèixer el nostre país. Aquestes edicions de l'Estatut es van haver de realitzar amb urgència i es va haver de deixar, en part, en mans de personal extern a la Generalitat. Aquest fet explica l'aparició d'errades que van ser en part esmenades en la fe d'errades que acompanya l'edició. Donada aquesta informació, podem assegurar a l'il·lustre Diputat interrogant que no cal prendre mesures especials, atès que el Servei Central de Publicacions disposa d'un bon equip de correctors, als quals —en aquest cas excepcional i purament accidental— no són imputables les anomalies per les raons esmentades.

Moltes gràcies, Molt Honorable senyor President.

El Sr. PRESIDENT : El senyor Diputat desitja replicar o repreguntar?

El Sr. FOLCH : Molt breument per agrair la resposta del Conseller Adjunt a la Presidència, i per dir que ens ha assabentat d'una cosa que jo almenys ignorava, i és que s'havia fet una edició en diversos idiomes i només que m'espanto una mica de pensar que si en català hi ha tantes errades, les que hi deu haver en les altres llengües.

De tota manera, prenc nota de la bona intenció que aquí ha expressat el Conseller Adjunt i res més. Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Senyor Conseller, no vol afegir res? (*L'H. senyor Conseller respon negativament.*)

*Pregunta al Consell Executiu
sobre la relació entre el futur ens públic
Corporació catalana de Ràdio i Televisió
i la indústria i el comerç cinematogràfics de Catalunya*

Passem, doncs, a la pregunta següent, que és la que formula al Consell Executiu el Diputat senyor Miquel Porter, del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana, sobre les mesures que s'han pres o es pensen prendre per acoblar la Corporació Catalana de Ràdio i de Televisió amb el sector cinematogràfic. El senyor Porter té la paraula.

El Sr. PORTER : Honorable senyor President, senyores i senyors Diputats, aquesta pregunta és una pregunta que té una intenció concreta. Efectivament, avui s'ha discutit una llei, s'ha aprovat una llei, de la qual cosa em congratulo, i, dintre de relativament poc temps, esperem que s'aprovarà una altra llei, que és la de l'ens de ràdio i televisió. Però, precisament per això és més convenient, és més important, tenir en compte que aquesta llei no pot ser feta a part d'altres activitats que són, si més no, concomitants amb les que seran objecte de la Llei aprovada i de la que vindrà.

Efectivament, tant el Consell d'Europa com els índexs i les publicacions de la Comunitat Econòmica Europea, com certs estudis fets a nivell de professionals, ens donen la mesura del que està passant quant a la transformació profunda dels canals cinematogràfics i de la producció cinematogràfica. Això és greu arreu del món, però és greu —sobretot— en els països que podríem considerar de l'àrea desenvolupada, o que s'anomenen així. Però és que és encara més greu a casa nostra perquè hi ha el fet lingüístic. Efectivament, nosaltres podem tenir en compte que encara no tenim ni la ràdio ni la televisió de debò en les nostres mans funcionant i, en canvi, sí que tenim uns altres canals, potser més petits en nombre d'espectadors, però no tan petits. Aquests dies, els diaris anaven plens que, en tres dies, hi ha hagut 36 000 espectadors per a un sol

film. És a dir, no són quantitats negligibles.

Aleshores passa que nosaltres hem vist el projecte de l'ens de televisió, i no hi ha, en tot el projecte de l'ens de televisió, ni una sola referència a la seva possibilitat de col·laboració amb la indústria cinematogràfica. És evident que hem de creure que els professionals de la cinematografia es remetran a Presidència i, especialment, a la Direcció General que s'ocupa de l'ens televisiu, per poder saber quin joc jugaran en el desenvolupament d'aquest ens, perquè el que també és evident és que, per a programar la quantitat d'hores d'una televisió normal, bona part d'aquesta programació estarà constituïda per films, per pel·lícula filmada anteriorment, no pas per informatius ni tampoc per telefilms, sinó per pel·lícules. I aleshores cal preguntar-se què passarà si televisió catalana, per a estalviar-se uns diners, comença a contractar films fabricats a l'estranger, comença per edificar uns estudis sense tenir en compte que aquests estudis poden ser polivalents, comença per oblidar que molta de la gent que avui dia fa televisió en aquest país abans ha estat càmera de cinema o realitzador cinematogràfic. Un país petit, un país que, en el fons, és un país amb unes limitacions ben concretes, un país que, a més a més, aquestes limitacions les porta fins i tot al nivell humà, no es pot permetre el luxe de malgastar o de duplicar una sèrie de serveis. Per què, per exemple, els pretesos i espero que possibles estudis de televisió, no es fan tenint en compte que a totes les hores que aquests estudis de televisió no seran emprats per a fer televisió poden ser emprats per a fer cinema? O, per què, en aquests estudis, no es podran fer pel·lícules que serveixin per a la televisió? D'això, no se n'ha parlat i oficialment no està contemplat enlloc. Potser, espero que en la resposta se'm digui que ja comencen a haver-hi converses; però, per ara, els professionals que m'han demanat aquesta intervenció, no estan assabentats dels passos que s'estan fent en aquest sentit.

Per tant, la meua pregunta crec que és perfectament vàlida. Davant les lleis en tràmit o aprovades pel Parlament respecte a l'ens públic català de ràdio i televisió, quines mesures s'han pres o es pensen prendre per acoblar-los amb els sectors cinematogràfics, tenint en compte que una manca d'acord entre ells podria significar la pràctica desaparició dels darrers, amb tot el que això significaria d'empobriment econòmic, social, cultural i lingüístic?

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Per a contestar la pregunta en nom del Consell Executiu, té la paraula l'Honorable senyor Conseller Adjunt a la Presidència.

El Sr. CONSELLER ADJUNT A LA PRESIDÈNCIA : Molt Honorable senyor President, il·lustres senyores i senyors membres d'aquesta Cambra, en contestació a la pregunta de l'il·lustre Diputat que m'ha precedit en l'ús de la paraula, voldria manifestar el que segueix.

El Director General del Projecte del Tercer Canal, senyor Alfons Quintà, s'ha referit en molt diverses ocasions al fet que la futura televisió pública catalana no ha d'afectar negativament cap sector cultural o industrial, sinó tot al contrari, els ha de potenciar.

En la sessió informativa de la Comissió de Política Cultural, que va tenir efecte el dia 14 d'octubre d'enguany, el senyor

Quintà va manifestar literalment que no tindrem una política cultural gens dirigista, sinó que intentarem potenciar el que hi ha —textualment tret de la pàgina 629 del *Diari de Sessions*. Va ser amb aquesta òptica que el dia 20 de setembre, per tant, molt poc després d'haver-se creat la nova Direcció General, hi va haver una primera reunió de treball entre, d'una banda, el Director General del Projecte del Tercer Canal de Televisió i la Directora de Programació del mateix projecte, la senyora Rosa Maria Calaf, i, d'altra banda, el senyor Josep Maria Forn, president de l'Agrupació Catalana de Productors Cinematogràfics Independents, que és l'única associació de productors existent a Catalunya, i també president de l'Institut de Cinema Català, acompanyat del senyor Joan Anton González Serret, Director Gerent del mencionat institut. Aquest primer contacte ha estat seguit d'altres, tant amb les persones esmentades com amb els directors Romà Gubern, Lluís-Josep Comerón, Rovira Beleta i Pere Portabella —per cert, il·lustre membre, aquest darrer, d'aquest Parlament. A tots ells se'ls ha dit que el futur centre de producció del tercer canal era concebut sobre unes bases molt liberals, gens dirigistes; que la producció pròpia no estava concebuda a base de realitzacions dutes a termes per personal fix, sinó encarregades a persones professionalment competents, procedents, en la seva major part, del cinema, en la mesura possible, del cinema professional, però també de l'industrial i del publicitari.

Es tracta, per tant, de dur a terme una política de pluralisme intern, la qual cosa correspon perfectament a l'esperit de la Llei de Creació de l'Ens Públic de Televisió, en tràmit en aquest Parlament. Precisament, aquesta Llei estableix l'autonomia de la televisió respecte al poder executiu, vinculant-la al poder legislatiu, a aquest Parlament. Aquesta pluralitat i aquesta autonomia són sempre bones en el terreny de la creació cultural, de la informació i de l'esbargiment perquè és indubtable que estem en una societat plural.

L'aparell de mesura que ens permetrà d'anar, al seu dia, vers un camí o un altre, vers un tipus de programació o vers una contractació més o menys sovintejada d'uns professionals o altres, ha de ser l'audiència, que serà el bon baròmetre per a saber si estarem fent una bona televisió o no. Serà també l'audiència, amb la seva repercussió directa en l'ordre publicitari, qui ens farà tenir una televisió cara o barata per a Catalunya, per a aquest Parlament.

Voldria, en aquest sentit, referir-me a la paraula acoblar, utilitzada per l'il·lustre senyor Diputat. Abans caldria saber si el cinema i la televisió són el que en economia anomenem béns complementaris o suplementaris; que són, en part, suplementaris és innegable, però també poden ser complementaris. Creiem que això darrer és possible i és el que volem, però ho haurà de ser des del mutu respecte, des de la mútua independència. Solucions tècniques pròpies d'un mitjà poden no correspondre a curt termini a les de l'altre; però sempre, a la llarga, resulten positives per a ambdós. Un acoblament en el sentit més literal de la paraula pot ser perjudicial per a ambdós.

Aquesta és la posició de la direcció general del projecte que, per cert, coincideix amb els criteris recollits en les converses amb els professionals esmentats i amb altres professionals del mitjà televisiu, per cert, de molt divers origen ideològic.

Estigui molt segur, l'il·lustre senyor Diputat interrogant, que la darrera cosa que el Govern de la Generalitat podria

voler —cito les seves paraules— és l'empobriment econòmic, social, cultural i lingüístic. Per això cal que tots els mitjans de comunicació es respectin en llur mútua independència, amb graus de coordinació que potencïn al màxim la creativitat i el seu consegüent efecte social, mai llur burocratització.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : El senyor Diputat preguntant desitja replicar o repreguntar?

El Sr. PORTER (*de l'escó estant*) : Des de l'escó. Moltes gràcies a l'Honorable senyor Vice-president, jo voldria, de tota manera, remarcar dos aspectes : l'aspecte absolutament extraordinari que hi hagi hagut unes converses amb professionals de la cinematografia i que el Servei de Cinematografia i el Departament de Cultura de la Generalitat no ho hagin sabut més que *a posteriori*, cosa que és, en si mateixa, una mica contraproductiu.

D'altra banda, estic absolutament d'acord també amb part de la seva resposta, i fins i tot diré que me n'alegro, que és una joia saber que es pensarà en qualsevol sector; però és que s'han de construir uns estudis, és que s'han d'esmerçar uns mitjans, i és que, això, cal que sigui discutit almenys en una comissió mixta, precisament parlant de mutu respecte entre l'un i l'altre; amb absoluta independència de l'un i de l'altre, trobo que seria convenient que es trobessin a nivell institucional i a nivell professional.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : El senyor Conseller desitja afegir alguna cosa?

El Sr. CONSELLER ADJUNT A LA PRESIDÈNCIA : Purament vull fer referència a aquesta dificultat que hi ha hagut de comunicació entre la part de la Conselleria de Cultura dedicada a la cinematografia i aquesta altra part del Departament de Presidència dedicat a la televisió. Pel meu cantó, puc assegurar al senyor Diputat que faré tot el possible perquè aquesta comunicació no hi sigui.

*Pregunta al Consell Executiu
sobre les recents detencions relacionades
amb la Llei Antiterrorista*

El Sr. PRESIDENT : Passem a la darrera de les preguntes que serà formulada en aquesta sessió, que és la presentada pel Diputat senyor Miquel Porter i Moix, del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana, que pregunta al Consell Executiu sobre les recents detencions relacionades amb la Llei Antiterrorista.

El Diputat senyor Porter té la paraula.

El Sr. PORTER : Honorable senyor President, senyores i senyors Diputats, abans de donar lectura a aquesta pregunta, voldria fer avinent que, amb molt de gust la retiro, perquè havia estat redactada al seu temps, però va ser contestada, contestant a la Diputada il·lustre senyora Calvet, i, per tant, no cal que jo insisteixi en aquesta qüestió.

En canvi, sí que interessa la que em quedava, i aquesta sí que crec que és important.

El Sr. PRESIDENT : Quina és la que retira? La que he dit jo?

El Sr. PORTER : La tercera.

El Sr. PRESIDENT : Ah, la tercera. En tot cas, hauríem...

Un altre dia. Molt bé.

El Sr. PORTER : En tot cas, pel que fa... Sí, perquè la tercera es referia a una cosa que havia estat ja contestada.

Aleshores, a la que sí que em voldria referir avui, i que és important, és a la tranquil·litat —almenys aparent—, al poc reflex —almenys a nivell de premsa— que han tingut fets que han passat en el nostre país. No fa pas tant de temps que més d'un i més de dos Diputats estaven en situacions que eren conflictives, i no fa pas tant de temps que esperaven alguna ajuda, alguna comprensió d'algú.

Els darrers temps, s'han produït unes detencions. Jo no puc entrar en el contingut de les acusacions possibles dels que han estat detinguts i del que pugui resultar-ne, i res més lluny de la meua intenció que fer judicis previs ni voler dir o exculpar o inculpar ningú. El que sí que és important és saber que hi ha unes persones que han estat detingudes, algunes d'elles per testimonis prou propers, detingudes en forma que seria molt més a prop d'una espècie de rapté que no pas d'una detenció legal, que no se'ls ha anat a detenir a casa seva o al seu lloc de treball, sinó que se'ls ha detingut en ple carrer, se'ls ha posat en un cotxe, se'ls ha portat a un lloc i no s'ha comunicat res a les famílies fins sis hores després o, un altre, fins nou hores després de la detenció, i encara perquè la família ho va preguntar.

El tipus d'acusació possible és només presumible perquè no hi havia en aquell moment cap tipus de prova directa feta. Penso que hi ha una responsabilitat i una responsabilitat perquè aquestes persones són precisament moltes d'elles persones conegudes per la seva voluntat de catalanitat, per la seva voluntat de catalanitat a través de la cultura, i, per tant, eren persones que potser —no podem jutjar-ho— podien ser acusades, però que, si més no, mereixien un respecte com qualsevol ciutadà.

S'ha parlat moltes vegades de la necessitat de l'abolició de la Llei Antiterrorista o de la necessitat de modificació de la Llei Antiterrorista, però entre l'abolició o la modificació de la Llei Antiterrorista i certs procediments que han estat emprats una vegada més hi ha molta distància.

I és per això que, davant de les detencions de ciutadans de Catalunya ocorregudes darrerament, demanem quines mesures han estat preses pel Consell Executiu a fi d'assegurar garanties d'equitat de tracte, seguretat jurídica i personal dels detinguts sota diverses acusacions només presumides, incloses en la Llei Antiterrorista vigent, i quin seguiment s'està fent de la sort d'aquests ciutadans. És a dir, no n'hi ha prou encara —hi insisteixo— amb com va passar, sinó que s'està fent ara davant del que va passar.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Per a contestar la pregunta, té la paraula l'Honorable senyor Conseller de Governació.

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ : Senyor President, senyores i senyors Diputats, el tema que planteja l'Il·lustre senyor Diputat, senyor Miquel Porter, no entra —com ell sap molt bé— dintre les nostres competències, però amb molt de gust —i per obligació, d'altra banda— passo a respondre la seva pregunta.

Ell parla de les últimes detencions que hi ha hagut a Barcelona, en virtut de la Llei Antiterrorista durant aquests últims

temps. Jo voldria dir que n'hi ha hagut diverses. Ell em sembla que en el contingut de les seves paraules es referia no sé si a la penúltima, l'última o les dues últimes, però li voldria recordar que a mitjan juliol es va notificar la detenció de cinc membres de la CNT —ells mateixos van dir després que eren d'aquesta organització sindical. La policia els considerava presumptes components d'un grup armat i militants de la FAI. El 22 del mateix mes de juliol van ser traslladats a Madrid, a disposició de l'Audiència Nacional, i quatre d'ells foren posats en llibertat.

A mitjan octubre d'enguany van ser detinguts per la policia cinc presumptes, podríem dir-ne, ultradretans, que van ser posats a disposició judicial, i als quals també se'ls va aplicar la mateixa Llei Antiterrorista. Se'ls va acusar de l'incendi de l'habitatge del tinent d'alcalde de Gavà, el dia 31 de desembre del 81, i de la temptativa d'assalt a la seu de la CNT de Barcelona, del carrer Wad-Ras, l'11 de juny del 82.

A mitjan novembre d'aquest any, varen ser detingudes set persones, acusades de pertànyer a l'organització Terra Lliure i d'ésser presumptes autors de diversos delictes o atemptats contra dependències de l'Estat i oficines i instal·lacions de companyies elèctriques. Aquests detinguts van ser traslladats a Madrid al cap d'uns dies i posats a disposició de l'Audiència Nacional, i tres d'aquests detinguts foren posats en llibertat a Madrid mateix. En un dels casos, els familiars d'un dels detinguts van presentar denúncia al Jutjat d'instrucció número 3, que és el que estava de guàrdia, per suposats maltractaments. El metge forense de l'esmentat Jutjat va visitar el detingut i va estendre un certificat dient que l'havia trobat en bones condicions —en perfectes condicions, diu el certificat— físiques, psíquiques, i el cas dels presumptes maltractaments fou arxivat.

Jo mateix vaig rebre, dins les vint-i-quatre hores de la detenció, una Comissió de familiars dels detinguts. Sé que van visitar altres personalitats polítiques del país, jo només faré esment que també van visitar... estic contestant en nom del Govern i, per tant, diré que també van visitar el Conseller de Justícia, i s'interessaven fonamentalment sobre el tracte donat als detinguts —tenien por de maltractaments— i sobre la data del seu trasllat a Madrid.

El senyor Conseller de Justícia es va interessar sobre aquests temes i va parlar amb les autoritats competents, i jo mateix en aquell moment, a petició dels familiars, vaig parlar amb el Governador civil de la província de Barcelona i, diverses vegades, amb el Cap Superior de Policia de Barcelona, el senyor Del Río, que precisament avui ha pres possessió, amb la nova Administració, dins del nou Govern, de la Direcció General de Policia. Pel que fa a tractaments, tant un com l'altre em van donar total garantia que no hi havien hagut, ni n'hi haurien, ni hi podien haver maltractaments, i sobre el trasllat em va dir que es faria ràpidament, però que no em podien precisar la data, perquè aquest era un tema que depenia —segons em va dir— únicament i exclusivament del Mando Unificado Antiterrorista.

Jo he mantingut els contactes amb el senyor Del Río, i avui mateix hi he parlat altra vegada, després de la seva presa de

possessió a Madrid, i hi he parlat perquè també en aquests darrers dies, i relacionat amb l'assumpte de la mort del presumpte GRAPO, o del GRAPO, Martín Luna, s'han practicat una sèrie de detencions a diverses persones, suposadament relacionades amb aquesta organització, amb el GRAPO, i, aleshores hi ha hagut també avui, aquest matí, peticions de familiars perquè jo mateix m'interessés sobre els tractaments rebuts pels detinguts i també sobre el possible trasllat a Madrid.

Per tant, avui mateix he parlat amb el senyor Del Río —fa unes hores, com deia, després de la seva presa de possessió— i m'ha confirmat que el tema dels maltractaments no ens preocupés —diu ell— i que la Llei Antiterrorista, en aquest cas, s'aplicava segons la Llei i que ell era un simple —ell i la policia de l'Estat—, eren simples executors de la legislació.

Sobre el tema de la Llei Antiterrorista, que també ha mencionat el senyor Diputat —i que com ell sap molt bé és un tema de la competència de les Corts Generals—, jo no li puc respondre aquí. Únicament li haig de recordar que aquest va ser tema del debat d'investidura; m'haig de remetre, per tant, a les paraules de l'avui President del Govern, que va pronunciar com a candidat a President del Govern en el debat al qual abans feia referència, i que van ser —resumint-ho molt— *habeas corpus* immediatament, i subsumir uns continguts o la lluita contra el terrorisme, evidentment, modificant la Llei dins la reforma del Codi Penal.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : El senyor Porter desitja replicar o repreguntar?

El Sr. PORTER (*de l'escó estant*) : Només molt breument. Moltes gràcies a l'Honorable senyor Conseller. Hi ha un aspecte que és, precisament l'aspecte per a mi més important, o que crec que hauria de ser per a nosaltres molt important, que és precisament aquest seguiment. Si jo he fet aquestes preguntes, és precisament perquè això significa que quedarà reflectit en el *Diari del Parlament* i que aquestes coses no haurien de ser mai, mai, passades en silenci.

És absolutament trist pensar en els anys de lluita de tanta gent, perquè després les coses no siguin ni dites. És potser dolent recordar massa, però jo crec, i l'Honorable senyor Conseller estarà molt d'acord amb mi, que hi ha unes famílies i que hi ha unes causes i que hi ha unes voluntats que no poden ser oblidades, amb error o sense error, i que tan ciutadà és el que s'equivoca com el que no s'equivoca. Per tant, el nostre deure es refereix a tots i és en aquest sentit que està feta la pregunta.

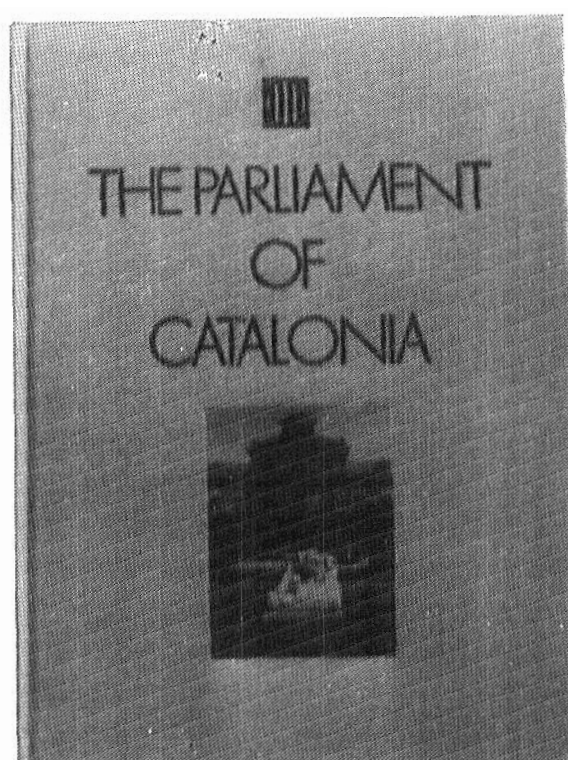
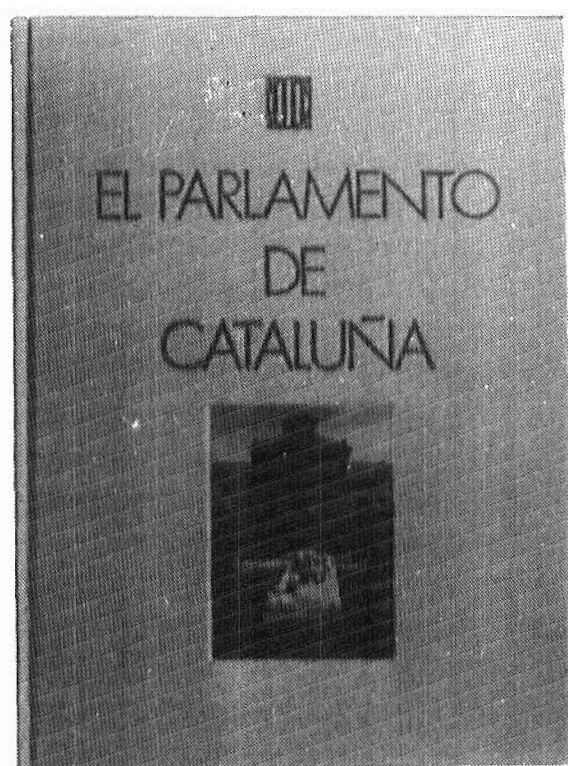
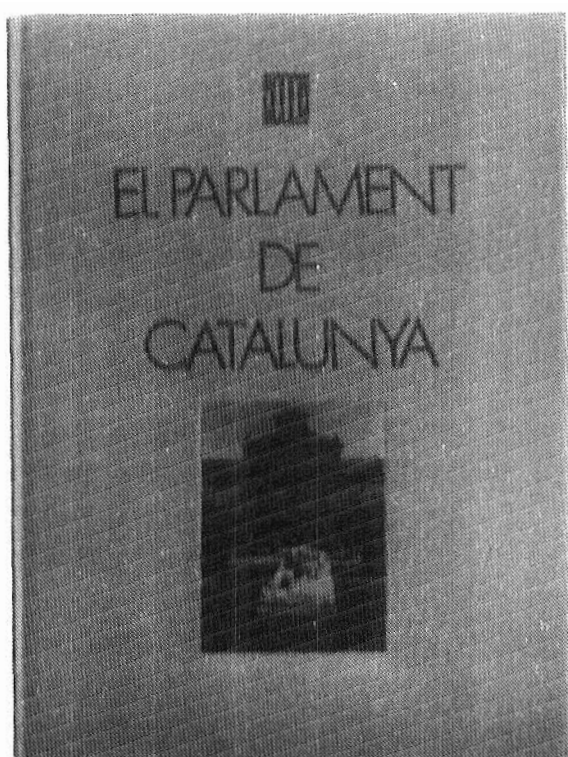
Moltes gràcies, senyor Conseller.

El Sr. PRESIDENT : Senyor Conseller? (*Pausa.*) No desitja afegir-hi res més. Senyores i senyors Diputats, amb això hem acabat el nostre ordre del dia i la sessió d'avui.

La pròxima sessió tindrà lloc, probablement, però les meves paraules no són una convocatòria, el proper dia 21... Ah, sí, bé, el dia 14 la sessió solemne, naturalment, vull dir la sessió solemne commemorativa. El dia 21, em referia a la sessió ordinària. En tot cas, seran avisats oportunament.

S'aixeca la sessió.

(*Falten quatre minuts per a les deu de la nit.*)

Publicacions del Parlament de Catalunya

EL PARLAMENT DE CATALUNYA

Edicions en català, castellà i anglès.

120 pàgines
82 il·lustracions a tot color
22 il·lustracions en blanc i negre

Format: 217x297 mm
Paper couché mat
Relligat en tela

CONTINGUT

Prefaci del M.H. Sr. Heribert Barrera, President del Parlament de Catalunya

La Institució parlamentària en la història de Catalunya, per Jaume Sobrequès i Callicó

Origen

Major edat el segle XIII

El funcionament de les Corts medievals

L'època d'or de les Corts

Les Corts i la crisi del segle XV

Les Corts, escenari del redreçament polític

Progressiva decadència de les Corts els segles XVI i XVII

La desaparició definitiva de les Corts

El Palau del Parlament, per Francesc Vicens

La Ciutadella de Felip V

L'arsenal de la Ciutadella

Un segle i mig de repressió

D'arsenal a palau reial

De palau reial a museu

La instal·lació del Parlament

El Parlament de Catalunya, per Ismael E. Pitarch

El Parlament de la Generalitat restaurada (1932-1939)

Composició del Parlament

Esdeveniments històrics més importants en la vida del Parlament

La funció legislativa

La funció de control

Altres funcions del Parlament

El Parlament de la Generalitat restablerta

Les eleccions al Parlament de Catalunya

Sociologia dels Diputats

La constitució del Parlament de Catalunya

La naturalesa i la funció del Parlament de Catalunya

Característiques del Parlament

L'elecció del Parlament i dels Diputats

La funció i les competències legislatives del Parlament

Les funcions de creació, control i impuls de l'acció política i de govern

La funció electiva

La funció integrativa i solidària del Parlament de Catalunya

El funcionament del Parlament de Catalunya

El Parlament i els Diputats

La seu i el temps de treball

Els òrgans del Parlament

El sistema de treball i de decisió

El procediment legislatiu del Parlament

El control i l'impuls polític de l'acció de govern

La publicitat i el coneixement del Parlament

Els serveis del Parlament

De venda a totes les llibreries

Distribució: L'Arc de Berà, SA, Lluïl, 10-14, Barcelona-5

Preu de venda: 1.500 pessetes

AVÍS ALS SUBSCRIPTORS

Es fa avinent als subscriptors de les publicacions oficials del Parlament de Catalunya que, per acord de la Mesa del Parlament del 15 de desembre de 1982, els preus que regiran per a l'any 1983 seran els següents:

— Subscripció anual al <i>Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya</i>	3.000 Pessetes
— Subscripció anual al <i>Diari de Sessions del Parlament de Catalunya</i>	3.000 Pessetes
— Subscripció conjunta al <i>Butlletí</i> i al <i>Diari</i>	5.800 Pessetes
— Preu de venda del número solt	70 Pessetes

Així mateix, recordem que es consideraran anul·lades les subscripcions que no s'hauran renovat abans de començar el pròxim període parlamentari (febrer del 1983).

AVÍS ALS SUBSCRIPTORS

TAPES I REL·LIGADURA DE LES COL·LECCIONS DEL BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Es fa avinent als Srs. subscriptors de les publicacions oficials del Parlament que poden adquirir les tapes per a relligar les col·leccions corresponents als anys 1980 i 1981 al preu de 200,- pessetes cadascuna.

Així mateix, el Servei de Publicacions del Parlament es farà càrrec de la relligadura de les col·leccions que se li confïin, al preu de 450,- pessetes cada volum.

El *Butlletí Oficial* consta d'1 volum l'any 1980 i de 3 volums l'any 1981.

El *Diari de Sessions* consta de 2 volums l'any 1980 i de 3 volums l'any 1981.

Les tapes són folrades en guàflex i estampades en or al pla i al llom.

La relligadura és cosida en fil, amb llom rodó i capçades.

Les col·leccions completes per a la relligadura poden ésser dipositades al magatzem de distribució del Servei de Publicacions, al Palau del Parlament, de 9 a 14 i de 16 a 19 hores, de dilluns a divendres.

CONDICIONS PER A LA SUBSCRIPCIÓ

- 1.— La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.
- 2.— La tramesa regular dels exemplars de subscripció començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.
- 3.— El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Diari, però sense dret als exemplars no rebuts.
- 4.— L'Administració del Diari pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció.

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

Nom.....
carrer núm.
telèfon població.....
districte postal

☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

desitja subscriure's a

☐ { DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA i al
BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

(subscripció conjunta)

d'acord amb les condicions impreses adjuntes, a partir del diade..... de.....
fins al 31 de desembre de 198

Amb aquesta finalitat, i amb data de..... de 198 envia
per (gir / taló al portador) núm. la quantitat de pessetes

..... de de 198

Signatura

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA, Palau del Parlament,
Parc de la Ciutadella, Barcelona-3